

15-12-1979 da yapılan stalin'i anma toplantısından

D Ö K Ü M A N L A R

PARTİZAN

Türkiyeden Marksist-Leninist Dergi

KIZIL BAYRAK

Avusturya Marksist-Leninist Partisi Merkezi Yayın Organı

AKİMA KARŞI

B. Almanyada Marksist-Leninist Parti İnşası için Yayın Organı

BATI BERLİNLİ KOMÜNİST

B. Berinde Marksist-Leninist Parti İnşası için Yayın Organı (yazı kurulları)

**STALİN'İ
SAVUNMAK
STALİN'DEN
ÖĞRENMEK
DEMektir !**

KONUŞMALAR

TARTIŞMALAR

MESAJLAR

İ Ç İ N D E K İ L E R

STALİN'İN ÖZGEÇMİŞİ	1
1879-1924 arası dönem (Partizan)	1
1924-1936 arası dönem (Akıma Karşı)	3
1936-1945 arası dönem (B.Berlinli Komünist)	5
1945-1953 arası dönem (Kızıl Bayrak)	7
KONUŞMALAR	10
Proleter Devrimleri ve Emperyalizm Çağının Marksizm'i olarak LENİNİZM'İ Savunalım! (Partizan)	11
Stalin'in Proleterya Diktatörlüğü ve Bolşevik Parti Öğretisi üzerine (Akıma Karşı)	14
Stalin'in ölümünden sonra Sovyetler Birliği'nde ve Dünya Komünist Hareketi içindeki gelişmeler Üzerine	17
Stalin'in Öğretileri, Dünya Komünist Hareketi içinde ÇKP ve gelişmesi, Mao Zedung'un eserleri ve AEP'nin Bugünkü çizgisi üzerine güncel tartışma (B.Berlinli Komünist)	21
TARTIŞMALAR	24
MESAJLAR	31
Kanada Marksist-Leninist Örgütü 'In Struggle'	32
GUAFS (Afganlı Öğrencilerin Genel Birliği)	36
KKP/ML ö.k.(Kıbrıs Komünist Partisi/M-L ö.k.)	38

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

KONUŞMALAR

- * 1879-1924 ARASI DÖNEM (PARTIZAN)
- * 1924-1936 ARASI DÖNEM (AKİMA KARŞI)
- * 1936 -1945 ARASI DÖNEM (BATI BERLİNLİ KOMÜNİST)
- * 1945-1953 ARASI DÖNEM (KIZIL BAYRAK)

1879-1924 ARASI DÖNEM

Dünya proletaryasının büyük önderi, büyük ML, Josef Stalin, 24. Aralık 1879'da Gürcistanda doğdu. Stalin henüz onbeş yaşlarında iken Marksizim ile temasa geldi. O dönem Marksizmin Rusyada oldukça geniş çapta yayılmaya başladığı bir dönemdi. Stalin 19 yaşında RSDİP partisinin Tiflis örgütüne üye oldu. 3 yıl sonrada; tutuklanmamak için illegaliteye çekilmek zorunda kaldı. 1917 şubat devrimine dek, Stalin Rus illegalitesinin ağır şartları altında çalıştı ve mücadele etti. Stalinin bütün hayatı ve mücadelesi yakalanma, sürgün, zindan ve kaşışlarla doludur.

Stalin başından beri Lenin'in sadık bir öğrencisi ve mücadele arkadaşısıydı. Stalinin teorik ve siyasi çalışmalarının tümü Lenin'in görüşleriyle uyum içindeydi. Stalin, partinin birliğini sağlama mücadelesinde olduğu gibi, tüm Rusya çapında merkezi yayın organı ISKRA'nın çıkarılması mücadelesinde de Lenin'in yanında yer aldı. RSDİP'nin Transkafkasya örgütünde Stalin, Lenin'in parti öğretisinin temel örgütsel ilkesini hayata geçirdi. O, partiyi Milliyetlere göre değil; sömürücülere karşı tüm milliyetlerden işçilerin sınıfsal birliği ilkesine göre örgütledi..

Lenin ekonomistlere karşı mücadelesinde de, Stalin, ideolojik sağlamlığı ile Lenin'in yanında yer aldı. "Sosyal demokrat'a yanıt" adlı yazısında, Stalin, Lenin'in "Ne yapmalı" eserinde geliştirdiği, komünist partisinin ideolojik ilkelerini savundu. Örneğin: Sosyalist sınıf bilincinin kendiliğinden gelişmeyeceğini, bilakis komünistlerce (İşçi sınıfına) dışardan taşınmasının zorunluluğunun ana sorun olduğunu vurguladı. "Proleter sınıf ve proletaryanın partisi" adlı makede, Stalin, bolşevik çizgiyi; partinin yalnızca proletaryanın en ileri kesimlerinin oluşturduğu bir kale olduğu görüşünü savundu. 1905 Rusyasında devrim gündemde idi. Bu devrimde Stalin, menşeviklerin liberal burjuvazinin önderliğini savunan tezlerine karşı proletaryanın hegemonyasının sağlanması için mücadele etti.

Stalin bu dönemdeki silahlı mücadele üzerinde yazıları etkinliğini ve önemini bugünde yitirmemiştir. Sayısız bildiri ve broşürlerinde Stalin bütün oportünistlere karşı, proletaryanın silahlı ayaklanmasının zorunluluğunu savunmuştur. "Silahlı halk ayaklanması, şu an Rus proletaryasının önünde duran büyük görevdir, acil çözümü gerekmektedir". (RSDİP kafkasya birliği tiflis komitesi beyannamesi, kasım 1905) düşüncesi bu dönemde Stalin'in ısrarla savunduğu ve pratiğe uyguladığı düşünce olmuştur.

1905 Devrimi yenilgisinden sonra, RSDİP içindeteslimiyetçi ve tasfiyeci akımlar ortaya çıktı. Stalin bu akımlara karşı aktif mücadele verdi. Devrimin yenilgisi üzerine Stalin'in tepkisi; ideolojik, siyasi ve örgütsel çalışmayı daha da derinleştirmek ve güçlendirmek oldu. Daha sonra SBKP'nin gelişimi için büyük bir anlamı olan, 1912 prag parti Konferansında Stalin, MK'sine seçildi. MK'sinin Rus bürosunun önderi olarak belirlendi. Bu dönemde bolşevik günlük gazete olan "PRAVDA"nın yönetimini ve çıkarılmasını da üstlendi. Bu dönem içinde Stalin'in en önemli teorik yazılarından olan "marksizm ve ulusal sorun" ortaya çıktı. Daha 1904'te yayınlanan "Sosyal demokrasinin ulusal soruna ilişkin anlayışı nedir" adlı makedesinde, RSDİP'nin ulusal programının yorumunu yapmakta ve makede derinliğine bir kavrayışla sorunu ve marksist çözümü koymakta idi. Bu makalenin üzerinde yükselen "Marksizm ve ulusal sorun" da Stalin; ulusal sorunda Marksizmin temel çözümlerini sistemli olarak belirledi "ulusun" kavramının marksist açıklanmasını yaptı. Ulusal sorunun, proleter bolşevik metodun temel

ilkelerini formüle etti. Ulusal sorunun proleter devriminin yan sorunu olarak ve ona bağlı olarak, emperyalizmin uluslararası alandaki durumundan koparılmaksızın ele alınması gerektiğini ve işçilerin uluslararası birliği hakkındaki bolşevik ilkeyi belirledi. Bu temel tezleri Stalin, dar milliyetçi-şovenist görüşleri temsil eden 2. Enternasyonalin propagandacılarının çürümüş tezlerine karşı keskin ideolojik mücadele içinde geliştirdi.

1917 Şubat devrimi sonucu Stalin sürgünden kurtulduktan sonra, Petersburg parti komitesinin ve parti MK çalışmalarının Petersburg yöneticiliğini yaptı. Stalin, o dönemde, geçici hükümetin yıkılması ve sosyalist devrime geçiş için kararlı mücadele verdi. Ve nihayet 1917 Ekim devrimi gündeme geldi. Rus proletaryası silahlı ayaklanmayla proleter-devlet iktidarını gerçekleştirdi. Stalin diğer önder kadrolarla birlikte ayaklanmanın yönetimiyle görevlendirildi. İlk sosyalist devletin yaratılması, uluslararası proleteryanın ve ezilen dünya halklarının mücadelesine büyük güç kattı: büyük etki yaptı.

İlk sosyalist devleti yıkmak için 1918'lerde dünya emperyalizmi doğrudan müdahaleye girişti. Sovyetler birliği tehlikede idi. Bütün ülkelerin durumun bilincinde olan milyonlarca emekçisi, sosyalist ana vatanlarını korudu. Tüm emperyalist güçlerin desteğindeki karşı devrimciler zorlu mücadeleler sonucu ağır bir yenilgiye uğratıldı. Stalin iç savaş sırasında bolşevik bir önder olarak cephenin en ileri uçlarında idi. 1920'lerde iç savaşın bittiği sıralarda, Stalin önemli askeri görevlere sahipti.

İç savaştan sonraki ilk P. kongresi; 10. PK. 1921'de toplandı. Bu parti kongresinde Stalin, ulusal sorunda partinin gelecekteki görevleri üzerine adli MK'nin görüşlerini içeren konuşmasını yaptı.

Bu sorunla ilgili esas ideolojik görev olarak: baş tehlike olarak görünen büyük devletşovenizmine: Büyük Rus şovenizmine karşı mücadeleyi belirledi. Bunun yanında yerel milliyetçiliği de unutmadı. Bu dönemde, Stalin, öncelikle birinci sovyet kongresinin hazırlıklarıyla uğraştı. 22 Aralıkta ki 1. SK'de, SSCB için sovyet halkının bir devlet çatısı altında gönüllü birliği üzerine tarihi karar alındı.

1923'de SBKP 12. kongresi yapıldı. Bu kongre Lenin'in ölümünden önceki son kongre idi ve Lenin'in ağır hastalıktan dolayı katılamadığı ilk kongre idi. Stalin, Lenin'in bolşevik partisi için, ne kadar büyük bir önem taşıdığını gördü. Lenin'in sağlık durumunun gittikçe kötüleşmesi karşısında, Stalin, Lenin'in yerini doldurabilecek devrimci önderlerinin yetiştirilmesinin önemini vurguladı. Bu kongre de MK'nin genişletilerek 40 bolşevik üyeye çıkarılması; görevi devralabilecek yeni yöneticilerin yetiştirilmesi önerisini yapan Stalin idi. Stalin gerçekten bolşevik önderlerin yetiştirilmesinin zorluğunu da görüyor, şöyle diyordu: "Parti yöneticileri yetiştirmek çok zordur. Bunun için 5, 10 belkide daha fazla yıllara ihtiyaç vardır. Yönetici kadrolar yalnız çalışmanın içinde gelişeceklerdir". (Stalin, cilt 5 sf. 193). Ocak 1924'de Lenin öldüğünde; o'nun en sadık öğrencisi ve mücadele arkadaşı Stalin Lenin'in takipçisi olarak tabutunun başında tüm dünya komünistleri ile birlikte Lenin'in davasına, yüce komünizm davasına sadık kalacağını and içiyordu. O bu andına sadık kaldı.

1924-1936 ARASI DÖNEM

1924 Yılında Lenin'in ölümü, SBKP(B)'i çok büyük sorunlarla karşı karşıya bıraktı. Görevler şunlardı; Lenin'in ölümünün geride bıraktığı önderlikteki dev boşluğu doldurmak; iç savaşın yıktığı Rusya'yı adım adım güçlü sosyalist bir ülkeye dönüştürmek; emperyalistlerin yeni saldırılarını olanaklar dahilinde önlemek; ülkede proleterya diktatörlüğünü güçlendirmek.

Bu büyük tarım ülkesini, sosyalist üretim ilişkilerinin hakim olduğu sanayi ülkesine dönüştürmek; diğer ülkelerin proleteryası çok yakın bir zamanda zafer kazanmasa da mümkün müydü? Veya proleterya diktatörlüğü, kapitalist ülkelerin proleteryasının zaferi olmadan yozlaşmaya mahkum muydu? Yeni Ekonomik politikanın; yani proleter devletin denetimi altında bilinçli olarak kısmen kapitalizme izin verildiği Rusya'nın dev zorlukları; dünya kapitalizminin geçici istikrarı, Lenin'in ölümü; bütün bunlar, troçkistlerin sosyalizmin bir ülkede inşasının imkansızlığı, proleterya diktatörlüğünün kaçınılmaz olarak yozlaşacağı sahte enternasyonalist demogojileri için cephane idi.

Stalin, Lenin'in proleter dünya devrimi ve tek tek ülkelerde devrimin yapılması üzerine öğretilerini savunmak ve propagandasını yapmak için kapsamlı bir çalışmaya girişti. Stalin, "Leninizmin İlke - leri" adlı önemli eserinde Leninizmde yeni ve temel olan şeyleri yetkin ve sistemli bir tarzda özetledi ve böylece Leninizmin incele - lenmesi için temel bir eser yarattı.

Stalin, Lenin'in öğretilerine sadık kalarak, Leninizmin her 'pasif beklemenin' ve her "yakınmanın" düşmanı olduğunu; dünya devri - minin her bir bölümünün ve de sosyalist bir ülkenin proleteryasının olanaklar elverdiği ölçüde, devrimi ilerletmek zorunda olduğunu ilerletebileceğini berrak bir biçimde tesbit etti. Stalin, Rusya proleteryasının kendi gücüne dayanarak tüm iç çelişkileri çözebileceğini: NEP'den sosyalizmin tam inşasına geçebileceğini; sanayii ülkesi inşaa edebileceğini; son kapitalist sınıf olan kulakları yok edebileceğini; emekçi köylü kitlelerini kooperatiflerde örgütleyebileceğini; çalışmayı "lanet" istemeden yapılan bir iş olmaktan çıkarak, emekçilerin şerefli bir davası yapabileceğini ve böylece Rusyada sosyalizmi başarıyla kurabileceğini öğretti.

Stalin, kendisi için tesbit ettiği Lenin'e layik öğrenci olma hedefine teori ve pratikte ulaştı: işçi sınıfını ve emekçi köylüler kitlesini, muazzam kitle hareketlerinde, bozguncu troçkist anlayışa ve Buharin tarafından yayılan 'sınıf mücadelesinin yumuşatılması' anlayışına karşı mücadelede eğitti ve onlara önderlik etti. Gönüllülük ilkesini çiğneyen kişiler tarafından tarımda kollektifleştirmede ortaya çıkan aşırılıkları düzeltti.

Başta işçi sınıfı olmak üzere sovyet halkı, stalin yönetimindeki SBKP(B)'in önderliğinde dev zaferler kazandı. NEP Rusyası artık geçmişte kaldı. Sanayinin inşasında büyük başarılar elde edildi. 1928-1934 yılları arasında kulaklara karşı ve gönüllülük temelinde kollektifleştirme için saldırıya geçildi. Öncelikle dev adımlarla üretim araçları sanayii geliştirildi. Özellikle 1930'dan sonra ülke çapında emekçilerin sosyalist yarışması yaygınlaştı. 1933 yılında, 1.beş yıllık plana karşın, tesbit edilen zaman dolmadan SB'nin tarım ülkesinden sanayii-tarım ülkesine dönüştürülmesi gerçekleştirildi.

1934 yılında kollektifleştirmenin Rusya'da zafer kazanmasından sonra, Stalin, emekçilerin kafalarındaki burjuva ideolojisine karşı mücadeleye özel bir ağırlık verdi. Sınıf mücadelesinin sürdürülmesi gerekliliğini vurguladı. Bürokratizmin her türlü ortaya çıkışını teşhir etti.

Stalin'in sosyalist SB'si insanlık tarihinde ilk defa sosyalizmin inşasının; başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi kitlelerin tüm taba-

kaların bilinçlenmesi ve örgütlü faaliyeti olduğunu; sosyalizmle kurtuluşlarına kavuşan çeşitli milliyetlerden işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin gerçek birliği olduğunu; emekçi sınıflar, şehir, kır, kafa kol emeği arasındaki çelişmelerin adım adım yok edilmesi olduğunu; milyonlarca çalışan insanın devletin ve üretimin yönetimine aktif olarak katılması olduğunu bu yıllarda etkin delillerle gösterdi.(isbatladı)

"Ezilenler arasında en çok ezilen" olan emekçi kadınların,proletaryaya davasına katılmasının rolünü vurguladı. Proletaryaya devriminin zaferinden önce ve sonra,proletaryaya devriminin zafer ve yenilgisinin proleter devlet iktidarının zafer ve yenilgisinin buna bağlı olduğunu vurguladı.

Stalin,1935 yılında,sosyalizmin,dünyada var olan tüm değerlerden en değerlisinin ve en tayin edici olanının insan ve kadrolar olduğunu ispatladığını açıkladı.Stalin, sosyalizmin zafer kazandığı dönemde,gerçek bolşevik önderlerin işçi ve köylülerden öğrenmesini kavramalarının gerekli olduğunu ve kitleler tarafından denetlenmesi ve eleştirilmesi gerektiğini vurguladı.1936 yılında,(SB'nin emekçi halkı ile ve emekçi halk arasında sürdürülen beş aylık yoğun tartışmadan sonra yeni anayasa; stalin anayasası kabul edildi. Bu anayasada SB'nin başarılarının sonuçları ve insanın insan tarafından sömürsünün burjuvazinin sınıf olarak yok edilmesinin sonucu olarak tasfiye edildiğini belgelendi. Dünya proleteryasına ve ezilen halklara coşkun bir mücadele programı sunul u.

1936'da kabul edilen yeni anayasa,sosyalist dünya;ile emperyalizmin,faşizmin ve emperyalistlerin dünya çapında savaş hazırlığı yaptığı dünya arasındaki koyu farklılığı belgeledi. Almanya'da faşizmin iktidara gelmesinin, dünya emperyalizminin dünya çapında katliamlara girişeceklerinin işareti olduğu dönemde, SB'de sosyalizmin gerçekten inşaa ediliyordu. İnsanın insan tarafından sömürsü kaldırılmış ve böylece sosyalizm, dünya proleteryasının bir düşüncesi olmaktan çıkıp bir ülkede elle tutulur bir gerçek olmuştu.

1924-1935 yılları arasındaki dönemde Stalin, SB'si emekçileri proleter enternasyonalizmi ile eğitti. Teslimiyetçi ve milliyetçi düşüncelere karşı mücadele içinde Çin devriminin, Almanya,İngiltere vs. işçi sınıfının mücadelesinin desteklenmesinin gerektiğini ortaya koydu. Stalin aynı zamanda diğer ülkelerin komünistlerine devrimin gelişmesi ve güncel sorunları üzerine yazıları ve uyarılarıyla ve emperyalistlerin manevra ve politikalarını şaşmaz bir biçimde teşhir ederek dolaysız yardımda bulunmuştu.

Emperyalist dünya sisteminin ülkelerinde devrimin desteklenmesi ve SB'de sosyalizmin inşası, Stalin'in teori ve pratiğinde tek bir görevde; yani dünya devriminin ilerletilmesi görevinde iç içe girmiş tir.

1936 - 1945 ARASI DÖNEM

Bundan önceki konuşmada anlatılan sosyalizmin tam başarısı, sömürücü sınıfların tasfiye edilmesi, sosyalist insanın elde ettiği başarılar; beraberinde Stalin'in deyimi ile "belli olumsuz görüntüler de çıkarmışlardı."

Birçok parti kadrosu artık işi, böbürlenmeye dökmüş ve sınıf düşmanlarına ve kapitalist ablukaya karşı kayıtsız davranmaya başlamışlardı. Ekonomik alandaki başarılar bunların gözlerini kamaştırmış, sosyalist devrimin ve dünya devriminin geniş perspektiflerini gözden kaçırmışlardı. Stalin bu siyasi vurdumduymazlığın tehlikelerine sürekli dikkat çekmiştir. Partiyi ve emekçi kitleleri emperyalizme hizmet eden, Troçkist casus ve zararlı unsurlara karşı, daha uyanık davranmaya çağırıştır. Parti üyeleri ve kitle arasında olan, provokatörlerin işlerini kolaylaştıran, ideolojik yetersizliği vurgulamıştır.

Stalin, bir çok parti ve devlet örgütlerinde görülen akraba kayırmayı, bürokratizmi, tabandan gelen girişimlere karşı tutuculuğu, mahkum etmiştir. Bu eksiklikler, sınıf düşmanlarına karşı verilen mücadeleyi zorlaştırmıştır. Stalin: "Parti çalışmasının eksiklikleri üzerine" adlı yazısında: "Her ileriye attığımız adımla, sınıf mücadelesinin yumuşatılması gerektiği ve sınıf düşmanının bizim kazandığımız her zaferle uysallaştığı, çürük teorisinin parçalanıp bir kenara atılmasını" istemiştir.

Stalin bütün partiye şu çağrıda bulunmuştur:

"Parti çalışmasının her hatasını çekinmeden ortaya koyun!"

"Hatalardan öğrenin ve hataların üstesinden gelin!"

"Hatalarımızın üstesinden gelebilmek için eksikimiz, imkansızlıklar değil, isteksiz oluşumuzdur!"

Stalin, bütün gücü ile dikkati partinin ideolojik görevlerine ve kitlelerin seferber edilmesine yöneltti. Stalin şöyle diyordu:

"Eğer parti, baştan aşağı M-L doğrultuda yoğrulup, çelikleştirilirse kadrolar temel sorunları doğru bir şekilde çözme durumuna gelse; görevimizin onda dokuzu çözülmüş demektir. Ancak yalnızca yöneticilerin bilgileri yetmez. Kitlelerden de öğrenmek gerekir, çünkü Bolşevikler, anaları olan kitlelersiz, kuruma mahkum bir dal gibidir"

1938 yılında 18. Parti Kongresinde, sunduğu raporda Stalin, elde edilenlerin sonucunu bildirmiş, ve sosyalist insanın gelecektiki perspektiflerini çizmiştir.

Kadroların teorik bilgisini yükseltmek için o yıl yayınlanan "SBKP-(B) Tarihi" bugün de önemli bir yapıttır. Stalin'in de büyük payı olan bu yapıtta Bolşevik Partisi'nin ideolojik temelleri ve bunların Parti pratiğinde gerçekleştirilmesi anlatılıyordu. "Diyalektik ve tarihi Materyalizm" bölümünde; Stalin M-L felsefenin temellerini bugüne dek daha iyisi yapılamamış bir şekilde özetleyerek ortaya koyuyordu.

Bu bölüm Stalin'in felsefeyi pratiğe dönüştürmesindeki başarısını belgelemektedir.

Sovyetler Birliği'nde Proletarya diktatörlüğünün güçlenmesi enternasyonal burjuvazinin SB'ne duyduğu kini artırmıştır. Alman faşizmi bu durumda, emperyalist burjuvazinin can düşmanı SB'ni dize getirme görevini üstlenmiştir. Bu somut tehlike karşısında SB savunma gücünü daha da kuvvetlendirmeye yöneldi. SB, savunmada esas gücünü

uluslararası proletarya ve ezilen halklardan alıyordu. Dış siyasette de SB, Hitler Almanya'sına karşı emperyalistlerin SB'ni tecrit etme ve iki cephede savaşa sokma çabasına karşı bir koalisyon kurmaya çalışıyordu. Diğer Batı'lı emperyalist güçler ise faşizmi destekleyerek onu saldırıya teşvik ediyordu. Bu durumda 1939'da, SB.Almanya'nın karşılıklı saldırıya antlaşması önerisini kabul etmek zorunda kaldı. Böylece saldırıya karşı hazırlanabilmek için 2 sene kazanmış oldu.

22 Haziran 1941'de Nazi sürüleri SB'ne saldırdığında sosyalist insanın barış içindeki süresi bitmişti. Stalin'in saldırı tehlikesi olduğuna dair ihtarları, sosyalizmin tam olarak başarıya ulaştığını sananlara karşı verdiği mücadelenin ne kadar haklı olduğu bu saldırıyla ortaya çıktı. Nazi ordularının başlangıçtaki başarılarına karşı Stalin, 3 Temmuz 1941'de yaptığı Radyo konuşmasında;

"Alman ordularının yenilmez olduğuna dair iddialarının Kızıl Ordu ve diğer saldırganı uğramış olan halklar tarafından yok edileceğini" ni belirtiyordu.

Stalingrad'ta 1942-1943 kışında elde edilen başarı, savaşın mühim bir dönüm noktasıdır. İnsiyatif Stalingrad zaferi ile Kızıl Ordu'nun eline geçmiştir. Stalin bu başarıya rağmen; böbürlenmenin ve savaşın artık kolay ve çabuk kazanılacağına dair ümitlenmenin yanlış olacağını belirtmiştir. Bilakis cephedeki mücadelenin ve cephe gerisindeki çete savaşının daha da kuvvetlendirilmesini istemiştir. Çünkü faşist canavar yaralanmış, fakat tamamiyle yenik düşmemiştir.

Sonuçta, ortaya çıkan gerçek, Kızıl Ordu'nun faşistlerden daha güçlü olduğu gerçeğidir. Kızıl Ordu'nun bu güçlüğünün temeli onun ideoloj isinden kaynaklanmaktadır. Nazi ordularının dağılmaya mahkum faşist disiplini; karşısında sosyalist anavatanı savunma ruhuyla donanmış Kızıl Ordu ve Sovyet halklarını bulmuştur.

Sovyetler Birliği, burdan sonra da enternasyonal görevine bağlı kalmış ve dünya çapında anti-faşist mücadeleyi desteklemiştir. Enternasyonal proletarya da bu dönemde bütün emekçilerin anavatanı olan SB'ni bütün güçleriyle savunma ve destekleme görevine sarılmıştır.

1944'de Kızıl Ordu bütün cephe boyunca zaferler kazanarak, işgal edilmiş yerlerin dörtte üçünü kurtardı. Stalin şöyle diyordu:

"Faşist canavar inine çekilmeye mecbur kaldı. Biz ona kendi ininde ölüm darbesini vurmaliyiz."

Halkların dünya çapındaki mücadelesi ve 1944 Haziran'ında açılan ikinci bir cephe 1000 yıllık imparatorluğu 12 yılda çökertti. Böylelikle dize gelen emperyalistlerin umut ve isteklerinin tersine;dize gelen SB olmadı.

2 Mayıs 1945'de kurtarılmış Berlin'de Sovyet ordusu askerlerinin göndere çektiği KIZIL BAYRAK dalgalanıyordu.

1945-1953 ARASI DÖNEM

Stalin yoldaş, 9 Mayıs 1945 de Hitler Almanya'sının tamamıyla yenilgiye uğratılmasını açıkladığı; ünlü "Halka Mesaj"ını yayınladıktan sonra daha 8 yıl yaşayacaktı. Bu kısa 8 yıl; Stalin'in son nefesine kadar uğrunda mücadele etmeye yemin ettiği büyük dava için muazzam bir çalışma ile doludur.

SB'de ilk görev, savaşın dev yıkıntısını ortadan kaldırmak ve sosyalist inşayı sürdürmektir. Stalin, 9 Şubat 1946 da Moskova'da seçim bölgesinde, seçmenlerle yaptığı toplantıda hemen hemen hayalci gibi görünen 15 yıl içinde Sovyet sanayi üretimini üç katına çıkarma hedefini koydu. Kapitalist dünyanın "uzmanları"; böyle düşüncelere gülüp geçtiler. Fakat daha 1950 yılında Sovyet sanayi üretimi savaş önce -sinin iki katına yaklaştı ve savaşın sona ermesinden 8 yıl sonra; Stalin'in öldüğü 1953 yılında; 1939 yılındaki seviyenin üç katına ulaştı.

Burada, söz konusu olan; kuru üretim rakamlarınımsı gibi gözükebilir. Hayır; söz konusu olan dev adımlarla komünizme doğru ilerleyen bir toplumun sosyalist inşasının gerçekten coşkulu perspektifleridir. Bugünkü kuşak, o zaman gerçekten ne olduğu ve benim komünist kuşağımı dünya çapında sınırsız bir coşkuyla dolduran o günler hakkında çoğunlukla çok az bilgiye sahiptir. Mesela, Stalin'in önderliğinde başlatılan komünizmin büyük abideleri vardı. Bunlar; Stalin'in Avrupa'dan daha büyük alanlarında, doğayı dönüştürme planıydı. Bunlar; stepleri bahçeye dönüştüren binlerce kilometre orman koruma kemeri ve sulama tesisleri idi. Bu; dünyanın en büyük barajının inşasına başlanması idi. Bunlar; Volga-Don ve Türkmenistan ana kanallarının inşası idi.

Onbinlerce insan, komünizm davasının büyük zaferi için canla başla çalışıyordu. Eğer Kruşçov-Brejnev revizyonistleri; Stalin'in SB'ni yıkmasalardı, korkunç bir tempo ile kalkınan bu ülkenin bugün nerde olacağını hayâl etmek bile güçtür.

Stalin, komünizm için sadece üretici güçlerin gelişmesinin değil; aynı zamanda düşünce ve davranışta eski toplumun mirasından; burjuva düşüncesinden tümü ile arınmış "yeni insanın" yaratılmasının önemli olduğunu sürekli olarak vurguladı. Bunun için genel olarak burjuva ideolojisinin ortaya çıkış biçimlerine, alışkanlıklara ve kurallara; vb. karşı mücadele Stalin'in eserinde merkezi ve büyük bir rol oynar. Stalin'in bu dönemde tüm konuşmaları ve yazıları açık olarak bu yöndedir.

Bu, Stalin'in son iki büyük çalışması için özel olarak geçerlidir "Marksizm ve dil biliminin sorunları" ve "SSCB de sosyalizmin ekonomik sorunları".

Örneğin, Stalin'in "Marksizm ve Dil biliminin sorunları" adlı eserini karıştırdığımızda: sadece Stalin'in alt yapı ve üst yapı; evrim ve devrim; sınıfsallık ve genel geçerlilik arasındaki ilişkiler gibi temel sorunları berrak bir biçimde ortaya koyduğunu değil, aynı zamanda Marksizm-Leninizm düşmanı ve revizyonist yozlaşmaya götüren yöntem ve durumları sert ve tutarlı olarak eleştirdiğini görürüz.

Stalin için açık, derinlemesine, hatta acımasız diye adlandırılabilir bileceğimiz eleştiri ve özeleştiri; ML'in hayat unsuru idi. Buna uygun olarak Stalin sert bir biçimde "yönetici kişilerin kastının" ve sözüm ona "yanılmaz" önderlerin; her türlü eleştirinin bastırılması olarak eleştireni tehlikeli düşman gören "Arakçeyev rejimi"ni, her söyleneni olduğu gibi kabul etme, çanak yalayıcılığı ve sırt sıvazlama çabalarını teşhir etti.

Stalin "Dil bilimi üzerine" adlı eserinde; bu biçimde davranışların, bu kişilerin dürüstlüğünden veya isteklerinden bağımsız olarak zararlı çalışmak demek olduğunu belirtti.

Bugün, dünya ML hareketi içinde Stalin savunur görünüşte; Stalin'in acımasız bir mücadele sürdürdüğü Arakçeyev rejimini kurmak isteyenler vardır. Bunlar Stalin'in sözlerini, günlüklerine yazacaklarına Stalin'den öğrenseler çok daha iyi ederler. Stalin "Hiç bir bilim ve hele hele Marksizm-Leninizm değişik düşünceler çatışmadan; eleştiri özgürlüğü olmadan gelişemez" der. Bu genel kuralı reddetip, bunu ayaklar altına alanları mahkum etmek görevdir.

Biz, bugün her uygun olan veya uygun olmayan fırsatta "Hiç bir zaman hata yapmadıklarını" ve "her zaman haklı olduklarını" ilan edenleri tanıyoruz. Stalin, bu türden birisi değildi. Stalin; Hitler Almanya'sının yenilgisinden sonra, zafer çılgınlıkları atabilirdi. Fakat Stalin; zafer kutlamalarının arasında 24 Mayıs 1945; Kremlin'de yapılan büyük davette şunları söylemeyi daha uygun buldu.

"Hükümetimiz, az hata yapmadı... Diğer bir halk eğer bizim gibi hatalar yapsaydı hükümetine şunu söyleyebilirdi : Sizlerden bekledikimizi yerine getirmediğiniz. Gidin ki; yeni bir hükümet kuralım".

Ve Stalin Sovyet halkına, hiçte yanılmaz olmayan; bir dizi hata yapan ve fakat hataları üzerine halka hesap veren önderlere gösterdiği güven için teşekkür etmeyi doğru bulmaktaydı.

Stalin, aynı alçak gönüllülükle ve özeleştirisel yaklaşımla kendi başarıları ve kişiliğini değerlendirdi. Stalin'in büyük ana vatan savaşındaki başarılarını aşırı bir şekilde öven Kızıl Ordu albayı Prof.DR.Rasin'e 23 Şubat 1946 da yazdığı mektupta şöyle diyordu.

"Stalin'e düzülen övgü türkülleri de kulağı rahatsız etmektedir. Bunları okumak bile endişe vericidir."

2. Dünya savaşından sonra SB'de; Stalin'ci açık eleştiri ve özeleştirisi ruhu ile hemen hemen aralıksız büyük bilimsel tartışmalar yapıldı. Bu tartışmalar; 1947 de "Felsefenin sorunları"; 1948 de "Biyolojinin sorunları"; 1950 de "Dil Biliminin sorunları, Psikoloji" ve 1951 de ekonomi politişin sorunları üzerine idi. Son büyük tartışmaya Stalin'de dolaysız olarak katıldı ve bize ML in çok değerli bir eseri olan "SSCB'de sosyalizmin ekonomik sorunları" nı bıraktı. Ne yazık ki; Stalin'in bu son büyük eseri; ne SB'de, nede dünya komünist hareketinde ciddi bir şekilde incelenmedi ve değerlendirilmedi. Biz, Stalin'in bu eserinin olağanüstü önemini bugün görmeye başladık. Tersisi olsaydı; revizyonistlerin savaş ve barış sorunundaki çarpıtmaları, Almanya-Japonya gibi emperyalist büyük güçlerin gelişme perspektiflerinin ve uzun bir dönem rollerinin küçümsemesi; sözde süper güçleri mutlaklaştırma teorisinin etki kazanması; ve tantanalı "3 dünya teorisine" bunca büyük tavizlerin verilmesi ve bunun yayılması karşısında uzun dönem sessiz kalmak anlaşılabilir olurdu. Stalin'in bu son büyük eseri; sadece Stalin'in sosyalist toplumun komünizme doğru gelişmesinin sorunları üzerine görüşleri konusunda değil; aynı zamanda kapitalist-emperyalist dünyanın gelişmesi üzerine görüşleri konusunda ML'nin temel eserlerinden biridir. Bunun için bu eseri ne kadar sık ve esaslı incelersek o kadar yararlıdır.

Yoldaşlar; Stalin gibi bir devin 8 yıllık çalışmasını ve mücadele - lesini bir kaç dakika içinde anlatmak imkânsızdır. Bunun için Stalin'in hayatının son döneminden sadece iki önemli anı almak istiyorum.

Bundan birisi; dünya emperyalizminin ve gericiliğinin, Hitler faşizminin gerçekleştiremediği dünya devriminin kalesi Stalin SB inin

yok edilmesi; 3.Dünya savaşı hazırlığı çabalarına karşı mücadeledir. Stalin savaş kışkırtıcılarına karşı en küçük bir taviz de bile bu - lunmadı. Savaş ve barış sorununda en ufak bir hayale göz yummadı. Bunun içindir ki; Stalin önderliğinde tarihte o zamana kadar ve ondan bu yana yorulmayan güçlü, yaygın ve etkili bir dünya barış hareketi gelişti. Tek doğru siyasetin daima ilkeli siyaset olduğuna bundan daha güçlü bir örnek var mıdır?

İkinci dünya savaşından sonra, tüm dünya komünist hareketinin öğretmeni ve önderi Stalin'in eseri üzerine son bir söz daha söylemek istiyorum.

Uluslararası Komünist Hareket; o dönemde, Hitler faşizmi karşısın da kazanılan tarihi zaferin, proletarya diktatörlüğü ve sosyalizmiñ inşasına geçiş biçimi olarak bir dizi halk demokrasisi ülkelerinin doğmasının, sayısız komünist partilerinin kitle etkilerinin artması temelinde gelişmesinin doruğuna ulaştı. Fakat, Stalin bu dönemde dahi, zafer sarhoşluğuna kapılmadı. Ve madalyanın diğer yanını da; anti Hitler koalisyonu dönemde doğan ve geliştirilen sağ sapmaları; savaşta tecrübeli kadroların yetiştirilmesinin sonuçlarını; eski devlet aygıtının esas olarak Kızıl Ordu tarafından parçalanmasının getirdiği sorunları; uluslararası alanda merkezi bir örgütün ve sağlam bir işbirliğinin yokluğunun sorunlarını da gördü. Bunun için Stalin, 1947 yılında Dünya Komünist Hareketinin sıkı enternasyonal birliği yolunda ilk adım olan Komünist Enformasyon Büro'sunun (Kominform) kurulması için inisiyatifi ele aldı. Dünya Komünist Hareketinin gelişmesi içinde daha 1948 yılında modern revizyonizmin ilk ortaya çıkış biçimi olan Tito revizyonizmine karşı mücadelede, yine Stalin'in devrimci uyanıklığı, ideolojik sağlamlığı ve sarsılmaz bir şekilde ilkelere bağlılığı itici bir rol oynadı.

Bu zorlu mücadelenin ortasında, Stalin yoldaş bizlerden ayrıldı. Ve onun ölümü saflarımızda, bugün, çeyrek yüzyıl sonra bile hala doldurulamayan bir boşluk yarattı. Eğer bizler bunun bilincinde isek; ve bu boşluğu doldurmak için elimizden gelenin en iyisini yaparsak; o zaman Stalin'in büyük mirasının içimizde yaşadığı; onun güçlü yüreğinin, Stalin gibi işçi sınıfının ve tüm emekçi insanların kurtuluşunun yüce davasına; sosyalizm ve komünizm için hayatlarını adayanların göğüslerinde çarptığı gibi, onun basit ve alçak gönüllü çıraqları ve öğrencileri olan bizde de çarpmaya devam ettiği söylenebilir.

KONUŞMALAR

* PROLETER DEVRİMLERİ VE EMPERYALİZM ÇAĞININ
MARKSİZMİ OLARAK LENİNİZMİ SAVUNALIM !
(PARTİZAN)

* STALİN'İN PROLETERYA DİKTATÖRLÜĞÜ
VE BOLŞEVİK PARTİ ÖĞRETİSİ ÜZERİNE
(AKİMA KARŞI)

* STALİN'İN ÖLÜMÜNDEN SONRA SOVYETLER
BİRLİĞİ'NDE VE DÜNYA KOMÜNİST
HAREKETİ İÇİNDEKİ GELİŞMELER ÜZERİNE
(KIZIL BAYRAK)

* STALİN'İN ÖĞRETİLERİ DÜNYA KOMÜNİST
HAREKETİ İÇİNDE ÇKP VE GELİŞMESİ,
MAO ZEDUNG'UN ESERLERİ VE AEP'NİN
BUGÜNKÜ ÇİZGİSİ ÜZERİNE GÜNCEL
TARTIŞMA
(BATI BERLİNLİ KOMÜNİST)

PROLETER DEVRİMLERİ VE EMPERYALİZM ÇAĞININ MARKSİZMİ OLARAK LENİNİZMİ SAVUNALIM !

Değerli arkadaşlar ve yoldaşlar,

Ben bu konuşmamda Stalin'in, Leninizm'i tanımı üzerinde; ve Stalin'in öğretilerinin savunulmasının güncel önemi üzerinde duracağım. Hepimizin bildiği gibi, Stalin, "Leninizm'in ilkeleri" adlı eserinde Leninizm'i şöyle tanımlıyordu:

"Leninizm, emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmidir. Daha tam söylemek gerekirse, Leninizm, genel olarak proleter devriminin teori ve taktiği, özel olarak proletarya diktatörlüğünün teori ve taktiğidir."

Bu kısa, öz ve bilimsel tanımında, Leninizmin özü berrak bir şekilde ortaya konmaktadır. Bu tanım Leninizm'in Rusya'ya özgü bir Marksizm olarak gören, uluslararası önemini reddeden: Leninizmi Marksizmin geçici ve Rusya'yla sınırlı bir çeşidi olarak karalayan, oportünistlere karşı ağır bir darbe oldu. Stalin'in tanımlaması aynı zamanda; Leninizmdeki yenilikleri-Emperyalizm şartlarında Lenin'in Marksizmi geliştirdiğini görmek istemeyen; Leninizmin yalnız 'devrimci marksizmin' yeniden canlandırılması olduğunu söyleyen; oportünistlere karşı da ağır bir darbe oldu. Tüm bu sapmalara karşı, Stalin'in tanımı, hem marksizm ile leninizmin birliğini hem de Leninizmin Marksizmin önemli ölçüde geliştirilmesi olduğunu ifade etmektedir.

Stalin'in tanımı; içinde yaşadığımız çağın, "emperyalizm ve proleter devrimi" çağı olduğu tesbitini de içermektedir. Bu tesbit, gündeme geldiğinden beri tüm oportünistlerin saldırı hedefi oldu ve hala da olmaktadır. Çünkü, bu tesbit; emperyalizmin aynı zamanda proleter devrimin arifesi olduğunu belirlemektedir. Çünkü içinde yaşadığımız çağda, emperyalist dünyada, devrimin olgunlaştığını; devrimlerin yalnız zorunlu olduğunu değil, hem de mümkün olduğunu anlatmaktadır.

Çünkü bu tesbit emperyalizmi gerçekten parçalamak için, tüm devrimci akımlarda proleteryanın önderliğinin zorunluluğunu dile getirmektedir. Stalin'in, Lenin'den devraldığı ve mükemmel bir şekilde savunduğu çağ tesbiti; emperyalizmi proletarya devrimi ile mezarına gömmek için, dünya proletaryasına ve tüm emekçilere, ezilen dünya halklarına; emperyalizme karşı ayaklanma çağrısıdır. Tüm bu tesbitler ilkesel öneme sahip olup, her türden oportünistlere karşı ağır darbeler indirmiştir. Bu ilkesel tesbitlerin oportünistlerin çeşitli saldırılarının hedefi olması kaçınılmazdır.

Bu ilkesel tesbitlere önce troçkistler saldırdılar. Bunlar "saf proleter dünya devrimi" maskesi altında, çeşitli değişik devrimci süreçlerin birliğini engellemeye çalışan, proletaryayı hem uluslararası alanda hem de tek tek ülkelerde müttefiklerinden kopararak, proleter dünya devrimini imkansız hale getirmeye kalktılar. Bunlar, Stalin önderliğinde ideolojik, siyasi ve örgütsel olarak ezildi.

Kruşçof revizyonistleri, M-L'me genel saldırılarını, Stalin çağ tesbitine saldırmakla başlattı. Kruşçof revizyonistleri, "barış içinde birarada yaşama çağını" yarattılar. Onlar böylece, proleter devrimini unutturmak istiyorlardı. Kruşçof revizyonistlerinin görüşlerine: tüm ülkelerin proletaryası ve emekçileri, ezilen halklar bu yeni çağda beklemek ve SB'nin, emperyalizmin temsilcisi olan ABD'ne barış içinde yetişip geçtiğini görmelidir. SB bu arada tüm ezilen halklara, "kapitalist olmayan yoldan" gelişmeleri için yardım edecektir. Halklar devrime gerek duymayacaktır. Proletarya, parlamento da, barış içinde "sağlam bir çoğunluk" sağlayarak, iktidar olabilecektir. vs. Kruşçof revizyonistleri, bütün buanti-marksist görüşlerinin yanında, emperyalist ülkeler ile onların sosyalist dediği revizyonist ülkeler arasındaki gelişmeyi mutlaklaştırdı.

Onlar, herşeyi bu çelişmenin çözümüne bağlayarak, barış içinde bir-arada yaşama yolunun izlenmesini öne sürdüler. Kruşçof revizyonist-leri M-L'me saldırılarını, yoldaş Stalin'in kişiliğine kudurmuşça -sına saldırıları ile birleştirdiler.

Kruşçof revizyonistlerinin M-L'me karşı saldırılarını, Marksist Leninist güçler, öncelikle de ÇKP ve AEP göğüsledi. Bu mücadelenin zemininde uluslararası ML hareket yeniden biçimlendi. bu yeni biçimleniş hareket içinde: kısa zamanda Stalin'in çağ tesbitini bir kenara atarak, yeni bir "üçüncü" çağ yaratan bir akım gelişti ve yaygınlaştı. Bu akım marksizmin üç çağa göre değişme gösterdiğini iddia etmekte idi. Birinci çağ, rekabetçi kapitalizmdi. Marksizm bu çağda oluşmuştu ve o döneme uymaktaydı. İkinci çağ ise emperyalizm çağıydı. Bu çağın Marksizmi-Leninizmiydi. Şimdi ise yeni bir çağda, üçüncü bir çağda yaşamakta idik. Bu çağ, emperyalizmin toptan çök -tüğü ve sosyalizmin bütün dünyada kesin zafere ilerlediği çağ idi. Mao Zedung düşüncesi bu yeni çağın Marksizmi idi. Bu akıma göre, dünya çapında baş çelişki emperyalizm ile ezilen dünya halkları arasındaki çelişkiydi. Dünyanın kırları ve şehirleri teorisi ile, Çin'deki yeni demokratik devrimin somut biçimi veyolu, şematik olarak proleter dünya devrimine aktarıldı. Bu teori ile, emperyalist ülkelerdeki proletarya; sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki devrim-lerin zaferini beklemeye mahkum edildi.

Bu yeni akım, öncelikle ulusal kurtuluş hareketlerini küçümseyen Kruşçof revizyonistlerinin tezlerini tepki olarak ortaya çıkardı. Bu akım dünyanın her yerinde, yeniden şekillenen ML hareket içinde büyük rağbet gördü. Biz Türkiye'li M-L'lerde uzun zaman bu teorinin etkisi altında kaldık. Sonunda da tezlerin yanlışlığını kavrayarak özelleştirdi yaptık; bu teoriyi terkettiler.

Bu teorinin hemen ardından, uluslararası ML hareket içinden bir başka revizyonist akım gelişti. Revizyonistlerin yeni bir düzmece olan bu yeni akım, kruşçof revizyonistlerinin teorilerinin adeta bir ikinci baskısı idi. Bu teoriyi yaratanlar bütün revizyonistler gibi "yeni koşullar" safsatasını kullandılar. Onların yeni şartlarına göre dünya sınıf ölçütüne göre ikiye ayrılmalı, tersine üretici güçlerin gelişim durumuna göre üç dünyaya ayrılmalıydı. Üçüncü dünya adı verilen ülkeler bu teoriye göre devrimin ana gücü idi. Artık devrimin hedefi emperyalizm, emperyalist dünya sistemi değil, yalnızca süper güçler olarak adlandırdıkları 1. dünya idi. Süreç içinde, üç dünya teorisyen-leri karşı devrimci teorilerini daha da geliştirdiler. Şimdi de devrimin hedefi 1. dünyanın yarısını; R.S. Emperyalizmi olarak tesbit ediyorlar. Bunlara göre uluslararası proletarya ve ezilen dünya halkları kendilerini ezenlere, sömürücüleriyle, emperyalist burjuvazi ile faşist kompradorlar ve toprak ağaları ile Rus S. emperyalizmine karşı mücadele de 'birleştirilmelidir'. İhanet karakterini daha iyi gizlemek için, bu yeni akım da, ilk önce yalnızca var olan somut durumun tesbiti adı altında su yüzüne çıktı ve uluslararası M-L hareket içinde hızla yayıldı. Fakat bu teorinin gerçek karakterini kavradıklarında ML güçler, bu teoriye karşı çıktılar. Karşı devrimci üç dünya teorisine karşı mücadele içerisinde, uluslararası ML hareket, yeni bir biçim almaya başladı.

Süphesizki, üç dünya teorisine karşı çıkanlardan bir çoğu, bu teoriye karşı yeterince köklü bir mücadele yürütmedi. Üç dünya teorisinin ana tezlerinden biri olan, "Dünya halklarının baş düşmanı iki süper güçtür" ve "iki süper güç" teorisi savunulmaya devam edildi. Bu teori vetezlerin savunulması, çağımızın karakteri üzerine Lenin'in ve Stalin'in anlayışından ayrılma, Stalin'in çağımızı tanımından bir sapmadır.

Bu, bugün uluslararası ML hareket içinde var olan, tek hata değildir. Bugün, emperyalist dünyanın en önemli çelişkilerinden birini, herşeyi belirleyici olarak gören; diğer çelişmelerin önemini rededen, uluslararası ML hareket içinde ML partiler olarak tanınmış partiler vardır. Bunlar böylece Stalin'in; sosyalist devrimlerle, anti-emperyalist anti-feodal devrimlerin ittifakı konusundaki öğretisiniters yüz etmektedirler. Bunlar görünürde Lin Piao ve üç dünya teorisyenleri tersine, dünya çapında en önemli çelişkinin, kapitalist ülke - lerde proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişki olduğunu iddia etmektedirler. Bu görüşü savunanlar, Lenin ve Stalin ile açık çelişkiye düşmektedirler, ve ezilen dünya halklarını seyirci kalmaya mahkum etmektedirler.

M-L'lerin görevi; proleter dünya devriminin emperyalist dünyanın içindeki iki temel akımını, "kapitalist ülkelerdeki sosyalist devrim akımı ve sömürge ve yarı sömürge ülkelerdeki anti-emperyalist anti - feodal devrimi akımını bir bütünün parçaları olarak" görmektir. Bu devrimci akımların ittifakı için mücadele etmektir. Lenin ve öğren - cisi, mücadele arkadaşı Stalin'in bize öğrettikleri bunlardır.

Dünya çapında, bu ittifakı çeşit çeşit teoriler ile sabota edenlerin; Stalin'in adını ağızlarına almaya hakkı yoktur.

Sahte dostlar; en tehlikeli düşmanlardır. Bu gün, Stalin'in en büyük Stalin savunucuları olarak ortaya çıkan "sahte dostları" teşhir etmek; Stalin'i gerçekten savunmada en önemli görevlerden biridir.

STALİN'İN PROLETERYA DİKTATÖRLÜĞÜ VE BOLŞEVİK PARTİ ÖĞRETİSİ ÜZERİNE

İşçi sınıfının tarihi görevi ve gündemdeki devrimde hegemonyası konusundaki marksist temel düşünce; Marksizm-Leninizmin anahtar sorunu olan;proletarya diktatörlüğü ve yeni tipte parti sorununda önemli ölçüde somutlaşmaktadır.

Stalin,proletarya diktatörlüğünün ve bolşevik partinin ML ilkelere ve proletarya diktatörlüğünün ve SBKP(B)'in PRATİĞİNE karşı girişilen bir sürü burjuva ve revizyonist saldırıların hedefidir. Bu şaşırtıcı değildir. Çünkü,Stalin,proletarya diktatörlüğünü burjuva unsurları gerçekten can evinden vuran bir tarzda uygulamıştır.Bunların parti içinde ve dışında yok edilmesi her defasında uluslararası burjuvazinin anti-Stalinist bir hava yaratan ve devrimci hareket içinde küçük burjuva ve sallantılı unsurları etkileyen feryadına neden oldu.

Bolşevik partinin, gelişmiş proletarya diktatörlüğünün ilk devleti sosyalist SB'nin yozlaşması,uluslararası burjuvazi tarafından coşkuyla karşılandı. Sosyalizmin inşasının, özel olarak bir veya bir kaç ülkede sosyalizmin inşasının imkansızlığı tezi,pratik tarafından ispatlanmış gibi gözüktü. SBKP(B)'in bürokratlaşması, sanki bu partinin temel ilkelerinde bir şeyler "yanlış"mış gibi gözüktü. Eski burjuva propagandası böylece beslendi ve kendisini 'ML' olarak kavrayan ve bu günde böyle kavramakta olan güçler safında büyük başarılar kazandı.

Büyük proleter Kültür Devrimi sırasında Çin'de olan olaylar;ÇKP ve Çin devleti içindeki revizyonist kliklerin bir kısmının saf dışı bırakılması ve arnavutlukta hayatın devrimcileştirilmesi, dünya devrimcilerini coşkulandırdı.

Revizyonist ve burjuva demogojisinin üzerine kapsamlı olarak gidilmeksizin; ve bu demogojiler çürütülmeksizin, daha çok basit bir biçimde Çin ve Arnavutluk'un pratiği ileri sürüldü. Bu dönemde, Çin kültür devrimini, ÇKP'nin hatalarının pratikte ne yazıkki özeleştirisi yapılmadan düzeltilmesi için bir deneme olduğunu görmeyen bir akım gelişti. Bu akım, kültür devriminin pratiğini, Stalinin SB'sinde proletarya diktatörlüğü ve bolşevik partisi pratiğinin karşısına koydu. Çin'deki gelişme,bugünkü ÇKP'nin aşırı revizyonizmi gösterdi;Stalin döneminin proletarya diktatörlüğü ve bolşevik partisinin teori ve pratiğinin esaslı bir tahlili yapılmaksızın; Burjuvazinin demogojilerini geri püskürtmeksizin hayatı öneme sahip bu sorunlarda zafer kazanılamaz.Çin'de sosyalizm davasının yenilgisi, böyle bir tahlilin gerekliliğini daha artırmıştır. Ölümünden sonra Sovyetler birliğinin yozlaştığını ve bunun için stalinin teori ve pratiğinin kötü olması gerektiği şeklindeki iddianın bilimle ilgisi yoktur.Böyle bir iddia (sav) SB ve SBKP'deki yazışmanın sebebinin, tam da Stalinin ML çizgisine pratiğine bağlı kalınmadığından bundan ML çizgisine bağlı kalınmadığı için SB ve SBKP(B) 'nin yozlaştığı imkanını dışalamaktadır.

Örneğin Stalin'in parti ve proletarya diktatörlüğünün yozlaşması imkanı sorunu üzerine düşüncelerini ele alalım: Bazı sahte Marksistlerin SB'nin yozlaşmasından sonra, bugünkü tarihi bakışla, Stalinin troçkistlere karşı mücadelesini,bundan öğrenmek için değilde;Stalinin yozlaşma tehlikesini küçümsediğini kanıtlamak için ele alma çabasını da görmekteyiz.

Kısaca troçkistlerin iddialarını gözümüzün önüne getirelim. Onlar; şunları demişlerdi: Gelişmiş sanayi ülkelerinde enternasyonal devrim zafer kazanmadığı ve kaliteli üretim araçları göndermediği sürece, objektif faktörler nedeniyle parti ve SB yozlaşacaktır. Bunlara göre BBKP(B) daha 1927'de yozlaşmıştı ve bürokratlaşmıştı vs. Stalin, daha 1924'de Leninistlerin sorununun parti ve devletin yozlaşmasının imkân dahilinde olduğunun reddedilmesi olmadığını, ilkesel olarak tesbit etti. Söz konusu olan bu değildi. Söz konusu olan; İçinde bulunan dönemde bu imkanın ne kadar olduğu ve yozlaşma suçlamasının delillere dayanmadığı yalnızca saldırı ve iftira olduğudur. Stalin, tüm zorluklara rağmen bir ülkede sosyalizmin inşasının mümkün olduğunu tesbit etti. Stalin, Rusya proletaryasının enternasyonal proletaryayla omuz omuza; fakat diğer ülkelerin proletaryasının zaferini beklemeksizin yani esas olarak kendi gücüne dayanarak sosyalizmi inşa etmesi ve tüm ülkede sosyalist üretim ilişkilerini hakim kılacak tüm objektif ve bununda ötesinde subjektif şartlara sahip olduğunu tesbit etti. SB ve Çin'in yozlaşmasından sonra, bu tesbit, sadece geçerliliğini korumaklada kalmıyor aynı zamanda özel güncel bir anlam kazanıyor. Eğer var olan gerçek imkanlar, belli bir noktada gerçek haline dönüştürülmemişse burada söz konusu olan 'kaçınılmaz kader' değildir. (Rusya ve Çin gibi ülkelerde üretici güçlerin yeterince gelişmediği yozlaşmanın bu yüzden kaçınılmaz olduğu tezi safsatadır. Yozlaşmanın sebebi bu değildir. Sebebi doğru ML yoldan sapma; proletarya diktatörlüğünün ve bolşevik partinin temel ilkelerinin çiğnenmesidir. Proletarya diktatörlüğü ve proletarya partisi böylece yozlaştı. Görüşümüze göre Stalin'in savunduğu ve somutlaştırdığı temel ilkeler hangileridir? Bunlar, oportünistlerin özellikle tam da Stalin tarafından çiğnendiğini iddia ettikleri ilkelerdir.

Örneğin proletarya diktatörlüğü ve parti için genel olarak emekçi kitlelere karşı, özel olarak işçi sınıfına karşı doğrubir tavır takınmak bir temel şarttır. Leninizm ve Stalin, parti ve proleter devletin, proletaryanın araçları olduğunu öğretir. Parti ve devlet kadroları, bürokrat ve kibirli tavır takındıklarında; bu kişiler, kitleler veya parti üyeleri kitlesi harekete geçirilerek doğru bir yöntem ile tedavi edilmelidir. Stalin, parti ve devletin ve özellikle partinin önderler grubunun kitleler tarafından denetlenmesinin tayin edici rolünü ilkesel olarak tesbit etti. Stalin önderlerin kibirli olması ve yozlaşması tehlikesine dikkat çekti. Eğer bu tehlikeye karşı mücadele edilmezse; partinin çöküşe gideceğini gösterir. Stalinden SBKP(B) tarihinin sonuçlar bölümünde aktarılır, partinin Anteus'un toprakla bağı gibi kitlelerle sağlam bağlar kurduğunda ancak yenilmez olduğunu vurgulayan pasajı olduğu bilinmektedir. Ancak böyle davranılırsa hiç bir şey bolşevik partinin davasının zaferinin önüne geçemez.

Kitlelerle doğru bir biçimde kaynaşmak, sadece ve özellikle tek tek önderlerin ideolojik tavırlarının bir sorunu değildir. Bu, her şeyden önce partinin çizgisinin doğru olup, olmadığı sorundur. Bundan da önemlisi bu partinin hatalarını açıkça kabul edip, düzeltilecek (canlılığa sahip) olup, olmadığı sorundur. Stalin, devamlı, sadece düşmanlara karşı sınıf mücadelesinin, değil; aynı zamanda parti içinde yoldaşların burjuva sapmalarına karşı eleştiri ve özeleştiri biçimini alan mücadelenin önemli olduğunu tesbit etti.

Kadroların ve tüm partinin, partinin kendi hatalarından çıkarak eğitilmesi, partinin çelikleştirilmesinin temel yöntemlerinden birisidir. Buna etkin örnek Stalin'in SB'de kitlelere karşı ikna yöntemini kullanacakları yerde, askeri yöntemler uygulayanlara; köylü kitlesinin sınıf mücadelesini yaygınlaştıracak ve ona gerçekten önderlik edeceği yerde, kolektifleştirmeyi idari tedbirlerle halletmeye kalkanlara sert ve açık eleştirisidir.

Stalin, parti vetek tek kadroların hatalarını 'başarıdan baş dönmesi' diye açıkça teşhir etti veböylece SB'nin düşmanlarının "zora dayanan kollektifleştirme" demogojilerini boşa çıkardı ve pratikteki sapmayı düzeltti. Bu örnek, partinin kitlelerle bağının; doğru çizgi ve açık özeleştiriyeye hazır olmanın hataları düzeltmenin ön şartı olduğunu göstermektedir.

Stalin "Parti, parti her zaman haklıdır" şiarına karşıda mücadele etti. Ve bu aptalca şiarın, bolşevik partinin ilkelerine ters düştüğünü ve özeleştirisinin tasfiyesine götüreceğini ispatladı.

Parti yaşamı, parti yaşamının leninist normları, stalin tarafından tamda troçkizme, buharincilere karşı mücadele içinde ortaya kondu ve bir dizi pratik örneklerle açıklandı ve somutlaştırıldı.

Bugün Stalin'e "her türlü parti içi tartışmayı ve eleştiriyi bastırdı ve kendisini doğru aralıklarla alkışlamayanları kurşuna dizdi" şeklinde seviyesiz saldırılar yöneltilmektedir. İlginç olan burjuvazinin yalanlarını gerçekmiş gibi kabul eden ve bir yandan böylece stalini mahkum ederken, diğer yandan aynı zamanda Stalin'i öven revizyonistlerin varlığıdır. Bunlar Stalin'in eserlerini kendilerine örnek alacak yerde, burjuvazinin yalanlarını kendilerine örnek alıyordular.

Stalin'in eserlerinin incelenmesi şunu çürütülemez bir biçimde göstermektedir: Eleştirilere yerinde ve uygun bir biçimde cevap verilmiştir. Gerekli örgütsel tedbirler ideolojik mücadelenin temelinde alınmıştır.

Stalin döneminde parti içi mücadele sert, sağlıklı fakat açık, dürüst ve her türlü üç kağıttan arınmıştır. (Stalin hiçbir dönemde bir kişiyi yıllarca dışı karşı övüp, aynı zamanda o kişi üzerine gizlice tuttuğu günlükte eleştiriler yazmamıştır.)

Stalin'in bu açık ve berrak tavrı, bu dürüstlüğü, ve söz ile pratiğin birliği, bütün dünyanın komünistlerinin ve emekçilerin devrimci kesimlerinin Stalin'e bugün düşünülmesi imkansız bir güven duymasını beraberinde getirdi.

Konuşmamı bitirirken tam da bunun, bugün Stalin'den öğrenilmesi gereken önemli öğretilerden birisi olduğunu vurgulamak istiyorum.

STALİN'İN ÖLÜMÜNDEN SONRA SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE VE DÜNYA KOMÜNİST HAREKETİ İÇİNDEKİ GELİŞMELER ÜZERİNE

Benden, SB'nde Stalin öldükten sonra; 1953-1956 arasında olan durum ve SBKP XX. Kongresinden sonra ortaya çıkan durum üzerine bilgi vermem istendi. Ben bu dönem üzerine derinlemesine bir tahlil filan yapacak değilim. Yalnızca o dönemi Avusturya'da bizlerin nasıl yaşıdığımızı; neler hissettiğimizi, düşündüğümüzü aktarmaya çalışacağım.

O zamandan bu yana 25 yıl geçti. Bu her insanın hayatında uzun bir dönemdir. Ancak özellikle benim kuşağımdan devrimciler için sözü geçen dönemdeki olaylar çok derin izler bıraktığından; anılarım çok tazedir, ve hep öyle kalacaktır.

Stalin'in ölüm haberi 5 Mart 1953'de bize ulaştığında; biz kelimenin tam anlamı ile yıldırım çarpmışa döndük. Tüm perspektifleri göremesek de; dünya Komünist hareketinin çok önemli bir dönüm noktasında olduğunu hissediyor ve büyük bir acı duyuyorduk. Önümüzde duran, üzerimize gelen dönemin çok zor olacağını hissediyorduk. O zamanlar içimizde, şimdi durumun Stalin'in ölümünün öncesinden değişik olduğunu; olacağını tahmin eden yoldaşlar vardı. Böyle düşünenleri teselli ediyor ve bizimki gibi tarihi zorunluluğa sahip; ve kendi kendini yenileyebilen bir dünya hareketinin; en önemli önderlerinin kaybını aşabileceğini; yeni önderler yetiştireceğini söylüyorduk.

Bugün dönüp baktığımızda görüyoruz ki; dünya tarihi ve bizim komünist dünya hareketimizin tarihi düşündüğümüzden çok daha karmaşık bir gelişme sürecine sahiptir. Ve o günleri "teselliler" perspektif olarak uzun dönem açısından haklı olmalarına rağmen; kısa dönem açısından; bir kaç on yıl açısından tarihi olarak yanlışlardır. Bu yüzden yoldaşlar; geçen yıllar acımızı biraz azaltmış olsa da, biz bugün Stalin'in ölümünün doğurduğu boşluğun anlamını ve derinliğini çok daha açık bir şekilde görüyoruz. Bizler o dönemde, "Stalin'in yerini kim dolduracak" şeklindeki bir soruya cevap veremiyorduk. Malenkov'un Stalin'in yerini dolduracak niteliklere sahip olmadığını herkes biliyordu. Umutlarımız Molotov'un şahsında yoğunlaşmıştı. Ancak daha sonra Viyanaya bir ziyarete gelen Molotov'u, yaşlanmış, bitmiş nerdeyse hayattan bıkmış bir insan olarak yaşadığımızda, bu umutların da boş olduğunu gördük. Bu durumda partimizin yaptığı çağrıya "Stalin'in bayrağını; Marksizm-Leninizm bayrağını yükseklerde tutma" çağrısına büyük bir coşkuyla ve dört elle sarıldık. Stalin'in bütün hayatı boyunca uğrunda mücadele ettiği vezaferden zafere yönlendirdiği dava bizim devamıydı. Görevimiz bu davaya daha bir kararlılıkla sarılmaktı.

Stalin'in ölümünden 3 yıl sonra SBKP'nin meşhur XX. Parti Kongresi yapıldı. Ve bu kongre esnasında Kruşçov, güya "gizli rapor"unda Stalin'e en adi anti-komünistlerin dahi yapmadıkları bir şekilde çamur atıp, iftiralarla saldırdı. Bu sadece Stalin'e karşı değil, bütün dünya çapındaki komünist harekete ve ML'ne karşı yapılan adi bir ihanetti. Ve bunun sorumluları, onların diğer ülkelerdeki revizyonist usakları tehlikeli bir oyun oynadıklarını biliyorlardı. Onun için bütün iftiralarını, çamurlarını bir seferinde ortaya çıkarmaya cesaret edemiyorlardı. Ama diğer yandan da, Stalin'e karşı cepheden saldırmak, lanetlemek zorunda idiler. Marksizme-Leninizme karşı giriştikleri saldırıda başka yol yoktu önlerinde.

Dolayısıyla, yalan ve dolaplarını taksit taksit sunma metoduna başvurdular. Ve bu iş içinde enternasyonal burjuva basın-yayın organlarını da kendilerine atarak kullandılar. Bugün bilindiği gibi Kruşçof revizyonistleri, "gizli raporu" Amerikan istihbarat servisi -sine, dolayısıyla emperyalist dünyanın yayın organlarına bizzat ulaştırmışlardır. Ve bu olayda Tito klifi de postacı görevini yüklenmiştir. Bunlar aynı zamanda tek tek ülkelerdeki gerçek komünistleri ve Stalin'i seven ve sayanları da mahsus burjuva yayınlarında çıkan bu haberlerin doğru olup olmadığı konusunda cevapsız bırakıyorlardı. Böylece ortaya şöyle bir durum çıkıyordu: Bütün anti-komünist ve karşı-devrimci yayınlar, Kruşçof'un pis yalanlarını etrafa yayarken çift anlamlı birbiri ile çelişen tekzipler yapıyor; kendi sınırlı güvenilir çevreleri içinde ise, kişiye tapmanın feci sonuçları hakkında nutuklar atıyorlardı.

15 Mayıs 1957 tarihinde XX. Parti Kongresi'nden 15 ay sonra; AKP yayın organı, burjuva vesaf sosyalist yayınlarında zevkle ele alınan XX. Parti Kongresi'nde ortaya çıkan Kruşçof'un "gizli raporu"nun CIA tarafından hazırlanan sahte bir belge olduğunu açıklıyordu. Partinin üst kademelerinde bulunan kişiler arasında ise; Förnberg (MK. Genel Sekreteri) burjuva yayınlarında basılan raporun gerçek rapor ile temel konularda aynı olduğunu; gerçek raporu kendisinin okuduğunu söylüyordu.

Bu metodlu yalancılık, iki yüzlülük, dışa karşı Stalin'i övüp; içerde ise saldırmak, birbirine zıt düşen tekziplerle etrafı oyalamak; sırf demokratik merkezîyetçiliğe değil, bütün Marksizm-Leninizmin ilkelerine aykırı düşen sahtekarlık AKP'nin iliklerine kadar işlemiş, revizyonist çürümesinin en iyi ispatıydı. Ne yazık ki; partide olan devrimci kadrolar uzun zaman bu çürümenin derinliğini ve anlamını görmediler ve görülmemesi imkansız duruma geldiği zaman dahi, bunu kabul etmeye ve bu çürümeye karşı ayaklanmaya karşı direndiler. XX. Parti Kongresinde gerçekte ne olup bittiği, bilinçli olarak gizlendiği için; önceleri bu konuda ciddi bir tartışmaya girmekte imkansızdı. Ama partinin başındaki Kruşçov klifi, artık maskelerini tamamiyle atıp, Stalin'i açıkça despot, devrim düşmanı, Marksizm-Leninizm düşmanı olarak nitelendirmeye başladığında tartışma oldukça güçlüydü. Çünkü; onlar, bu iddialarına elle tutulacak ispatlı belgelere değil, dedikoduya, şahitsiz, ispatsız suçlamalara dayandırıyorlardı.

Partideki en bilinçli kadrolarda, bilhassa 3. Enternasyonal döneminden kalan eski komünistlerde bu durum tarif edilemeyecek derecede isyan ve hiddet yaratıyordu. Duygusal davranışlar öne çıkıyordu. Bu duygusallık partiyi temelinden sarsıyordu. Bir çok mert, fedakâr komünist, sınıf düşmanlarının en şiddetli saldırıları karşısında, faşizmin toplama kamplarında dahi yılmamışken; şimdi ümitlerini yitirmiş olarak özel hayatlarına geri çekilmeye başlamıştı. Bir çoğu da partide kalmalarına rağmen, inançlarını yitirmiş olarak görev yapıyorlardı. XX. Parti Kongresinden 7 yıl sonra modern revizyonizme karşı örgütlü mücadelemizi başlatırken, bunların sadece bir kaçını devrimci davamız için geri kazanabildik.

Neden böyle oldu? Partinin tabanında geniş bir şekilde var olan, Stalin'in lanetlenmesine ve XX. Kongrenin metodlarına karşı koyan direniş, neden biz bunlara açıkça karşı çıktığımızda bize yönelmedi? Neden davamız parti içinde bu kadar az ilgi gördü?

Bunun bir çok sebepleri vardır. Bunlardan biri; XX. Parti Kongresi ile bizim "Kızıl Bayrak"ımızın kuruluşu arasında 7 yıllık bir zaman olmasıdır. Durum gösterdiği zaman bizim lehimize çalışmıyor. Eğer revizyonist ihanete karşı açıkça sistemli ve örgütlü bir şekilde

karşı konulmazsa, başlangıçta ona karşı olan direniş ve kızgınlık zamanla ufalacak ve insanlar buna alışacaktır. Revizyonistler, ihanetlerine karşı direnişi boğmaya fırsat kazanacaklardır. 1956 da Kruşçov revizyonistleri daha zayıftılar. Ve bunu daha sonra itiraf ettiler. 7 yıl sonra ise kendileri ve uşakları sağlam bir şekildeyerlerine oturmuşlardı.

XX.Parti Kongresine vebütün dünyadaki komünist hareketekabul ettirmek istediği çizgiye karşı örgütlü mücadelenin ancak 7 yıl sonra oluşturulması, parti içindeki en bilinçlilerin dahi politik, ideolojik, teorik yönlerden zayıf olmaları ve kafalarındaki karışıklıkların sonucudur. Bir sürü duygusal davranış ve karşıkoymalar vardı, hiddetlenme vardı, bir çok kişi partiyi terketme noktasına gelmişti; ama teorik bir açıklık yoktu. Bir çok önemsiz şeyler üzerindeduruyor, özellikle Stalin'e terbiyesizce saldıran bir takım soytarılara bozuluyor, ama aşırı revizyonist içeriğine dikkatimizi vermiyorduk. Böylece Kruşçov hainlerine bir çok manevra fırsatı vermiş oluyorduk. Hatta parti başındaki Kruşçovcu hainler bizlerle alay edercesine; "Yoldaşlar metodlarda bizim de beğenmediğimiz noktalar var. Ama esas olan özdür. Öz de doğrudur ve savunulmalıdır" diyebiliyorlardı.

Avusturya'da Parti içinde XX.Parti Kongresini sırf duygusal yönden değil, Marksizm-Leninizmin ilkelerine göre ele alıpta eleştiren; ve bu direniş esnasında revizyonist yöneticilerden korkmayan; veya satmayan kadro üyelerin sayısı çok azdı. Bu karşı çıkan yoldaşların önünde-bir sürü konuda yeterli bilgiye ve açıklığa sahip olmamalarının, devrimci teoriyi yeterince kavramış olmamalarının, vs. yanı sıra bir çok önemli zorluklar daha vardı. Bir kaç örnek vereyim.

En büyük bir problemlerden biri şu idi: 20.Parti kongresinekatılmak üzere Moskovaya gönderilen bütün parti delegeleri;orada 20.PK raporunu alkışlamış ve görünüşte her şeyi doğru bulmuşlardı. Bir kaç içinden olan biteni doğru bulmadıysa dahi; bunu hiçbiri açıkça belirtmemişti. Böylece revizyonistler rahatça, diyebiliyorlardıki; "zannediyormusunizki bütün dünya çapındaki K.hareketi haksızda,sırf siz bir kaç sivri zekalı devrimci bilince sahipsiniz. Siz dünya komünist hareketine güvenin ve daha alçak gönüllü olun; bir kaç sene bekleyin, kimin haklı olduğunu göreceksiniz."

Zamanında Stalini göklere çıkaran bir çok revizyonist yönetici, şimdi diyorlarki "biz Stalin'in ne kadar kötü bir rol oynadığını biliyorduk, ve hatta ona karşı mücadele bile verdik." Tabiki gizlice ve kimseye duyurmadan."Bu bilinçlerine rağmen neden bambaşka konuşup yazı yazdıkları sorulduğundada "Bölücü olmamak, Sovyet Rusyayı korumak, düşmana silah vermemek" gibi kaçamak cevaplara baş vuruyorlardı. Bizde, şimdi aynı şekilde bölücülük yapmamamızı K.dünya hareketinin ve P'nin birliğini korumamızı, düşmana fırsat vermememizi tavsiye etmeleri; devrimci hareket için tehlikeli bir sebeplendirme olup; revizyonizme karşı hayırhah bir tavır takınılmasını sağlıyordu.

Stalin'in 20.Parti kongresinde lanetlenmesi aslında M-L'me karşı yapılan bir saldırı idi veher çeşit anti-marksist, anti-Komünistlere büyük bir güç sağlamıştı.Bize düşmana silah vermememizi tavsiye eden mahluklar gerçektedüşmanın en başta gelen yordakçası idiler.

Kısa bir süre sonra ortaya kruşçov revizyonizminin yanında, batı yanlısı revizyonizm bugünkü EURE komünizm'in öncüsü Dupçek revizyonizmi çıktı. Ve bu iki revizyonizm birbirilerekabete girişti. İtalya da togliyatti, Avusturyada Fischer, Marek gibi kişiler kruşçov tan daha da ileriye gidip 20.parti kongresinin bir ilk adım olduğunu hatanın sadece Stalin ve onun kişiliğinetapmakta olmadığını, bütün sovyet sisteminin; proletaryanın diktatörlüğünün, yeni tipte partinin demokratik merkezizetçiliğın kısaca M-L'nin hata olduğunu söylemeye başladılar. Böylece kruşçov revizyonistleri 20.parti kongresi ve onların papaganları Sovyet Rusya dışında gittikçe daha koyu revizyonist ve açıkça karşı-devrimci akımların baskısı altında kaldılar. Bu durum

kuruşçov revizyonistlerine; kendilerini aslında revizyonizmine karşı mücadele veren kişiler gibi gösterme fırsatını sağlıyordu. Ve diye-biliyorlardı ki "20.parti kongresini eleştirenler, hakikatta sağcılara, troçkistlere ve karşı-devrimcilere yardım etmektedir."

Bu karışık durumda bizim için doğru yolu bulmak çok zordu. Ve do-layısıyla bir çok hatalar yaptık. Bir anlamda da revizyonistler bize ayağa kalkmamız için yardımcı oldular. Bu da şöyle oldu; 20.parti kongresinde Kruşçov Arnavutluk Emek Partisi'ne karşı açıkça saldırı-ya geçti, buda şunu ispatlıyordu ki; onların iddia ettiği gibi bütün dünya komünist hareketi, Stalin'in lanetlenmesini ve 20.Parti kong-resinde ortaya konan tezleri kabullenmemiştir. Bu bilinç 20.Parti kong-resinin tezlerini kabul etmeyen; ve modern revizyonizme karşı müca-deleye hazır olan güçlerin var olduğu bilinci modern revizyonizme karşı mücadelemizde bize büyük bir destek olup; Sosyalist Arnavutluk ve onun partisine karşı büyük bir bağlılık sağladı.

Kruşçof revizyonistleri ve onların Avusturya'daki kuklaları; açık eleştiriyi hiç bir zaman hazmedemiyorlardı. Bu revizyonistler herşe-ye tahammül edebiliyorlardı da; açık eleştiriyi asla tahammül ede -miyorlardı. Eleştiri; ancak üstü örtülü bir biçimde; ve gizli, ka -paklı getirilse izin verilen bir şey oluyordu. Her şeyden önemlisi bütün eleştiriler partiden gizleniyordu. Revizyonistlerin bu davra-nışları bizim onlarla bağımızı koparmamızda gözümüzü açtı; bize yar-dımcı oldu. Biz Stalinin verdiği örnek, gözümüzün önünde onların yasaklarını dinlemeyip açıkça eleştirilerimizi koyduğumuz zaman bize, kurtlar gibi saldırıp sınıf düşmanı ajanlığı ile nitelendirip, par -tiden atmaya başladılar.

Bu davranış bir müddet hakiki komünistleri şaşırtıp onlarla, iliş-ki kurmamızı zorlaştırdı.

Fakat uzun vaadede onların bu davranışları bize zarar değil yarar getirdi. Çünkü hakiki yüzlerini gördük; ayrılıkların derinliğini açık-ça kavradık ve anladık ki, geriye dönüş yoktur; sadece ileriye doğru gidebiliriz, ve anladık ki eğer insan son nefesine kadar doğru bildi-ği şeyler uğruna mücadele etmezse; hakiki bir K. , M-L, ve Stalin'in öğrencisi olamaz.

STALİN'İN ÖĞRETİLERİ DÜNYA KOMÜNİST HAREKETİ İÇİNDE ÇKP VE GELİŞMESİ, MAO ZEDUNG'UN ESERLERİ VE AEP'NİN BUGÜNKÜ ÇİZGİSİ ÜZERİNE GÜNCEL TARTIŞMA

Biz burada komünist dünya hareketinin içindeki, çok yönlü ve karmaşık durumu detayı ile ele almak istemiyoruz.

Bu konuda berraklığa kavuşmak, gerçek K'partileri arasında dünya çapında gerçek bir birlik yaratmak; her şeyden önce uluslararası K. hareketin genel çizgisinin sorunlarının öze dönük ve ML'min ilkelelerini odak noktasına koyan bir tartışmanın bir sorunudur.

Bir revizyonist akımın diğerini izlediği bugünkü karmaşık durumun temel sebebi kuşkusuz, bugüne kadar uluslararası alanda ilkesel temelde ve çok yönlü teşhir edilmemiş olan modern revizyonizmin yaygın etkinliğidir. Uluslararası ML hareketin modern revizyonizm ile ilkesel olarak hesaplaşan ve ona karşı komünist bir genel çizgi koyan bir belgesi yoktur. Böyle bir genel çizgiyi yaratmak için mücadeleli temel görevlerimizden biri olarak görüyoruz. Ancak böyle bir çizgi temelinde dünya komünist hareketinin birliği gerçekten sağlanabilir.

Bu görevin yerine getirilebilmesi için gerekli bir ön şart K. partileri arasındaki ilişkide M-L yöntemlerin yeniden geçerli kılınması aşağıda üzerinde duracağımız açık ideolojik tartışma ortamının yaratılması için mücadeledir. Fakat uluslararası K. hareket içinde ideolojik mücadelenin bu günkü havası çoğunlukla bu leninist yöntemler tarafından belirlenmemektedir. Açık karşılıklı ve dayanışmalı eleştirinin yerine, karşılıklı övme, sırt sıvazlama konmaktadır. Öyle bir durumki önemli sorunlar sessizce geçiştiriliyor. Her şeyin yerli yerinde olduğunu göstermek için her yola başvuruluyor. Karşılıklı yüzeysel onaylamayı, metod haline getiren partiler arası ilişkileri sadece formel bir sorun olarak gören partiler, devrimci partiler olamazlar.

Bu soruna doğru bir tarzda yaklaşım, uluslararası K. hareket içindeki partilerin gerçekten devrimci P'ler olarak kalacakları veya revizyonist mumyalara dönüşeceklerini tayin edici bir ölçüttür.

Dolaysız ve açık eleştiriye karşı takınılan olumsuz tavır Stalin'in ölümünden sonra yerleşti. Bu konuda 1957 ve 1960'da Moskova'da yapılan görüşmelerde kurşoof revizyonistlerinin etkisi altında kabul edilen, kardeş partiler arasında ilişkiler hakkındaki "normları" olduğu gibi uygulanmasında önemli bir rol oynamaktadır.

Özellikle iç görüşmeler kuralına dayanılarak diğer partilerde ortaya çıkan yoğun revizyonist eğilimlerin her açık eleştirisi "zararlı" olarak adlandırılmaktadır.

Böyle P'lere karşı açık mücadele; iş isten geçtikten sonra; ve revizyonizmin hakimiyetinin perçinleşmesinden; Krusçof Torez ve Togliatti gibi revizyonistlerin inisiyatifi ele alma ve M-L partilere karşı açık saldırıya geçmek için kendilerini yeterince güçlü hissettiklerinden sonra başlamıştır.

Anlaşmazlıkları, çelişmeleri sadece iç danışma yoluyla çözmek isteyen bu normların savunucuları, tamamıyla haksız olarak MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN ve Kominternin geleneklerine dayandıklarını iddia etmektedirler. Onların geleneginde böyle "normlara" rastlamak mümkün değildir. Tam tersine açık ve cesaretli eleştiri ve özeleştiri ruhunu bulmak mümkündür.

Stalin eleştiri ve özeleştirisinin temel önemine karşı ileri sürülen bir dizi sözümona delili çürüttü. Örneğin açık eleştiri ve özeleştiri yoluyla düşmanların arasındaki farklılıkları öğreneceği itirazını çürüttü. Bu sebep, iç görüşmeler normunun savunucularının çok sevdiği bir delildir. Stalin şöyle diyordu:

"Biz, düşmanlarımızın bizim eksikliklerimizin eleştirisine dayanarak 'Gördünüz mü bolşeviklerde işler hiç te iyi gitmiyor' şeklinde gürültü koparmasından korkmamalı; çekinmemeliyiz. Bolşevizmin güçlülüğü tamda onun yaptığı hataları açıkça ortaya koymaktan çekinmemesidir" (S.Eserler II 27/28 MK Genişletilmiş Nisan toplantısı)

Uluslararası M-L hareketin içinde ideolojik mücadeleyi doğru olarak yürütebilmek için sadece Stalin tarafından savunulan Leninist yöntemleri uygulamak yeterli değildir. Aynı zamanda M - L'min temel sorunlarını, tartışmanın odak noktasına koymak gereklidir Stalin öğretilerinin savunulması bu konuda önemli bir yer tutmaktadır. Bununla ilgili olarak aşağıda kısaca içinde bulunduğumuz dönemde uluslararası tartışmanın odak noktasını teşkil eden sorunlardan birisini ele almak istiyoruz. ÇKP'nin ve MAO ZEDUNG'un çizgisinin değerlendirilmesi sorunu:

Görüşümüze göre bu sorun Stalin ve Stalin'in M-L eserin savunulmasıyla dolaysız olarak bağlıdır. Bu bağı reddeden oportünizmin bir türü ölümüne kadar MAO ZEDUNG ve ÇKP'nin çizgisini toptan hatalarıyla birlikte savunmaktadır. Ve böylece dolaylı veya dolaysız olarak MAO VE ÇKP'nin çizgisini Stalin'in ve M-L'nin öğretilerinin karşısına koymaktadır. Bu akım ÇKP'nin Stalin'e getirdiği eleştirilere dayanmaktadır. Meselâ ÇKP'nin "Proletarya diktatörlüğünün tarihi dersleri üzerine" "Biraz daha" ve "Stalin sorunu üzerine" adlı yazıların da Stalinin bir dizi ağır hata yaptığı iddia edilmektedir.

Görüşümüze göre Staline getirilen tüm bu eleştiriler yanlıştır. Mesela lepimizin bildiği gibi MAO ZEDUNG ve ÇKP SBKP'nin 20.Kongresinden sonra 1956 yıllarının belgelerinde Milli burjuvazi ile birlikte sadece kapitalizmden sosyalizme geçileceğini değil, aynı zamanda sosyalizmin burjuvazi ile birlikte inşasını mümkün görmektedir. Bu ÇİN'in somut şartları ile haklı çıkarılmaktadır.

Bu düşünce M-L teorisi ile ölçüldüğünde revizyonist bir düşünce olduğu ortaya çıkmaktadır. M-L'in kapitalizmden sosyalizme geçiş üzerine temel öğretileri uluslararası özelliğe ve geçerliliğe sahiptir.

Buharinin tezlerine karşı mücadele içinde burjuvaziyle hiçbir şart altında barış içinde sosyalizme geçilemeyeceğini ortaya koyan Stalin'dir. Burjuvazi her alanda sertleşen sınıf mücadelesi içinde yok edilmelidir.

Son dönemde uluslararası alanda yukarda sözünü ettiğimiz akımın görünüşte tersi olan bir akım ortaya çıktı. Bu akım ÇKP'nin tüm gelişmesini ve MAO ZEDUNG'un tüm faaliyetini, görüşlerini başından sonuna kadar tamamıyla karalayan bir akımdır. Biz bunu çeşitli sebeplerden dolayı reddediyoruz. Reddetmemizin sebebi yalnızca ispat değeri olmayan delillerle ve Marksist olmayan ve küçük burjuva yöntemlerle yeni değerlendirmeler yapılması değildir. Reddetmemizin sebebi

bununla ÇİN devriminin büyük tecrübelerine ve tartışılmaz başarılarına her türlü devrimci sorumluluktan yoksun bir şekilde saldırılmasında değildir. Hayır bunlardan da kötüsü: Görünen odur ki bu "eleştiriciler" Kruşçof revizyonistlerinin on yıldır savunduklarını aynen alıp kullanacaklardır.

Kısaca sorunlara bu şekilde yaklaşılması sonucu kruşçof revizyonistleri için ÇKP'ye ilkesiz saldırı konusunda pratikte genel af çıkartma tehlikesini görmekteyiz.

Bu şekilde Kruşçof revizyonistlerine; kendilerini ileri görüşlü; ve bütün bunları daha önceden bildiklerini gösterme imkânı verilmektedir. Çeşitli akımlara karşı mücadelede biz katégorik olarak ML tahlil talebini ileri sürüyoruz. Modern revizyonistlere karşı, ve onların yordakçılarına karşı, ÇKP'de ve onun başkanında, şüphesiz devrimci ve ML olan herşeyin savunulması bir görevdir. Bu görev diğer yanda ÇKP'nin ve MAO ZEDUNG'un pratik ve teorisinde ortaya çıkan oportünizmin her türüne karşı acımasız eleştiriden koparılamaz. Burada her türlü spekülasyondan uzak durmak, gerçek kapsamlı deliller temelinde kapsamlı sonuçlar çıkarmak kaçınılmaz bir görevdir.

Burada uluslararası K.hareketin bazımerkezi sorunlarını aydınlatırken aynı zamanda AEP hakkındada tavrı takınmak gereklidir.

AEP'de on yıl boyunca ÇKP ile kopmaz dayanışmasını gösterdikten ve hatta yedinci parti kongresinde MAO ZEDUNG'u büyük ML gördükten sonra; son yayınlarında ÇKP ve MAO ZEDUNG'un tamamıyla karalanması biçiminde çizgi değiştirmesi izlenmektedir.

Bu yüzseksen derece dönüş AEP tarafından Stalin'in öğretilerinin tutarlı savunuculuğu iddiası ile birleştirilmektedir. Fakat AEP'nin bu tavrı Stalin'in KP'lerin tutarlı eleştirisi ve özeleştiri yapması gerektiği talebiyle karşılaştırıldığında bu iddianın hiç de yerinde olmadığı görülmektedir.

AEP şimdiye kadarki çizgisini tahlil edecek, geçmiş ve şimdiki durumun özeleştirisini yapacak hesabını verecek ve tüm önemli sorunlar üzerine uluslararası tartışmayı yaygınlaştıracak yerde; böyle bir tartışma için hiç bir sebebin olmadığı hissini yaratmaktadır. AEP'nin her zaman esasında haklı olduğu, hep doğru hareket ettiği, hissi yaratılmaktadır. Bu şekilde tavrı, kendi hatalarından öğrenmeyi imkansız kılmaktadır.

Görüşümüze göre AEP'nin çizgisinin ve gelişmesinin, AEP'nin esas belgelerine dayanılarak; ML tahlilinin yapılması gereklidir.

AEP'nin değerlendirilmesinde; AEP'nin dünya ML hareketine geçmişte önemli katkılarda bulunduğunu belirtmek istiyoruz."3 Dünya teorisine"ne karşı mücadele buna bir örnektir.

Diğer yandan AEP'nin çizgisine yöneltilen her eleştirinin Arnavutluk düşmanı olarak damgalanmasını gülünç olarak görüyoruz. Bu mücadelede kendimize Stalin'in ve Kominternin bizediğer partilerin hatalarını cesaretle eleştirmeyi öğreten enternasyonalist teori ve pratiğini örnek alıyoruz.

Sonuç olarak şunları söylemek istiyorum!

Önümüzde duran görevlerin üstünden; sadece Stalin'in ve M-L'nin diğer ustalarının öğretilerini incelememizde çıkış noktası aldığımızda; ve tüm faaliyetimizin yol göstericisi yaptığımızda gelebiliriz.

TARTIŖMALAR

YUR
TOPLUMSAL GİRİH VE KÜLTÜR
VAKFI

TARTIŞMALAR BÖLÜMÜ

SORU: Bir almanın sorusu Komünist Enternasyonalın neden dağıldığı?

TAKDİMCI: Sorulara toplu olarak cevap verilecek, diğer arkadaşlarda söz alabilirler.

SORU: Sevgili yoldaşlar ve arkadaşlar,

Bugün burada AMLP. BBK. ve GDS'ye bir takım sorular sorabildiğim için çok sevinçliyim. Ben siyasi görüşlerimi gizlemeyeceğim. Ben 1960 sonlarına doğru KPD/ML dahildim. Fakat son gelişmelerden sonra Aust kliğinden ayrıldım. Görüşüme göre KPD/ML başkanı yalnızca bir oportunist ve revizyonist değil aynı zamanda bir kariyeristtir de. 1968 Aralığında KPD/ML kurulduğunda sınıfsal temeli şöyle idi % 80'i öğrenci idi hemen hemen hiç bir işçi yok idi.

Erst Aust bugün Enver hoca tarafından Almanyada tek ML olarak tanınmanın yolunu buldu. Ben bunu kişi olarak üzülecek bir durum olarak değerlendiriyorum. Görüşüme göre KPD/ML başkanı Erst Aust bu duruma gelmesini Franz Strobele (AMLP başkanı) borçludur.

Ancak E.A. kendisi AMLP başkanı tarafından Arnavutlarla tanıştırıldıktan sonra o F.S'e çok kötü bir şekilde teşekkür etti. Ben birazda bugünkü toplantı üzerine büyük M-L Josef Stalin üzerine konuşmak istiyorum. Stalin'in sağlığında stalin öğrencileri stalin öldükten sonra staline en çok çamur atanlar olmuşlardır. Kruşçov ve Brejnev revizyonistleri böyledirler. Sunuda söylemek isterimki Erst Aust stalinin butip hayranlarından biri idi 1967 ye kadar. 1967 Bilinktör adlı dergide o da staline saldırdı. Şimdi görünürde o da Stalin savunucusu durumunda. Staline olan şunu tesbit etmeli; şimdi Mao'ya olmuştur. Mao sağlığında en büyük Mao savunucuları bugün Mao'ya M-L olmadığı şeklinde saldırılar yapılmaktadır. Mesela bunların içinde Kızıl sabahda vardı. KPD/ML yayın organı önce Mao'yu yalnızca büyük bir M-L olarak değil aynı zamanda bir klasik olarak görüyorlardı ve Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'yu beş kafayı yan yana yayın organlarına basıyorlardı. Aynı şekilde AMLP'nin yayın organı Kızıl bayrağın başındada bu 5 kafa yer alıyordu. Bugün bu 5 kafa kaldırıldı. Ben bundan büyük bir üzüntü duydum. Bugün hatta o kadar ileriye gitmiştir ki bu mesele; Mao'nun hiç bir zaman M-L olmadığı sağ bir 'sosyal demokrat olduğu suçlamalarını dinleyebilirsiniz.

Komünistler bugüne kadar bir peygamber beklemişlerdir. Her zaman bu peygamber aramızdan çekilip gitti zaman ne yapacaklarını şaşır-mışlardır. Bu iyi birşey değildir. Leninin belirttiği gibi Parti aracı her zaman istediğimiz gibi gitmemektedir. Bugün geriye doğru gidişlerde olabilir bugün bir adım geri gidilirse daha sonra iki adım ileri atılarak ileri bir adıma dönüştürülebilir. Görüşüme gö-

re biz peygamber beklememeliyiz. Çünkü tarihi yapan esas olarak halktır.

Sevgili yoldaşlar ve arkadaşlar görüşüme göre Marx, Engels, Lenin Stalin ve Mao'nun eserlerini incilediğimiz zaman bunlar hiçbir dönemde kendilerinin hiç bir hata yapmadıklarını iddia etmemişlerdir. Bu kişiler aşırı derecede övülmeye her zaman karşı çıkmışlardır. Eserler incelendiğinde bu açıkça görülebilir. Yoldaşlar ben konuşmamın sonuna yavaş yavaş gelmek istiyorum çünkü başka tartışmak isteyenlerde var onun için başkalarınınada fırsat tanımak için sonuna gelmek istiyorum konuşmamın. Burada bana konuşma hakkı verildiği ve kesilmediği için konuşmam aslında çok sevinçliyim. Bu aslında KPD/ML'in yaptığı toplantıların tersine bir toplantı. Oradaki toplantılarda birinci başkan konuşur ve orada yaşasın erst Aust denir yumruklar havaya kalkar ve biter. Ben şimdi Stalin üzerine kendi görüşümü ortaya koymak istiyorum. Olabilir bu görüş burada alkış toplayamayabilir ama yine de onu söylemek istiyorum.

Faşist almanya 1941 de Sovyetler birliğine saldırdığında görüşüme göre Stalin busaldırının geleceğini biliyordu. Bir casuzdan bu konuda haber almıştı. Fakat orduyeterince hazırlıklı değildi. Eğer hazırlıklı olsa idi direniş çok sağlam olurdu ve Faşist saldırganlar bu kadar çok ilerleyemezlerdi. (Çeviren özetliyor) İki sorun daha: Birincisi Savaş esirleri sorunu : savaş esirlerinin savaş sonrası serbest bırakılmasının ve bunun bir ilke olduğunu Mao'nunda bunu savunduğunu ve Mao'nun savaş esirlerine her zaman iyi davrandığını anlattı. Bu bir sorun (Yalnız sovyetler birliğinde bunun tersi oldu demedi fakat her halde onu anlatmak istedi.) İkinci olarak gene savaş esirleri sorunu ile ilgili. Bir takım hitler generallerinin 1943 te esir alındıktan sonra bunlara iyi davranıldığı bunların hitler tarafından ödüllendirilmesine rağmen kurulan "özgür almanya komitesine" dahil edildiklerini ve bunun yanlış olduğunu anlattı ve 3. bir mesele olarakta bir Proleterya ordusunda üç tip yemek olamayacağını, stalin ordusunda 1. asker, 2. subay, 3. general yemeği var olduğunu bunun komünistleri kendilerini kitlelerden koparacağını anlattı, hatta bunun faşist orduda bile böyle olmadığını söyledi en sonundada kendisini dinlediğiniz için teşekkür etti.

TAKDİMÇİ: Kızıl Bayrak temsilcisi yoldaş konuşacak.

Kızıl Bayrak Temsilcisi: Yoldaşlar, ben önce benden evvel konuşan arkadaş eleştirmekle başlayacağım sözüme. Ben bu arkadaş uzun süreden beritanırım, kendisi ile uzun süreden beri tartışmışızdır. Burada yaptığı özünde Stalin üzerine konuşmaktan çok Erst Aust üzerine konuşmak oldu. Halbuki bizim toplantımızın amacı Stalin üzerine konuşmak idi. Ben sanıyorum ki eğer toplantımızın amacı

Erst Aust üzerine konuşmak olsa idi; bu kadar kişi gelmezdi toplan-
tıya.

Yoldaş bizim KPD/ML ile olan ilişkilerimize değindi. Bu konuda bende kısaca birşeyler söylemek istiyorum. Bugünkü konuşmamızla doğrudan ilişkisi olmasada birşeyler söylemek istiyorum. Daha Almanya'da bir Marksist-Leninist pokken bizim Kızıl bayrağımız uzun süreden beri anti-revizyonist bir mücadele yürütmüştü. Biz buyüzden daha eski olduğumuzdan bumücadelede B.Almanyada ortaya çıkan gurupları desteklemeyi bir görev; proleter enternasyonalizminin bir gereği gördük. Mesela Spartaküs isimli bir gurup çıktı ortaya, biz bunları destek - ledik. Daha sonra biraz önce burada konuşan yoldaşın önderliğinde bir gurup ortaya çıktı biz bugurubuda destekledik. Daha sonra Aust'un gurubu çıktı ortaya, daha sonra demin konuşanla bunlar birleşerek KPD ML çıktı ortaya, biz onlarıda destekledik. Biz aslında bu yeni kurulan partinin olması gerektiği bir şekilde M-L parti olduğu için değil o yönde gelişebileceği için destekledik.

Daha sonra M-L'lerin bir takım taleplerine cevap veremediklerini gördük ve eleştirdik bu partiyi. Onlar bu eleştiri karşısında düş - manca bir tavır takındılar. Böylece ilişkilerimiz kesildi. Bu arada B.Almanyada yeni M-L güçler ortaya çıktı ve bunlar örgütlenmeye baş - ladılar ve biz bu yeni güçleri bütün gücümüzle desteklemeye başladık. Biz bunu yaparken hiç hata yapmadık mı? tabiki hatalar yaptık. Fakat mümkün olduğunca az hatalar yapmaya çalıştık ve hatalarımızdan öğ - renmeye çalıştık, düzeltmeye çalıştık ve sanırım bunun fazlada bir eleştirilecek tarafı olmasa gerek. Mao Sorunu; biz buradada hatalar yaptık. Mao'nun yazılarında olumsuz tarafları hiç görmedik ve Mao hakkında çok olumlu bir değerlendirme yaptık bir takım şeylerin sü - reç içinde M-L uyumadığını tespit ettik. O zamanda bazılarının yap - tığı gibi bir gece içinde fikir değiştirmek yerine bu sorunlar üze - rine araştırma ve inceleme yolunu tuttuk. Biz hala bu inceleme ve araştırma içinde bulunuyoruz ve ben öyle zannediyorumki araştırma sonucu da bundan öncekinden daha berrak daha doğru bir Mao değerklen - dirilmesi tarafımızdan yapılacaktır. Ben bunun M-L'lerin doğru tavrı olduğu görüşündeyim. Benden öncekonuşan arkadaş Aust'un kariyerist olduğunu belirtti. Ben bu konuda Austun kariyerist olup olmadığı ko - nusunda kesin bir şey söyleyecek değilim, olabilir. Fakat bence böyle bir tesbit tayin edici değildir. Görüşüme göre her kişinin kişisel zaaflarından çok siyasi çizgisi üzerinde durmak ve mücadeleyi siyasi olarak yürütmek gereklidir yapılması gerekli olan budur.

TAKDİMCI: Bir Batı Alman yoldaş konuşacak.

B.Almanyalı: Ben o konuşan yoldaşın söyledikleri üzerine birşeyler

söylemek istiyorum çünkü getirilen eleştirilerde önemli cevaplandırılması gereken şeyler var. Mutlaka Türkiyeli yoldaşlar kendilerine Almanyada Marks Engelsin doğum yeri olan burada, ML hareketin neden zayıf olduğunu, mesela bu toplantıya neden bu kadar Alman yoldaşın geldiğini sormaktadır. Bu sorun aslında Stalin'in hayatının en önemli bir dönemi olan II.dünya savaşı ile ilgilidir. ki II.dünya sava - şından sonra Almanya Komünist Partisinin adamlarının önemli bir bölü mü şovenizme sapmışlardır. Staline karşı yürütülen kampanya dünyanın hiçbir yerinde olmadığı kadar Almanyada etki yapmıştır. Almanyada ki anti-Stalinin etkisi Mesela Fransadaki İngilteredeki anti-stalin etkisinden daha büyük olmuştur. Çünkü mesela Fransa ve İngilteredeki işçi sınıfının içinde hala Faşizmin yıkılmasında Stalin'in büyük bir rol oynadığı kafalarda yaşamaktadır. Halbuki Almanya'da öncelikle Hitler faşistlerinin ardındanda B.Alman burjuvazisinin yaptığı propa ganda sonucu Alman halkına çok büyük bir yenilgi getiren bir düşman olarak tanıtılmıştır. İşçi sınıfına bu yüzdende anti-Stalincilik çok yayılmıştır almanyada.

(tercüme edildi)

Şovenizm sorunu şovenizm meselesi hiç yokmuş gibi kavratıldı. Şovenizm sorunundan köşe bucak kaçıldı ve bu kendini şu şekilde göster di;Komünistler sanki ikinci dünya savaşında Alman halkının hiç sorumluluğu yokmuş düşüncesini yaydılar. Aslında eğerki emperyalist ülke, bir başka ülkeye saldırıyorsa, o emperyalist ülkenin işçi sınıfının emekçilerinin görevi kendi emperyalist burjuvazisine karşı savaşmaktır, bunu yapmıyorsa tam tersine bu emperyalist savaşa bizzat katılıyorsa tabiki o halkta bu savaştan sorumludur. Bu sorumluluk kendini savaş esirleri meselesinde de tabiki gösterecektir. Burda S.Birliğin ne savaş esirleri sorunu dile getirildi. S.Birliğinde faşist Hitler Almanyasının ordusunun sovyetler birliğine saldırması sonucu esir düşen bir takım Alman askerleri, S.Birliğinde Alman ordularının yaptığı zararları telafi etmek için çalıştırılmışlardır ve bu aslında kötü bir şey değil, iyi bir şeydir. Alman emperyalistlerinin "Stalin Alman halkını kötüye kullandı" şeklindeki demogajisini alıp bu toplantıya sunmuştur. Böyle bir demogojiye enerjik bir şekilde karşı çıkmak gerekir. Diğer iki mesele: Güya Stalinin saldırı konusunda bilgisi olduğu, bir ikincisi faşist orduda iki yemek olduğu halde Sovyet ordusunda üç yemek olduğu filan gibi eleştiriler seviyesiz eleştirilerdir, eleştiri değildir bunlar aslında iftiradır. Biz Mao Zedung tartışmasında şunu öğrendik: kesinlikle ispatlı delilli olmayan şeyler ileri sürülmemelidir, ispatlı delilli olmayan şeyleri ileri sürenler iftira etmektedirler,bu düzeyde tartışmanın imkanı yoktur. İftiralar ancak geri çevrilebilir. Kuruşcov'da aynı böyle dav-

ranıyor ve delilsiz bir takım suçlamalar getiriyordu. Bu Sovyet ordusunun esir aldığı generallerin geri verildiği filan şeklindeki şeye gelince gerçek şudurki gerçekte bu generaller geri verilmişti. Çünkü Sovyetler Birliği bu savaş içinde birtakım enternasyonal anlaşmalar imzalamıştır bu anlaşmalardan bir tanesinde savaşta esir alınan generallere belli özel muamelelerin yapılması şeklindeki bir şarttır. S.Birliği bunu savaş şartları içinde imzalamıştır, bu bir uzlaşmadır ama gerekli bir uzlaşmaydı. Bu uzlaşma hiç bir zaman diğer savaş esirlerinin sırtında olan onların aleyhine olan bir uzlaşma değildir. Şu bilinmelidirki Alman savaş esirleri Rusyada önemli ölçüde kıtlık olduğu dönemlerde bile Rus işçilerinin alın teriyle besleniyorlardı. TAKDİMÇİ: Münihten "Teoriyi Feth et" adlı gurup adına!

Ben daha önce planladığım konuşmayı yapmayacağım çünkü benden önceki arkadaş söyleyeceklerimin önemli bir bölümünü söyledi. Yalnız bir mesele var benden önce konuşan yoldaş bana göre meseleyi çok basit ortaya koyuyor ve mesele o kadar basit değil. Anti-Stalinizmin bu kadar yaygın olmasının sebebi yalnızca arkadaşın yaptığı gibi Almanyanın S.Birliği tarafından yenilmesiyle açıklanamaz. Bu aynı zamanda işçilere Marksizmin-Leninizmin nasıl tanıtıldığına bağlıdır. Benim görüşüme göre Marksist-Leninistler bu güne kadar sınıf mücadelesinin önemini fazla kavramamış ve bunu küçümsemişlerdir. Bundan önce çoğu kez uluslararası komünist hareketin genel hattı hakkında teklifin ordaki çizginin yanlış değerlendirildiği konusunda özeleştirisel bir tavır takınıldı. Bu sözü geçen genel çizgide Marksizm-Leninizmle çelişme halinde olan şeylerin olduğu tesbit edildi doğru olarak. Fakat hala neden bunun bu kadar geç kavranıldığı sorunu gündemdedir. Çözülmüş bir sorun değildir. Burda Ehver Hoca'nın emperyalizm ve devrim adlı kitabındaki gibi meseleyi de tartışma içinesormak istiyorum. Orda meselenin geç kavranıldığını ondada tesbit edilmekte, fakat neden geç kavranıldığı tartışılmamaktadır. Görüşüme göre gerçekten bir sınıf mücadelesi küçümsemiştir ve Avusturyalı yoldaşın yaptığı konuşmasa aslında görevlerin gerçekten zor olduğu; düşünüldüğünden çok daha zor olduğu açıkça ortaya konmuştur. Stalinin belirttiği gibi esas mesele kendi bağımsız çalışma ve sağlam bir teorik temeldir. Sağlam bir temel yalnızca tarihi şeylerin değerlendirilmesi veteorik çalışmayla olmaz aynı zamanda bu bugünkü pratik içinde sınanmalı, denenmelidir. Görüşüme göre sorun modern revizyonizme karşı mücadelenin bitmiş gibi görülmesidir. Halbuki bu, bu mücadele bitmemiş kapanmamıştır. Bir sorunda modern revizyonizmin köklerinin gerçekten araştırılmamış olmasıdır ve araştırılmamasıdır. Bu araştırma ister istemez Stalin döneminde kapsamak zorundadır. Bir başka türlü Stalini gerçekten savunmak imkansız olacaktır. Bir ikinci sorun benden önce

konuşan yoldaş ikinci dünya savaşında Alman halkının suçlu olduğunu söyledi bence doğrudur bu düşünce ama çok soyuttur. Açıklanmaya muhtaçtır. Çünkü o dönemlerde büyük bir komünist partisi vardı komünter vardı ve S.Birliği Komünist partisine duyulan büyük bir güven vardı. Böyle bir durumdada tabiki kendi kendimize soru sor - mak zorundayız. Acaba bunlar nasıl davranırlar bunların Alman halkının suçluluğunda payı nedir?

MÜCADELE BAYRAĞI

Arkadaşlar.. hepinizi devrimci bir saygıyla selamlarım. Ben başta Mao Tse Tung ve Çin devriminin inkâr edilmesi konusu olmak üzere başka meselelerle de, bu hareketleri, Devrimci Halkın Yolundan ayrılan bir gurup adına konuşuyorum. Stalin'in doğumunun 100.yıldönümünde yapılan bu toplantıyı genel olarak olumlu karşılıyor Kuruşçev ve Brejnev revizyonistleriyle de olduğu gibi yeni Çin revizyonistlerine ve Arnavutluk Emek Partisine karşı mücadeleye dönüştürülmesinin gerektiğini düşünüyoruz. Stalini oportunistler yalnız bu gün değil arkadaşlar ta başından beri yani Stalinin ölümünden bu yana kadar çarpıtmaktadırlar. Onun eserlerini değiştirmeye çalışmaktadırlar ve Stalin'e azgınca saldırmaktadırlar ve bu saldırı ve çarpıtmalara karşıda Mao Tse Tung yoldaş olmak üzere başta Marksist-Leninistler onu o günden buyana kadar savunmaktadırlar ve revizyonistlere karşı çarpıtmalarına karşı göğüs germektedirler. Ama bu gün durum daha farklıdır ve oportunistler Mao Tse Tung yoldaşın şahsında Marksizm-leninizm'e ve Staline saldırmaktadırlar. İşte değişen durum başta guruplar arasında değişen durum budur vebugünkü aşamada Stalin'i savunmak ancak Mao Tse Tung yoldaşı savunmakla ve ona hayasızca saldıranlara karşı mücadele etmekle mümkündür. Bunun dışında bir hayal geliştirmeye çalışmak vemeseleleri bırakarak çarpıtmaya çalışmak ne Stalin yoldaşı ne Mao Tse Tung yoldaşı ne de Marksizmi-Leninizmi savunmak anlamına gelmez aksine insanları daha bugünden sonu belli olan belli bir yere götürür arkadaşlar. Bu noktaya dikkat etmemek vemücadeleyi bu platformda ele almamak oportünizmekarşı mücadele etmek bir yana sonuçta onlarla uzlaşmaya götürür. Nitekim bunun örnekleri dünyada olduğu gibi Türkiyede de görülmektedir ve çoktur. İşte arkadaşlar karşınızda gördüğünüz H.Yolu ve D.Halkın Yolu . Halkın Birliği Kendisine KAVA diyen ve bazı dalaverelerden sonra Mao Tse Tung'u reddetmeye çalışan gurup H.Kurtuluşu denen gurup ve buna benzer bazı örnekler sayılabilir bu konuda. Bu Stalin yoldaş konusunda hayaller yayma anlamına gelmemelidir, vehiçkimse bu konuşmamı böyle yorumlamamalıdır arkadaşlar. Aksine yukardada belirttiğim gibi Marksist-Leninistler diyalektik süreç içerisinde Stalini ve onun şahsında Marksizmi-Leninizmi

savundular, savunuyorlar vesavunmaya devam edeceklerdir. Çünkü Marksist-Leninistler biliyorlarki, Stalin yoldaşı savunmadan Marksizm-Leninizm savunulamaz. Ama Marksist-Leninistler bir gerçeği daha biliyorlar, Mao Tse Tung'u savunmadan da Marksizm-Leninizm savunulamaz. Çünkü devrimin ustaları, devrimin klasikleri birbirine bağlı birbiriyle ilgili şeyleri geliştirmişler bunlardan birini reddetmeye çalışmak Marksizmin-Leninizmin özünü çarpıtmak anlamına gelmektedir. Bu durumda ve bu anlamda günümüzde köklü bir değişiklik yoktur ancak oluşan en önemli değişik, yani meydana gelen en önemli değişiklik geçmişten bu yana Marksizmin-Leninizmin safında yer alan Mao Tse Tung yoldaş ve onun önderliğindeki Çin Komünist partisinin yol gösterici tezlerinin ve buna bağlı olarak Staline azgınca saldıran Kuruşçov-Brejnev revizyonistlerine karşı mücadelesini destekleyen ve bizzati bu mücadelede katılan Arnavutluk Emek partisinin 180 derece bir dönüşüm yaparak geçmişi vebuna bağlı olarakta bir sapmayı temsil eden hale gelmesidir. Günümüzde en önemli değişiklik budur arkadaşlar İşte bu değişiklik 1957-1960 yıllarında Stalin'in putlaştırılmasına karşı mücadele adı altında ortaya çıkan ve Stalin'in şahsında Marksizme ve Leninizme saldıran Kuruşçov ve Brejnev modern revizyonistlerinin değişiklikleriyle savunduklarıyla kökenler aynıdır ve sonuçta aynı alıcı elindedir. Nitekim tarih Arnavutluk Emek partisinin ve onun hempalarının bugün gelmiş oldukları noktayı böyle saptamaktadır. Bu anlamda da bugün Stalin yoldaşı savunmak onun açtığı kırmızı bayrağı göklere çıkarmak ve Mao Tse Tung yoldaşın ölmez eserlerini her türlü saldırıya karşı kararlı korumakla mümkündür ve bütün devrimcilerin görevi budur arkadaşlar. Arkadaşlar Toplamların tarihi sınıfların ve sınıflar mücadelesinin tarihidir. Aynı zamanda sosyalist toplumun tarihinde sınıfların ve sınıflar mücadelesi tarihidir. O anlamda Kuruşçev ve Brejnev revizyonistlerinin başlatmış olduğu ve Kautsky döneminde devralmış oldukları tezleri günümüzde de savunanlar sosyalist toplumda sınıf mücadelesinin olmadığını söyleyenler yanıltmaktadır ve Marksizme o anlamda ihanet etmektedirler. Az önce Avusturyalı, Avusturya Marksist-Leninist partisi adına konuşan arkadaş 1957-1960 mücadelesini anlatırken meseleyi yanlış bir yönde ele aldı ve belgeleriyle, tanıklarıyla birlikte ortada olan bir meseleyi de geniş bir yöne kanallıze etmeye ve sizlere bu yönde anlatmaya çalıştı. Özellikle dikkatinizi bu yöne çekmek isterim arkadaşlar. Bu mesele 1957 yılından itibaren Çin K.P. ve SBKP arasında başlayan mücadele belgesidir. Arkadaş bu konuda aynen şöyle dedi: Kuruşçev 1957 yılında Arnavutluk Emek Partisine karşı saldırıya geçti. Lafını aynen tekrarlıyorum: "Kuruşçev 1957 yılında A.E. Partisine karşı saldırıya geçti" o anlamda da mücadelenin en önemli noktası yani hedefi A.E.P. idi

Bakalım böylemiydi arkadaşlar; böyle değildi 1957 yılında ÇKP ile SBKP arasında yani Stalinin ölümünden sonra iktidara gelmiş olan Kruşçev-Brejnev revizyonistlerinin saldırıları AEP de...Marksizm-Leninizm Stalinin şahsında Marksizme-Leninizmi de dolayısıyla da Marksizm Leninizme o günkü temsilcisinin önderliği olan örgütleri ÇKP idi. Bunu biz kafadan söylemiyoruz. Bunu AEP ve Enver Hoca'nın kendisi belirtiyor. Bakın kendi ağzından okuyum arkadaşlar!"Partimizin S.Birliği Komünist partisiyle Çin Komünist Partisi arasında çıkan bu anlaşmazlıklar yüzünden duyduğu üzüntüyü ifade etmek Komünist ve İşçi partilerinin daha sonra gerçekleştirilecek olan önümüzdeki toplantısında bu anlaşmazlıkların Marksist-Leninist bir şekilde çözüleceği olan inancımızı belirttik" diyor. S.Birliğinegiden temsilcilerine ve yineekliyor diyorki; bu mücadele yani S.Birliği revizyonistlerinin Kruşçev-Brejnev revizyonistlerinin esas mücadelesi ve hedefleri dünyada ÇKP dir. Çünkü onlara karşı mücadele ve mücadelede başı çeken parti ÇKP dir. Çünkü onlar ÇKP'ni kendilerine esas tehlike ve esas hedef olarak seçmektedirler. Kendilerinin önünde esas engel Çin KP bulunduğundan dolayı onlar ÇKP'ni kendilerine daha doğrusu bir burjuva olarak öğretmeye çalışıyorlar. Onlar onlara diyorlarki 1957 yılında ve 1960 yıllarında yapılan toplantılarda imzalanan bildiri ve deklarasyonlarda üyemiz yani bizim oraya göndermiş olduğumuz temsilci mümkün olduğu kadar görüşlerini açıklasın ÇKP ve SBKP'nin konuşmalarını dinlesin biz ondan sonra tavrımızı belirteceğiz. Şimdi arkadaşlar yorumu yapmadan size bırakıyorum. Burda mücadele 1957-60 yıllarındaki mücadele yani S.Birliği modern revizyonizmine karşı mücadele diye Enver Hoca'nın kitabını ve yine alın bugünkü Emperyalizm ve devrim kitabını karşılaştırın arkadaşlar. Ve aslında arkadaşlar gönül isterdiki burda birçok meseleyi tartışalım birçok meseleyi ortaya koymaya çalışalım, ama yinede arkadaşlar bize kısa da olsa bu imkanı tanıdıkları için arkadaşlara teşekkür ederiz yalnız bununla birlikte B.Berlinden Komünist Partisi adına konuşan arkadaşın getirmiş olduğu bir mesele üzerine bir iki kelime söylemek istiyorum birde Partizan ile ilgili görüşlerimi kısada olsa burda açıklamak istiyorum. B.Berlinden Komünist Partisi adına konuşan arkadaş Milli burjuvaziyle sosyalizmin inşaa edilebileceğini Mao Tse Tung'un savunduğunu söyledi ve bunun oportunist bir tez olduğunurevizyonist bir tez olduğunu söyledi arkadaşlar. Mao Tse Tung'un seçme eserleri bir, iki, üç ve dördüncü sayılarını inceleyen her arkadaş Mao Tse Tung'un milli burjuvaziye karşı ve bir burjuva patronlara karşı tavrının ne olduğunu nu açıkça belirtecektir.Eğer burda zaman olmuş olsaydı bunu uzun uzun açacaktır onun için özür dileriz. Partizandan arkadaşın konuşma

sı bizce çok muğlak geldi arkadaşlar. Çok muğlak çünkü üç dünya teorisini eleştiren bölümde ÇKP diye laf etti hangi ÇKP arkadaşlar biz bugün iki tane ÇKP görüyoruz arkadaşlar. Diyorduki Lenin; iki tane Kautsky vardır birisi oportunist-revizyonist Kautsky yani bugünkü Kautsky bir tanesinde Marksist Kautsky diyordu. Bizde şimdi bu arkadaşlara soruyoruz; Hangi ÇKP? Marksist-Leninist ÇKP'mi? yani Mao Tse Tung'un önderliğinde Sovyet Modern revizyonizmine karşı mücadele Çan... gericiliğine karşı mücadele Çinde devrimi başarıya ulaştıran ve parti içerisindeki her türlü yoz unsurlara her türlü revizyonizme karşı mücadele eden ÇKP mi? yoksa bugünkü Mao Tse Tung'un ölümünden sonra iktidara gelen revizyonistlerin ÇKP'mi? Onu önce sormak istiyoruz. Üç dünya teorisi konusunda eğer arkadaşlar herhangi bir şüpheleri varsa o zaman yeniden geçmişlerine dönsünler üç dünya teorisiyle ilgili tartışmaları hatırlasınlar.... K.P. adınakonuşan arkadaşında olduğu gibi Mao Tse Tung ve ÇKP konusundaki değerlendirmelerini açıkça ortaya koymalıdır ve bu kitlenin önünde bizde bunu öğrenmek istiyoruz. Çünkü partizandan arkadaşın getirmiş olduğu şeyler bu konuda yeterince açıklayıcı değildi. Biz tüm arkadaşların adına partizanın burda görüşünü bu kitlenin önünde ortaya koymasını ve açıkça tavrının ne olduğunu belirtmesini istiyoruz arkadaşlar. Yani Mao Tse Tung konusunda, ÇKP değerlendirme konusunda ve AEP konusunda gerçi bu konularda hepinizin bildiği gibi Partizanın ve gerekse diğer arkadaşların daha önce görüşleri vardı ancak Sovyet Modern revizyonistlerinin 1957 ve 1960 yıllarında başlatmış olduğu estirmiş oldukları revizyonist rüzgar ceryanı daha sonra çinli revizyonistleri daha sonra yani Hua Kua Feng ve Teng Siao Peng oportunistlerini ve ondan sonrada AEP'ni önüne kattı. Bu rüzgar demekki öyle bir güçlü bir rüzgarmışki, dünyada keskin Marksizmi-Leninizmi savunur gözükkenler birden bire bir 180 derece geriye dönüş yaptılar. Aynı zamanda karşılaştırma yapmadığımızı belirterek burdaki arkadaşlar yani partizandan arkadaşlar ve diğer Avusturya M-L ve diğer arkadaşlarda geçmişten buyana Mao Tse Tung konusunda tavırları belli idi ama. Şimdi kendi içlerinde tartışmış olduklarından vebir tartışmaya girmiş olduğundan yeniden belirtmelerini istiyoruz arkadaşlar. Son olarak şunu belirtiyim kusura bakmayın çok zamanınızı aldım. Son olarak şunu belirtiyorum arkadaşlar Mao Tse Tung ve ÇKP'ne gelen saldırılar özünde Stalin yoldaşa özünde Marksizme-Leninizme yönelmektedir. Onun için bugün bütün devrimcilerin görevi Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Tse Tung yoldaşı her türlü revizyonist saldırıya karşı savunmak, korumak ve onların taşıdığı kırmızı bayrağı göklere çekerek dalgalandırmak tüm devrimcilerin görevidir. Bugün devrimcilerin görevinin merkezinde bu olmalıdır ve bu olmadan devrimciler bugünkü aşamada revizyonizme kar

şı mücadele edemezler, revizyonizme karşı mücadele sözde kalacaktır. Hatırlansın arkadaşlar, hatırlansın revizyonizme karşı mücadele adı altında çıkan Kruşçev ve Brejnev revizyonistlerinin nasıl Mao Tse Tung diye bir kampanya geliştirdikleri, yine hatırlansın çinli revizyonistlerinin Mao Tse Tung'u putlaştırmayalım kampanyası altında nasıl anti Mao'cu kesildikleri arkadaşlar unutmayalım 6.kongrelerinde 7.kongrelerinde var oluşlarından bugüne kadar keskin Mao Tse Tung'u savunur geçinip AEP'nin bugün nasıl Sovyet modern revizyonistlerinin safına geçerek sosyal faşistlerin savunmuş olduğu tezleri devralarak Mao Tse Tung'a saldırı ve anti Maocu kampanyanın başını çekti iyi hatırlansın ve kulaklara küpe olsun arkadaşlar. Teşekkür ederim.

PARTİZAN

Arkadaşlar tartışma konusunda herkese ayrı düşüncüyü savunan herkese mümkün olduğunca uzun söz hakkı tanıyıp dertlerini anlatmalarını istiyoruz ki cevap verelim. Bu anlamda da dikkat ettiyseniz kesmedik kimsenin sözünü, yalnızca tekrar olduğunda özetleyin dedik, sona varın. Tabiki bundan sonrada bu olacak. Tekrarlanırsa aynı şeyleri yeniden söylemeye gerek yok, o zaman kesin.

Arkadaşlar.. ben birden fazla meselede sorulara cevap vermek istiyorum. Birincisi Komintern'in dağıtılmasıyla ilgili bir soru geldi "neden Komüntern dağıtıldı" sorusu. Komüntern bildiğiniz gibi 1943 yılında Komüntern'in aldığı bir kararla dağıtıldı. Komüntern 1943 yılında kendi kendini fesh etti. Kendi kendini fes etmesi öncesinde Komüntern içerisinde bir tartışma yürütüldü. Bu tartışma içinde Komüntern üyesi olan tüm partiler istisnasız yok bunun- Komünterin dağıtılması yönünde karar aldılar. Komünterin dağıtılmasına gerekçe olarak getirilen şeyler şunlar; üç tane gerekçe var, resmi gerekçe: bunlardan birincisi dünya Komünist hareketinin çok yaygınlaşmış olması bu arada savaş içinde bulunulması ve hareketliliğin gerekli olması, fakat merkezi bir örgütlenmenin tek merkezden yönetilmenin bütün dünya çapında böylebir hareketliliğe engel olması. İkincisi: Komünist partilerinin artık 1919 da Komüntern'in kurulduğundan bu yana geçen zaman içinde yetkinleşerek kendi ülkelerinde merkezi kararlar almadanda genel çizgiyi uygulayabilecek durumda olmaları, üçüncü gerekçe ise savaş içinde kurulması istenen antifaşist cephenin önünde komünistlerin, sosyal demokrat işçilere dönük, sosyal demokrat işçileri sosyal demokrat Partilerin etkisinden kurtarmaya dönüp cephe çalışmalarına, burjuvazi tarafından "komünistler Moskovadan idare ediliyor bunlarla cephe kurulmaz" demogojisine fırsat vermemek için. Bu gerekçelerle Komünter dağıtıldı. Komünterin dağıtılmasının yanlışlığı doğ

ruluğu üzerine tartışılabilir fakat komünlerin dağıtılmasının resmi gerekçeleri kısaca bunlardır. Vaha sonra Stalin ikinci dünya sava - şından sonra çeşitli ülkelerde kızıl ordusunda yardımıyla burjuva - zi yıkıldıktan sonra, yeni çıkan devletlerle, ortaya çıkan halk demokrasisi devletleriyle, onların partileriyle ve Fransız ve İtal - yan komünist partisinin de katılmasıyla Komünformun kurulmasına ön - derlik etmiştir. Savaş şartları kalktığında yeniden bir merkezi teşkilatlanmaya gidilmenin yolu tutulmuştur. Kısaca komünlerin da - ğıtılması konusunda söylenecek bunlar. Komünler sürekli bir teşkilat olarak düşünülen birşey değildi, şartlara göre kurulmuştu ve şartlar değiştiğinde dağıtıldı. Ondan sonra şartlar değiştiğinde yeniden Ko - münform kuruldu. Bugün yeniden dünya Marksist-Leninist hareketinin birliği meselesine kafa yormak gereklidir bu komünlerin şeklindedir. bir birlik olabilir yani örgütsel bir birlik olabilir. Ama esas ola - rak mesele örgütsel birlikten önce ideolojik ve siyasi birliktir. Bu olmadan her türlü örgütsel birlik yıkılmaya mahkumdur. Bu yüzden so - run bu günkü dönemde örgütsel birlikten çok bu birliğin temelini ya - ratmak sorunudur. Komünlerin konusunda soru soran arkadaşlara cevap kısa ca bu.

Şimdi arkadaşlar Mücadele Bayrağının sorusuna hemen direk cevap: Birincisi:Partizan Mao Tse Tung'u büyük bir Marksist-Leninist gör - mektedir ve Partizan bunu ilan etmiştir. Ancak partizan bu konuda bazı sorunlarda görmektedir ve kendi içinde de tartışmaktadır. İşte bizi Mao Tse Tung savunucusu kılığıyla ortaya çıkan, şimdi AEP'nin yanına giden oportunist gruplardan temelde ayıran, demin konuşan ar - kadaşlardan da ayıran budur. Biz Mao Tse Tung'un savunulması mesele - sini "Mao Tse Tung Marksist-Leninisttir" "büyük bir Marksist-Leninis - tir" deyip bitirmek istemiyoruz. Böyle Mao Tse Tung savunulmaz. Mark - sizm-Leninizm de böyle savunulmaz. Eğer bu düzeyde savunulacaksa Marksizm-Leninizm kolay, o zaman herkes der, biz Marksistiz,Leninis - tiz. Yaşasın Marksizm-Leninizm işler hallolur. Böyle değil. Marksizm Leninizm bir bilimdir. Bu bilimi kavramak kolay bir iş değildir. Bu bilimi kavramak süreç içinde olur. Marksist-Leninist gerçeğe varmak süreç içinde olur. Bizim Mao Tse Tung konusundaki düşüncelerimiz,AEP konusundaki düşüncelerimiz, çeşitli konulardaki düşüncelerimiz kalıp düşünceler değildir. Bunlar zaman içinde değişebilen düşüncelerdir. Biz bir kere birşeyi dedik diye onu yüzyıl söylüyendenlerden değiliz. Eğer bir şeyin yanlışlığını görürsek, eğer bir söyledikimizin yan - lışlığını görürsek, biz Marksist-Leninistiz onu düzeltiriz, ama bazı soytarıların yaptığı gibi düzeltmeyiz. Yani biz dün şunu söyleyip,bu gün onun tam tersini söyleyip, arkadanda biz dün de doğru söylüyorduk bugünde doğru söylüyoruz demeyiz. Biz herhangi bir konuda fikir de - ğistireceksek eğer, önce iyice bir araştırır inceleriz ondan sonra

fikir değiştiririz. Ve sebepleriyle ortaya koyarız neden fikir değiş tirdiğimizi. Daha önceki görüşlerimizinde özeleştirisini yaparız. Biz bugüne kadar böyle davrandık, bundan sonrada böyle davranmaya devam edeceğiz. Mesela biz uzun süre arkadaşlar"üçüncü çağ" teorisini savunduk. Nasıl savunduk; dedikki:İçinde bulunduğumuz çağ Mao Tse Tung düşüncesi çağıdır. Nasıl bir çağdır bu? Bu çağ emperyalizm ve proleter devrimleri çağından ayrı olarak emperyalizmin toptan çöküşe gittiği, sosyalizmin toptan zafere ilerlediği bir çağdır ve bu çağdada Mao Tse Tung düşüncesi bu çağın Marksizm-Leninizmidir. Biz aslında bu düşüncęyi savunduğumuz sırada devrimci bir kafayla savunuyorduk. Devrim yapma isteğiyle savunuyorduk. Bu savunduğumuz düşünce bunu Marksizm-Leninizm adına savunduğumuz halde devrim yapmak için iyi ni yette subjektif devrim isteğiyle savunduğumuz halde, anti-Marksistti, anti-Leninistti. Aslında Leninizmi reddeden bir düşünceydi ve son tahlilde devrime zararlı oluyordu. Subjektif bir takım değerlendirmelere kapı açıyordu. Biz buyüzden bu görüşü değiştirdik. Özeleřtirisini yaparak değiştirdik. Dedikki bu düşünce anti-Marksist, anti-Leninist bir düşüncedir. Biz bu düşüncęyi kavramadan savunduk. Bunu terk ediyoruz. Ve yerine doğrusunu koyduk. Üç dünya konusundada böyle oldu. biz"üç dünya teorisini" hiç bir dönemde sınıf uzlaşmacılığı siyasetine dönüştürmedik, yani biz hiç bir zaman pratiğimizde komprador burjuvazi ve toprak ağalarının bir kesimiyle emperyalizmin bir kesimiyle ittifakı savunmadık. Ama buna rağmen biz yine üç dünya teorisinin anti Marksist-Anti Leninist bir teori olduğunu kökten kavramadık ve dedikki; Bu teori aslında doğrudur Aydınlık revizyonistleri filan bunu çarpıtıyorlar. Aslında hiçte çarpıtmıyorlardı. Eğer siz doğrusunu istiyorsanız, çarpıtan bizdik bu teoriyi, Marksizme uydurmaya çalışıyorduk bu teoriyi. onlar doğrusunu savunuyorlardı. Üç dünya teorisi sınıf uzlaşmacılığı teorisi idi biz bir yandan bu üç dünya teorisi doğrudur diyorduk ama sınıf uzlaşmacılığı siyasetini reddediýorduk. Buda nerden geliyordu? ÇKP ye duyduğumuz aşırı bir güvenden, ondan gelen herşeye doğru olduğu düşüncesinden ve esas önemlisi olan Marksizmi-Leninizmi kavrayışımızın sığlığından, kıtlığından geliyordu. Şimdi biz Marksizmi toptan kavradık, bütün hatalarımızı aştık mı hayır. Bu günde öyle değildir ama bugün Marksizmi-Leninizmi kavrayışımız dünden daha ileridir. Ve Marksizm-Leninizm öyle biranda kavranacak bir şey değildir. Bilimleri böyle bir anda kavramak mümkün değildir. Bizim oportunistlerden bizi ayıran ne biliyormusunuz. Biz gerçekten devrim yapmak istiyoruz. Gerçekten devrime kafa yorduğumuz içinde, gerçekten işçi sınıfının önderliğini savunduğumuz için de işçi sınıfına zararlı olarak gördüğümüz herşeyi tesbit ettiğimizde kendi içimizde kurutuyoruz. Oportunistlerden bizi ayıran bunlar.

Şimdi Arkadaşlar, Mao Zedung meselesinde dedikki belli problemler var. Bu problemler nereden çıkıyor. Bu problemlerin çıktığı yer orta da. AEP konusundada problemler var. Bunların çıktığı yer de ortada. Biz AEP'nin M-L bir parti olduğunu savunduk, halada savunuyoruz. Ama bu konularda tartışma içinde bulunuyoruz. Ve biz hata gördüğümüz yer de Marksist-Leninist te görsek bir partiyi, onun eleştirilmesinden yanayız. Bunu bugüne kadar yaptık, bundan sonrada yapacağız. Problem nerde. Şimdi Mücadele bayrağı adına konuşan arkadaş diyordu:Aslında Mao Zedung'u savunmak, Stalini savunmak demektir. Mao Zedung savunulmadan Stalin savunulamaz. Şimdi daha bir sürü noktalar var ama bu noktada arkadaş şu soruyu kendine sormalı. Stalinin savunulmasında Dünya komünist hareketi içinde herhangi bir hata yapıldımı biz şm soruyu kendimize soruyoruz ve bunda yapıldıysa Mao Zedung'un payı nedir. 20.ci parti kongresinde arkadaşlar, Staline alçakça yapıldığı Staline adice iftiralar getirildiği 20.ci parti kongresinde, oraya katılan delegasyonlar Kruşçevin revizyonist tezlerini-ÇKP ve AEP dahil olmak üzere- alkışlamışlardır. Buda tarihi bir gerçektir. Biz diyoruzki, bu yanlıştır. Bunu yapan AEP ve ÇKP de olsa hatta Enver Hoca olsa Mao Zedungda olsa yanlış yapmışlardır. Bunun tersini ispatlayan varsa, derse Modern Revizyonizmi alkışlamak doğrudur. O zaman o ne kadar M-L olduğunun hesabını vermek zorundadır. Bizce bu mesele ilke meselesidir. Taktik filan mesele değildir. Yani işte açıktan bilmem ne olmadı ama kafalarında eleştiriyorlardı. Biz ne bilelim arkadaşlar, kafalarında ne olduğunu insanların. İnsanlar açık tavır takınmadıktan sonra, bir parti açık tavır takınmadıktan sonra, onun ne düşündüğünü ne bileceksiniz? bilemezsiniz. Onun üzerinde ancak spekilasyon yaparsınız. Buda M-L bir iş değildir.Spekilasyon yapmak. Bizler delillerle ispatlanabilir şeyler üzerine konuşmalıyız. İspatlanmayan şeyler üzerine konuşmamalıyız.

1957-1960 deklerasyonları vardır. Bu deklerasyonlar AEP ve ÇKP tarafından da imzalanmıştır. Bu deklerasyonlarda 20. Parti kongresinin, revizyonist parti kongresinin M-L e önemli katkıları olduğunu söylemektedir. Biz bunuda yanlış buluyoruz arkadaşlar. Bizce böyle birşeye imza atmakta doğru değildir. Ve bunu AEP de yapsa, ÇKP de yapsa, Enver Hocada yapsa, Mao Zedungda yapsa, yanlış yanlıştır. Anti-Marksizm, anti-marksizimdir. Mao Zedung ve ÇKP Stalin konusunda şöyle davranmışlardır. Mao Zedung ve ÇKP Staline büyük bir M-L demişlerdir. Bu anlamda Kruşçev Revizyonistlerine karşı çıkmışlardır. Ama yine Mao Zedung ve ÇKP birçok belgelerinde Kruşçev revizyonizminin Staline getirdiği eleştirilere aynen kabul edip savunmuştur. Mesela 1957 de yayınlanan , 1956 da daha yayınlanan Proleterya diktatörlüğü

nün tarihi dersleri adlı, Ç.K.P.MK. imzalı yazıda, Stalin hakkında, Stalinin sosyalizminin inşası hakkında önemli hatalar yaptığı, Stalinin ülke içinde sınıf mücadelesinin durdurulmasını savunduğu, Stalinin karşı devrimin bastırılmasında çok ileri gittiği, Stalinin Çine karşı davranışında çok büyük hatalar yaptığı, Stalinin Diyalektik Materyalizmden yer yer uzaklaştığı, Stalinin kişiye tapmaya, önem verdiği ve kişiye tapmaya karşı mücadele yürütmediği ileri sürülüyor. Bunlar iddialardır. Ama bunlar sadece iddia olarak ileri sürülmekte ispatlanmamaktadır. Şimdi bu ne biçim Stalin savunması. Biz böyle bir Stalin savunmasından yana değiliz. Eğer Stalin eleştirilecekse -biz Stalinin eleştirilmeyeceği görüşünde değiliz-Stalinde eleştirilir. Stalinde bütün Marksist-Leninistler gibi hatalar yapmıştır.-Onun hata yapmadığını savunma bugün Stalinin savunucularından sahte Stalin savunucularının söylediği gibi aslında M-L den uzaktan yakından ilişkisi olan birşey değildir.-Çalışan adam, çalışan insan, sınıf mücadelesine katılan insan, hatada yapacaktır. Sorun bu hataların ne kadar derin hatalar olduğu ve bunların aşıp aşılmadığı sorunudur. Bu anlamda sorun Stalini eleştirip eleştirmemek sorunu değil -dir. Sorun eleştirinin nasıl yapılacağı sorunudur. Eleştiri delillere dayanmıyorsa o eleştiri değil iftiradır. Eleştiri delillere dayanmıyorsa o eleştirinin hiç bir faydası, hiç bir yararı yoktur. Böyle bir eleştiriye karşı çıkmak gerekir. Ve bu noktada ÇKP ve Mao Zedung -Mao zedungda, çünkü; "on büyük ilişki"de aynı eleştirileri getiriyor Staline- hatalı davranmışlardır. Stalini yeterince savunmamışlardır. Sorun budur. Bu anlamda, "Stalin'i savunmak, Mao Zedung'u savunmaktır" diyen arkadaş bu soruya cevap vermelidir. Nasıl olacakta savunacak, hem Stalin'i, hem Mao Zedung'u, Mao Zedung'un o zaman Staline getirdiği hatalar konusunda tavır takınmak zorundadır, eleştiriler sorununda. Biz diyoruzki bu eleştiriler yeterli doğru eleştiriler değildir. Delillere dayanmamaktadır. Bu anlamda problem görüyoruz.

Ç.K.P. meselesinde muğlak deniyor. Ç.K.P. konusunda ne düşündü -gümüz konusunda biz hala çizgimizi değiştirmedik, Üzerinde tartışmamıza rağmen Mao Zedung önderliğindeki Ç.K.P.nin, biz komünist partisi olduğu, Mao Zedung'un ölümünden sonra Karbeyle tümü ile ele geçirilen partinin ise esas olarak revizyonistlerin hakimiyetinde bir parti olduğu görüşündeyiz. Bu konuda çizgimizi filan değiştirmedik. Bu anlamda Ç.K.P.den bahsettiğimiz zaman hangi Ç.K.P.den bahsettiğimiz ortada. Ancak bu revizyonist Ç.K.P. bir günde revizyonist olmadı Bizim anlatmak istediğimiz kısaca bu. Revizyonizmin bir gelişme süreci vardır.Üç dünya teorisi Mao Zedung'un başkanlığını yaptığı Ç.K.P tarafından savunulmuştur. Mao Zedung'u savunan, yada savunur görünen -çünkü savunmuyorlar,Mao Zedung böyle savunulmaz- 1974 onuncu parti

kongresi Mao Zedungun başkanlığında olan bir kongredir. Onuncu Parti kongresinde üç dünya teorisi açık seçik savunulmuştur. Anti-marksist bir teori savunulmaktadır. Bu tarihi bir gerçektir. Biz bunun üzerine, Mao Zedung üç dünya teorisine karşı ne kadar mücadele etti, ne kadar mücadele etmedi? Elimizde belge olmadıkça konuşmayız. Konuşmak tan yana değiliz. Ama bizim bildiğimiz birşey var. Onuncu parti kongresinde üç dünya teorisi savunulmaktadır. Ve bu üç dünya teorisi savunulduğu parti kongresinde, Mao Zedungda bu parti kongresi raporuna oy kullanmıştır. Hangi şartlarda kullandı, bizim bilgimiz dahilinde değildir. Fakat 'revizyonizm Ç.K.P.de Mao Zedung öldükten sonra gelişti, ondan önce hiç revizyonizm yoktu' diyenler biraz geri dönüp, bakmak zorundadırlar. Ç.K.P.nin geçmişine. 1972 de söylenenlere, 1974de söylenenlere biraz bakmak zorundadırlar. Teng Siao Ping, Hua Kua Feng bir günde gelmediler Ç.K.P.nin başına. Bir başka sorun Mao Zedung'un parti içi mücadelede her türlü revizyonizme karşı sürekli tutarlı mücadele ettiği sorunu. Bizce buda sorun arkadaşlar.

Nasıl oluyorda Hua Kua Feng bilmem Teng Siao Ping gibi bir adam "aramızdaki çelişmeler uzlaşmazdır" denildiği halde Partiden atılmıyor. Buda bizim için henüz tartıştığımız, çözülmemiş sorunlardır. Çözduğümüz zaman bu konuda koyacağız ortaya. Ama sorunlardır, bunların sorun olmadığını söyleyen, o zaman Marksizm-Leninizmden haberdar değildir. Biz Mao Zedung konusunda, ikili bir mesele görüyoruz. 1-Mao Zedung bugün modern revizyonistlerin ve her türden oportunistlerin, modern revizyonizmden etkilenen her türden oportunistlerin, bütün modern revizyonistlerin saldırılarına karşı savunulmalıdır. Ve biz bunu yapıyoruz. Bunun ötesinde Mao Zedung aynı zamanda onu savunma maskesi altında, Mao Zedungun, hiç hata yapmadığını söylöyenlere karşıda, korunmalı ve savunulmalıdır. Mao Zedung gerçekten savunulacaksa, Mao Zedung'un hataları bulunup, çıkartılmalı ve bu hatalara karşı tavır takınılmalıdır. Bir yandan Mao Zedungu bütünüyle reddedenlere karşı savunulurken, diğer yandan Mao Zedung gerçekten onu hatasız görenlere karşıda savunulmalıdır. Bu ikili görev yerine getirilmezse, M-L min zafer kazanması imkânsızdır. Bizim istediğimiz işte budur arkadaşlar. Bir iki kelimede, A.E.P. konusunda söylemek istiyorum.

AEP konusunda tavrımız ne olduğu soruldu. AEP konusunda biz arkadaşlar tavrımızı yazılı çizili ortaya koyduk. AEP'nin bugünkü gidişinin pek iyi gidiş olmadığını ortaya koyduk, sebeplendirdik, sebepleriyle ortaya koyduk. AEP nin bugünkü bir dizi konularda anti-Marksist anti-Leninist görüşleri savunduğu düşüncesindeyiz. Ancak AEP nin geçmişte de ve bugünde hala, belirli konularda Marksist Leninist görüşleri savunduğunda görüyoruz. Bu meseleyide böyle, bugünden yarına

halletme meselemiz yoktur. Bu meseleyide tartışma içinde bulunuyoruz. Ve ortaya konulduğu zaman, gerçekten eski çizgimizin özeleştirisi ya pılarak ortaya konulacaktır. Eğer AEP revizyonist olarak ilan edilecekse, bu gayri ciddi bir biçimde yapılmayacaktır. Bazılarının yaptığı gibi. Bu gerçekten belli şeylere dayanılarak yapılacaktır. Eğer bu olursa. Yok M-L olarak görüyorsak hala, yine bu delilleriyle ortaya konulacaktır. Bugünkü tavrımız ortadadır. Biz AEP ni hala M-L bir parti olarak görüyoruz, önemli hataları olduğu düşüncesindeyiz. Bu hataların çizginin niteliği konusundada kafamızda yarattığı bir takım sorunlar vardır. Bunlarıda tartışıyoruz. Herkesede tartışmaya varız. Tartışmadan kaçtığımız yoktur. Ancak tartışma içindebu meselelerin halledileceği görüşündeyiz.

TAKDİMCI: Şimdi arkadaşlar konuşmalar sırasında beş arkadaş daha var saatta onu çeyrek geçiyor. Bazı arkadaşlarda yorgunluk görülmeye başladı. Şimdi mesele tartışmaya devam etsinmi etmesinmi, burda sizin oyunuzda sunmak istiyorum (Kitle tarafından devam etsin deniliyor)Yan lız şöyle bir mesele var:11 de burası kesinlikle kapanıyormuş.11 de en son çıkmamız gerek. Onun için tartışırsak en fazla 15 dakika tartışırız. Tartışmaya devam etmek isteyenler:Ve devam edilir. Çoğunluk la

BAŞKA BİR KİŞİ:Zamanında burda kalan arkadaşlarıda düşünmek zorundayız. Çünkü uzaktan geldiler. İşlerivar gidecekler herhalde.

Şimdi arkadaşlar AKP/ML den boşanan arkadaş geldi birkaç söz etti. Bütün kafasını parti içerisinde daha evvel beraber çalıştığı sonra neden ayrıldıklarının gerekçesini sadece Mao Zedung meselesinde ay rıldığını getirmekte fakat benim kafama bir soru takılıyor. Mesela: bu parti içerisinde bu partinin revizyonistleşmeye doğru eğilim gösterdiği gün Almanya içerisinde bugün M-L çizgiyi savunan arkadaşlar ayrıldıklarında bu vatandaş onlara başından sıkıca ortak idi. O za - manda bu partinin içerisindeydi o. Ayrılmadan evvel. Şimdi diğer bir soru o adama. Bir soruydu ama kendisi burda yoktur. Boşuna burda laf etti görüşüme göre. Gitmiş sorumuzda boşa gitti. Şimdi diğer bir so - ru arkadaşlar. Gegen die Strömung daki bayan arkadaşın açıkladığı tezde Rusyada Sovyetler Birliğinde,Sovyetler birliğinde Stalinist Ana yasanın kabul edilmesi meselesi. Sovyetler Birliğinde burjuvaziye büyük darbe vuruldu, şimdi burda bir soru ortaya çıkıyor. Sovyetler Birliğinde Stalinist Anayasanın kabul edilmesinden evveli burjuvalar varmıydı. Varsa bu burjuvaların niteliği neydi. Bunların maddi temeli ne oldu? Arkasından stalinist anayasanın kabul edilmesinden sonra bu burjuvaların durumu ne oldu? Bu burjuvaların durumu neoldu. Diğer bir şeyde Stalinist Anayasa bu burjuvaların varlığına ideolojik vemaddi varlıklarına son verdimi vermedimi? Bu Stalinist Anayasanın hataları

mesele si söz konusu oldu. Benim sorum bu. Konuşacağım bir şey yok. Sadece bir soru niteliğinde.

TAKDİMCI: Şimdi sırada Guafstan (Afganistan Genel Öğrenci Birliğinden) yoldaş: Yoldaşlar diyor eğer ben hata yaparsam oturan yoldaşlar düzeltsinler. Afganistanda milyonun üzerinde Türkmen yaşamaktadır. Benim anamda Türkmen, ama Türkçe konuşamıyorum kusura bakmayın. Burdaki konuşmalarda Milli sorun üzerinde fazla konuşulmadı. Ben bu sorun üzerinedurmak istiyorum. Ve oportunistlerin bu çarpıtmaları üzerine kısaca durmak istiyorum. Bilindiği gibi Stalin çalışmalarının önemli bir bölümünü Milli sorun meselesi oluşturmaktadır. Bu sorunda Stalin Leninizmi savunmuştur. Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında Emperyalizmin temel çelişkilerinden biriEmperyalizmle ezilen uluslar arasındaki çelişmedir. Bu anlamdada gözleri kapamamak lazımdır. Stalin yoldaş Sovyetler Birliğinde bu sorunu çözdü ve aynı zamanda bunun sömürgeler sorunu ilede içiçe ele aldı; dünya çapında. Rusyada bu meselenin çözümünde parti konusunda Bolşevik partisinin Milliyetlere göre değil, milliyetler temelinde değil işçi sınıfının birliği temelinde, çeşitli milliyetlerden işçi sınıfının birliği temelinde örgütlenmesini savunarak doğru bir tavır takındı. Uluslararasıplandada doğrubir tavır takındı.(Band tam almamıştır,değiştigi için) Ülkenin kendi içinde milli sorunu vardır. Bu ikisininide çözmek mümkündür. Ancak Stalinin öğretilerinden öğrenmek mümkündür. Ben Türkiye de ne kadar ezilen, milletle, ne kadar ezilen milliyet yaşadığını bilmiyorum. TKP/ML den yoldaşlarında bu konuda ne düşündüğünü bilmiyorum ancak TKP/ML Marksist Leninist bir parti olduğuna göre bu konudada mutlaka doğru düşünmektedir. Yoldaşlar Milli sorunu kim doğru çözüyor? Stalinmi? Üç dünya teorisyenlerimi? Bildiğiniz gibi Staİni Afganistan Emiri üzerine ünlü bir sözü vardır, alıntı vardır. Bu alıntıda, yararlanıyorlar sürekli olarak üç dünya teorisyenleri. Aslında onlar bu meseleyi çarpıtıyorlar. Stalinin bu konudaki görüşlerini çarpıtıyorlar. Stalin bu Afganistan emiri Amanullah Han adlı bir kişiden bahsetmektedir. Ve onun mücadelesinin subjektif niyeti ne olursa olsun Emperyalizmi zayıflattığı için desteklenmesi gerektiğini savunmaktadır. Bu doğrubir tayırdır, Stalinin tavrı. Üç dünya teorisyenleri bu meseleyi Amanullah Han konusunda bütün söylenenleri bütün gericiler için genelleştirmekte faşist İran Şahı gibi yada bir sürü yerdeki faşistler gibi insanlarında desteklenmesine dayanak yapmak istemektedirler. Stalin bu konuda bir şart koymaktadır. Bu mücadelenin Emperyalizmi zayıflatması şartını ortaya koymaktadır. Şu yada bu emperyalist gücü değil, Emperyalist sistemi bir bütün olarak zayıflatma şartını ortaya koymaktadır. Bu sorunu başkaları yanlış çözüyor. Bu konuda baştan itibaren hata yapanlardan ve

yanlış çözenler sosyal şovenlerdir, diğer bir bölümü eski troçkistlerdir. Son dönemde bazı güçlerde-aslında isteyip istemedikleri tartışılabilir- bu sorunu troçkistler gibi çözmeye başladılar. Bunlar dünyayı basit ve dümdüz olarak görüyorlar. Bunlara göre artık dünyada iki güç var. Sadece Proleterya ve Burjuvazi ve ancak yapılacak tek bir devrim var sosyalist devrim. Bunun dışında, işçi sınıfının dışındaki bütün güçler köylülük v.s. karşı devrimci ve Milli demokratik devrim filan felan diye sorunlar artık kalmamıştır. Onların Mao Zedung konusundaki getirdikleri eleştiriler, aslında önemli ölçüde bu proleter devrimin çeşitli akımlardan oluştuğu birbirini desteklemesi gerektiği gerçeğini reddeden eleştiriler ve son tahlilde troçkistlerin yanına götüren şeyler bu konudaki sallantıları Filistin İran gibi somut konularda ortaya çıkmaktadır. Mesela İran konusunda bir iki hafta içinde önce karşı devrimci ilan ettiği Humeyni'yi sonra yeniden devrimci ilan ettiler. Filistinde de özellikle Filistin Kurtuluş Örgütüne karşı tavırlarında gayet faydacı davranıyorlar. Bilindiği gibi FKÖ sosyal faşist olan bir devlet olan Sovyetler Birliğini sosyalist olarak nitelendirmekte. Bunlar ama Filistin Kurtuluş Örgütünü desteklemekte. Stalinin ölümünden sonra revizyonizm gerçekten yayıldı. Bugün aslında ondan sonra bir sürü revizyonist tezler gelişti. Bugün mesela milli sorunu doğru dürüst çözmeyenler Stalini savunduğunu söyleyenler aslında Stalini pek savunmuyorlar. Mesela Alman milleti konusunda yanlış tavır takınanlar Stalini pek savunamazlar. Onlar esasında milli kurtuluş hareketlerini desteklemiyorlar. Destekledikleri yalnız kendi dediklerini doğru bulan kurtuluş hareketleridir.

Yoldaşlar, Emperyalist sistemi zayıflatan ve Proleter Dünya devrimine destek olan milli hareketler desteklenmelidir. Bunu yapmayan sosyal şoven pozisyonlara kaymaktadır.

TAKDİMÇİ: Bir Batı Alman yoldaş konuşacak.

Ben bugünkü tartışma içinde ortaya çıkan Mao Zedung sorununun bir çok devrimciyi gerçekten kızdıran metotlar üzerine bir takım şeyler söylemek istiyorum. Bu metodların kullanılması Marksist-Leninist hareketin içinde bulunduğu sefil durumu göstermektedir. Şunuda tesbit etmeliyizki Marksist-Leninistler bugüne kadarki tavırlarında böyle bir eleştiri karşısında gerçekten ne yapacağını şaşırmaktadır. Görüşüme göre burdaki hata Lenin ve Stalinden gerçekten öğrenilmemesidir Lenin ve Stalin bilindiği gibi her zaman Marksist-Leninist hareketin tarihinden dersler çıkarmışlardır. Marx ve Engels'i mesela bunlar yorumlayarak somut bir biçimde özetliyerek güne uygulamışlardır. Bu bugün Marksist-Leninist hareket tarafından yapılmamıştır. Lenin ve Stalin konusunda görüşüme göre bu devrimci ve komünist gelenek Komü-

nist hareketin geçmişinden öğrenme geleneği 20 yıldan beri çok kötü bir şekilde kullanılmaz duruma gelmiştir. Bugünkü durumda Dünya Marksist-Leninist hareketinin önünde çok çözülmesi gereken çok büyük teorik sorunlar durmaktadır. Bu sorunları oportunistler yokmuş gibi davranmaktadır. Çünkü teoriden büyük bir korkuya kapılmaktadırlar. Bu görünenlerden ikisini adlandırmak istiyorum. Birincisi Lenin ve Stalinin bütün eserleri incelenmelidir. Mao Zedungu anlayabilmek ve Mao Zedungu değerlendirebilmek için, bu bir ön şarttır. Bir Türkiyeli konuşmacı Stalini savunmak için Mao Zedungdan öğrenmek gereklidir, yada Mao Zedungu savunmak gereklidir, şeklinde bir şeyler söyledi, aslında bu meseleyi tersten ele almaktır.

Aslında bugünkü yaptığımız bu toplantı, doğru ve iyi bir adımdır. Ama Stalinden öğrenmek gerçekten bir-iki, üç-beş saatlik birşey değildir. Stalinin eserleri incelenmelidir. Ve bu toplantı eğer bu yönden adım olursa çok önemli olacaktır.

İkinci bir sorun Komünist Enternasyonalin tarihinin incelenmesi sorunudur. Görüşüme göre bu sorunda 20 yılı aşkın bir süredir uyutulmuştur. Bu eksikliğin acıklı bir sonucu bir Komünist Partisinin; Sovyetler Birliği Komünist Partisine karşı yürüttüğü polemigi Komintern bir devamı, Kominter çizgisinin bir devamının sorunudur. Ama bu yapılırken aslında bunu yapanlar Kominterinin çizgisini tanımıyorlar.

MÜCADELE BAYRAĞINDAN:

Evet Arkadaşlar, konuşmama başlamadan evvel, partizandan, bu toplantıyı düzenleyen partizandan, Gegen die Strömungdan Westberliner Komünistten ve M-L Partei Östtreihndan bu tartışma imkanını düzenlediklerinden teşekkür ederim. Burda öncelikle belli tarihi dönemlerde ortaya çıkan inkarcılık akımına değinmek istiyorum. Inkarcılık, genellikle dünya devrimci hareketinin sosyal ve ekonomik gelişmenin devrimci harekete, devrimci hareketlere, sosyalist ülkelere yansısıyla ortaya çıktığı dönemlerde baş göstermektedir. Bu daha önceleri birinci dünya savaşı yıllarında, İkinci Enternasyonalin yozlaşması sosyal Emperyalist ve sosyal faşist ve sosyal şoven bir karakter kazanmasıyla ortaya çıkmıştır. Bunun gibi büyük bir buhranda aynı zamanda sosyalist Sovyetler Birliğinin ve Stalinin ölümünden sonra Kuruşçev ve Brejnevler tarafından kapitalist revizyonist bir ülkeye dönüştürme çabaları göstermiştir. Benim kanım odurki bu bir aynı nitelikteki bir buhran yaşıyoruz. Neden böyle bir buhran yaşıyoruz? ve neden böyle bir buhrana bağlı olarak Leninizm tekrar önümüzde ortaya çıkıyor? ÇKP içinde üç dünya teorisinin egemen hale gelmesi ve Çin'de oportunistlerin partiyi adım adım ele geçirme çabaları ve Mao Zedungölümünden sonra özellikle Mao Zedung yoldaşın ölümünden sonra partide kesin denetimi kurmaları ve bütün devrimcilerin Çini teşhir et-

melerinden dolayı artık Çin'e karşı eski mantıkla yaklaşmamalarını gündeme getirdi. Eleştirisel gözle bakan devrimciler, üç dünya teorisinin ne denli şey olduğunu anlayabildiler. Bunda Arnavutluk Emek Partisinin açtığı mücadelenin devrimcileri üç dünya teorisinin rolünü kavramasında önemli bir yerinin olduğunda kavramak gerekir. İşte sorun ondan sonra başladı arkadaşlar. Kalınan yerde içviçte marksistlerin Ç.K.P.den ve A.E.P.den yoldaşların Mao Zedung yoldaş ve Enver Hoca yoldaşın Stalinin sorununa Sosyalist Sovyetler Birliği sorununa yaklaştığı gibi bir yaklaşım gerektiği; yani inkarcı değil, Marksist diyalektik yaklaşım gerektiğidir. Önümüze gelen sorunları çözen geçmişimizden dersler çıkartan, ve hataları tespit eden dünyada devrimci hareketi ileri götüren daha derin yaklaşım gerektiğidir. Tam bu tarihi şartlarda AEP benim kanım odurki Çin pratiginde Çindeki geriye dönüşünden, sayındığı Çin geçmişini terkederek ve hatta Çin üzerine düşünceler düzmece yazıları yazmayı göze alarak yanlış bir tahlil yaptı. Çin konusunda yanlış tahlil yaptı. Ve daha sonrada bunu dürüst olmayan devrimci eleştiri öz eleştiri ruhuna sahip olmayan bir mantıkla gizlemeye daha önceden ÇKP'sini eleştirme gibi bir izlenim yarattı. Şimdi bunun böyle olmadığını AEP tüm kaynakları Türkçeye çevrildiği için başka kaynak aramaya gerek yok. Ve tüm okuyan arkadaşlar kavrayacaktır. Gerek iki çizgi mücadelesi, gerek proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi, gerek halk savaşı, bütün bunların Mao Zedung yoldaşın Marx, Engels, Lenin ve Stalinin öğretilerini hareketli devam ettirici, sürdürücüsü olduğunu söylemiştir Enver Hoca kendisi. 73 te Mao Zedungun 80. ci yıl dönüm konuşmasında. Şimdi esas sorun burda başladı demiştin. Neden? ÇKP ve Üç dünya teorisinin ortaya çıktığı şartlarda dünyada genç komünist partiler kurulmuş ve onlar inşa oluyorlardı. Fakat AEP ve onun önderlik ettiği sosyalist bir ülkenin yanlış bir çizgi geliştirmesiyle, benim kanım odurki dünya devrim hareketine daha büyük darbe vurdular. Ve böyle işin içinde yaşadığımız devrimci hareketin bir buhranı oldu. Güncel sorunlarla ilgili bir buhranı oldu. Şimdi bu şartlarda biz AEP'nin sunduğu arkadaşlar 35 lerden itibaren 50 lilerden itibaren yeniden kitapları yazmak, yeniden dünya tarihini değerlendirmek gibi bir inkarcı platformu anlayacağız? yoksa önümüzdeki sorunları çözmek için güncel sorunları çözmek, sınıf mücadelesini devam ettirmek, M-L in ve Mao Zedungun düşüncelerinin bayraklarını yükseğe çıkartmak içinmi savunacağız M-L okumayı. M-L mi hep kitabı kuran olarak kavrayanlar ve ustaları hep peygamber olarak kavrayanlar onların baskısından devrimcilerin sosyalist ülkelerin baskısından kurtulunca onlara saldırmaya küfür etmeye başlamıştır. Örneğin Kruşçev ve Enver Hoca. Biz sadece AEP nin nereye gittiğini söylemek istiyoruz. Evet bizde araştırıyoruz. Biraz önce burda Partizan adına konuşan arkadaş

daha önce Halkın Yolu'nun önderlerinin H.Kurtuluşu ve H.Birliği önderlerinin yaptığı bir hataya düştü. Bunlar şunu sorarak vardığı yere vardılar. Peki Çin'de mademki Marksist Mao Zedung marksistse neden bu duruma vardı. Neden bunun temellerini araştırmıyorsunuz. Biz sadece genellikle böyle davranan arkadaşlara şu soruyu sormakla yetindik. Neden stalini aramıyoruz? Neden Stalin Yoldaşa sahip çıkıyoruz? Sorun peygamberlere kurana sahip çıkma sorunu değildir arkadaşlar! Sorun bir bütün yaşanan süreç içinde somut şartların somut tahlilini yaparak bilimsel sosyalizmin devam ettiricilerine sahip çıkma sorunudur. Biz bu anlamda Mao Zedung yoldaşa sahip çıkıyoruz ve çıkacağız. Her türlü revizyonist saldırılara göğüs gereceğiz 69 larda göğüs gerildi buna Ç.K.P. ve A.E.P. tarafından bugünde bizim tarafımızdan göğüs gerilecektir. Yarın hepimiz tarafından. Bunun için bazı arkadaşların geçmişte bizim yaptığımız hatalar ve kendilerinin yanlışı ve yanlışların sonucu sorunu H.Y. veya PARTİZAN sorunu gibi ele alıp bizi teşhir etmek isterken alkışlatmak ve yaşasın ATİF ATÖF platformuna Arkadaşları süreklemek tavrına düşmemelerini söyleyelim. Çünkü yaşanan dönem PARTİZAN ve H.YOLU dönemi değildir, kanımızca arkadaşlar.

Yaşanılan dönem dünyada yeni bir buhranın olduğu devrimci hareket ve bunun önümüze yeni görevler konulduğu bunun için M-L me sarılma dönemidir. Onun için birbirimize karşı daha doğrulu ikna edici yaklaşmalıyız. Onun için arkadaş haklı bir noktaya değindi konuşma -sında. Haklı ama yanlış yere vardı. 50-60 döneminde daha doğrusu 56-57. yıllarda hem Ç.K.P.nin hemde AEP nin yalpaladığı doğrudur arkadaşlar. Ama siz düşünün şunu: Sosyalist bir ülke ve yıllar boyu sosyalizmin başarısına inşalar göstermiş, Hitler faşistlerini yenilgiye uğratmış, dünyada faşist canavarı yenmesinde dünya halklarına yardımcı olmuş bir ülke ve diğer dünyalar üzerindeki devrimci partiler üzerinde hegemonyası var. Sosyalist hareketin birliği sorunu var Bu şartlarda 56 da Teng Siao Ping Lin şan Şie açık olarak şeyin yanında yer almışlar. Belgeleriyle var. Mao Zedung yoldaşa aldanmıştır bu konularda 57 lerde Enver Hoca yoldaş ise 57 de 20. Kongre ile değerlendirmesinde barış içinde geçip birbirini selamlamış. Bunu büyük bir katkı olduğunu söylemiştir. Bunlar elimizde mevcut fakat bunların hangi tarihi şartlar altında çıktığını o tarihi şartlar içinde düşünerek bunları ele almak gerektiğine inanıyorum ben. Yoksa 30 yıl sonra bu dönemi mahkum etmek değil arkadaşlar. O şartlarda yaşayan ve çözüm bulmak isteyen devrimcileri mahkum etmek benim kanımca çok kolaydır. Görünümdeki sorunları çözemeyen, çözmek için göğüs geremeyen küçük burjuvaların sorunudur benim kanımca şimdi o dönemde A.B.D. Emperyalizmi ve İngiliz Emperyalizmi dünyada galip emperyalistler

zarar görmeyen emperyalistler olarak çıkmışlar. Özellikle A.B.D.Emperyalizmi dünyada jandarma görünümünü üstlenmiş, barış demokrasi havarisi kesiliyor. Yardımlar dağıtıyor. hepimizin bildiği ünlü Marşal yardımını bunun karşısında bunun yansıması olarak doğmuştur.Komünist Partiler içinde Emperyalizme karşı hayali eğilimler gelişiyor Doğal olarak ÇKP de AEP de bunun dışında kalamazlardı. Fakat bu bizim üzerine basmamız gereken bu partilerin Kruşçevin manevralarına izin vermemeleri. Kısa süre içinde AEP ve ÇKP nin kuruşçeve karşı mücadelede yer almalarıdır. Önemli olan bizce.Yani herşeyden önce onların yalpalamaları yanlış tahlilleri başında yapmaları değildir. Arkadaşa benim vereceğim örnek bütün ülkelerin işçileri birleşin.İşte Mao Zedun yoldaş ve Çin Komünistleri Stalin Yoldaşı niçin savunmuşlardır. Laf olsun diye Stalini savunmamışlardır. Proleterya dik - tatörlüğü öğretisi Sosyalizm altında devrimin sürdürülmesi savaş ve barış devlet-devrim sorunlarında savunmuşlardır. Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz kitabına eleştiri getirmelidirler bu anlamda. Teorik temelleri vardır. Ç.K.P.nin görüşleri. Diğer bir arkadaşın görüşüne değineceğim. Mao Zedun yoldaş özellikle burjuvaziyle birlikte sosyalizmin inşası yolunda fikirlerinin olduğunu belirtmişti. Sanırım West berliner Komünistten bir arkadaş. Ben buna katılmıyorum Arkadaşlar. Neden? Şimdi iki sınıf arasındaki uzlaşmaz nitelikte olan çelişmeler, iki toplum özellikle Komünist ve Kapitalist toplum arasındaki çelişme stratejik anlamda proleteryayla burjuva arasındaki uzlaşmaz niteliktedir. Fakat öyle tarihi koşullar ortaya çıkarki Stalinde böyle ele almaktadır sorunu Öyle tarihi koşullar ortaya çıkarki devrimi sosyalizm lehine burjuvazinin şu veya bu kesimleriyle veya bütün kesimleriyle ittifak geçici nispi olarak ittifak şartları doğabilir. İşte İkinci dünya savaşı yılları böyle etmiş durumdur arkadaşlar. Böyle birşey doğurmuştur. İşte NEP politikası böyle birşeyi zorunlu kılmıştır. Bu stratejik anlamda proleteryayla burjuvazinin anlaşmamasıdır. Bu taktik olarak proleter önderliğinde ekonomist sosyalist ekonomi anlamında burjuvazinin kullanılmasıdır. Bizim kanımızca 56 da Mao Zedun yoldaş Çin'in özel şartlarında, Çünkü Komünist Enternasyondan bahsediliyor. Yarı feodal ve yarı sömürge ülkelerde sosyalizmin inşasının çok ağır çok sancılı ve uzun süreli olacağını Komünist enternasyondan bahsediyor.Mao Zedung yoldaş Milli burjuvazinin direnme gücü içinde köylülüğün rolünü hesaba katarak Milli burjuvazinin ve oradaki ilişkilerin dikkatli ele alınmasını sosyalist dönüşümün bu temelde ileri atılmasını savunmuştur. Pekî o kadar ilginçdirki dökümanlar var elimizde Milli burjuvaziyle uzlaşmayı savunan Mao Zedung ve ÇKP 66 larda Milli burjuvazinin bütün mallarına Kültür devrimiyle el koymuşlar ve Milli burjuvazinin temsilciliği

ni yapan onun çıkarlarını savunan işletmeleri, özerkliği savunan "Demokratik halk iktidarını sağlamlaştıralım", sosyalist dönüşüme gerek yoktur", "Maddi teşviki kullanalım" diyen Lin Şan Şie'yi param parça etmişlerdir. Kitleleri seferber edelim. İşte bizim kavramamız gereken diyalektik süreç içerisinde devrimcileri savunup savunmamaktır. Biz yoksa üç dünya teorisinin ortaya çıktığından beri Çin'in değerlendirilmesini doğru veya yanlışlarının ayrıştırması gerektiğini savunmuyoruz.

DİVAN: Toparlarmısın Arkadaş, çünkü tercüme edilecek saat 11 e geliyor.

Bizim Mao Zedunga sahip çıkmamız Stalin'e, Lenin'e, Marx ve Engelse sahip çıkmamız bu anlamdadır arkadaşlar. Bunlar bilimsel sosyalizmin öğretmenleridirler. Tanrı değildirler. Peygamber değildirler. Bir belirtmek istediğim nokta daha var; genellikle Sosyalist hareketin hegemonyası ve (anlaşılmıyor) küçük burjuvazi ses çıkarmaktadır. Stalin yoldaşa böyle olmuştur. Onun sağlığında şartlarına ses çıkarmayanlar Stalin yoldaşın görüşünü savunanlar onun bayrağını yükseklerde taşıyanlar savunanlar 20. Kongrede en sinsi, adi şeyi Stalin yoldaşa yapmışlardır. Aynı şeyi Mao Zedung yoldaşta görüyoruz. Mao Zedung yoldaşa sosyalizmin hegemonyasından kurtulan küçük burjuvalar herşeyden önce inkarcı Çinin devrimci geçmişine saldırmışlardır. Size önerim şudur. Partizan bugün sınıf mücadelesinden kaçamayacaktır. Sorun tek başına Partizan sorunu değildir arkadaşlar. H.Y., H.K. , H.B gibi örgütlerin önderlerinin Mao Zedung yoldaşı reddetmek Ç.K.P. devrimci geçmişinin çeşitli hilelere başvurdular. Demokratik Devrimciliği reddedip devrimci mücadelenin temel silahı olan onun burjuva faşist partilerden ayıran en temel silahlardan hakiki Demokratik Merkeziyet inkar edilerek uygulamıyarak tartışma açmıyarak insanları (anlaşılmıyor) inancındayım. İşte bu anlamda AEP, (anlaşılmıyor) işaret etmeye çalışıyoruz ve diyoruzki ATİF, ATÖF ve partizan içindede Kruşçev revizyonistleri teorisyenleri MAO ve ÇKP konusunda 1969 larda (anlaşılmıyor) böyle düşünenler var. Bunlar nereye gidecekler. Bizim örgütümüz diyeceklerdir. Öğrenmek isteyen devrimcilere gözlerini kapatmak için gurupçuluğu öne çıkaracaklardır. Sorun gurupculuk değil arkadaşlar dünya çapında tartışma sorunudur.

DİVAN: Son iki üç cümle daha arkadaş.

Bir konu daha var arkadaşlar. Neden 10.Kongrede yalnız bilgi verildi. Burada 10.kongrede (anlaşılmıyor) 3.dünya teorisi savunulmaktadır. Vanyan 10.kongrede (anlaşılmıyor) iki yerde 3.dünya ülkelerinden bahsedilmiştir. Bundan üç dünya teorisi anlıyorlarsa arkadaşlar hiçbirşey anlamamışlardır. Van bungen ise 10.Kongrede sınıf mücade-

lesinin sürdürülmesi ve halka kavratılması böyle bir teoriye sahip çıkmamıştır. Daha sonraları Çinde 74 de proleterya diktatörlüğünde (anlaşılmıyor) (bağışmalar:Halk Savaşı Yolunda İlerliyor Partizan) KONUSMACI: Yaşasın Halk Savaşı (2 defa)

DİVAN: Arkadaş lütfen bitirin

KONUSMACI: 74 lerde halk arasında çelişme uzlaşmaz hale gelmiştir. (anlaşılmıyor) şu soruyu sormak istiyorum Hüseyin arkadaşına neden 1912 den beri Lenin mücadele ettiği Menşeviklerle uzlaşan ekim devrimini boğmak isteyen troçky ile 17-18 yıl Mücadele etmek zorunda kalmıştır. Neden onun kafasını koparmamıştır. Sorun (anlaşılmıyor) değildir . Arkadaşlar sosyalist ekonomi ve sosyalist(anlaşılmıyor)

DİVAN: Ama daha devam ediyorsun aynı zamanda

Bir noktaya değineceğim. Bitiriyorum. Partizan ve H.K. yaklaşımının ortak olduğunu açıklamaya çalışacağım

DİVAN: Daha başka arkadaşlar sırada var (Sloganlar atılıyor)

DİVAN: Lütfen arkadaş son defa ihtar ediyorum.

Konusmacı devam ediyor. Bir dakika sürüyor Halkın Yolunun konuşması sona eriyor.

SORU: Stalinizm diye bir akım var mıdır? Marksizmden-Leninizmden bir ayrıcalığı var mıdır?

CEVAP: Stalin üzerinde bir soru soruldu. Görüşüme göre öyle bir kavram yoktur. Troçkistlerin ortaya çıkardığı bir kavramdır. Stalinin kendisinin belirttiği gibi emperyalizm ve proleter devrimleri çağında yaşamıştır. Çağsal bir değişiklik getirmemiştir. Lenin, Leninizm bu çağın marksizmidir. Stalin kendisini Marksist-Leninist olarak adlandırmıştır. Bu anlamda Stalinizmden söz etmek Komünistlerin yapacağı bir iş değildir. Afganlı yoldaş Milli Meseleye değindi bu çok önemli bir konu. Sorunu çok iyi anlamak için birde ideolojik görevler açısından yaklaşmak gereklidir meseleye. Milli sorunda iki görev vardır. Ezen ve hakim olan emperyalist devletlerde ülkelerde sorun şovenizme bu ülkelerde ki burjuvazinin şovenizmine mücadele iken, ezilen ülkelerde sorun proleteryanın meselesi işçileri köylülerini dar milliyetçiliğe karşı yerel milliyetçiliğe karşı özellikle ideolojik bakımdan eğitmelidir işçileri. Ezilen ulusun Komünistleri ise kitlesini ezilen ulus milliyetçiliğine karşı eğitmelidir. İkili sorun budur.

Bu Kominterin dağılması bir meselede. Sosyalist devletlerin daha doğrusu ikinci dünya savaşı içinde hemen 2.dünya safaşının arkasından yeni sosyalist devletlerin ortaya çıkacağı Stalin tarafından görülmüş olmasıdır ve bunların dışardan yönlendiriliyor demogojisininide yıkmak için dağılması söz konusudur komünterinin.

Stalinci anayasa sorununa gelince bu anayasa ekim devriminden bu yana S.Birliğinde sürdürülen sınıf mücadelesinin sonuçlarını toplayan bir belgedir. S.Birliğinde burjuvazinin yok edilmesi esas olarak üç aşamada gelişmiştir. Birincisi 1917 ekim devriminden hemen sonra büyük sermaye sahipleri ortadan kaldırılmıştır. Yeni ekonomik politikanın bitiminde ise ticaret bütünüyle toplumun eline geçmiştir. Köydeki kulaklar ise YEP sonrasında bu Stalin anayasa burjuvadan ele aldığı döneme kadar dönemdeki süreç içerisinde yok etmiştir. 1936 ya gelindiğinde gerçekte dünya tarihinde ilk defa bir ülkede sömürücü sınıfların sınıf olarak varlığı ortadan kalkmıştır. Burada daha önce birde teoriyi Fethedin ve Struggle'nin mesajında getirdiğine tavrı takınmak gerekli.

Deniliyorki sorunu kökten halletmek lazım. Kökten anlaşılan Stalin döneminin incelenmesi gerekli. Bu konuda söylenmesi gereken sözler var. Sorun kökeni, bubi bir sorun değildir. Mesela Bakunin Marks döneminde yaşamıştır ve Bakunin bir marksist değildir ama onun oportunist revizyonist kökeni Marksta değildir. Sadece marksin döneminde yaşamıştır o kadar. Lenin ise, Leninin yaşadığı sırada birsürü oportünistler vardır. Onlar gerçekten Leninin yaşadığı dönemde yaşamışlardır. Ama onların oportunist kökü leninde değildir. Aynı şekilde troçki Stalin döneminde yaşamıştır ama sadece zamansal bir ilişki vardır. Onun hatalarının kökeni Stalinde aranamaz.

KONUŞMACI: Değerli arkadaşlar, ben burada üç noktaya değinmek istiyorum. Oportunistler şimdiye kadar geleneksel olarak komünistlere saldırdıkları gibi bu günde saldırılarını aralıksız sürdürmektedirler. Ülkemizde gelişen sınıf mücadelesinde oportunistlerle komünistler arasındaki mücadeleyi gittikçe hızlandırmaktadır. Bunun en açık örnekleri geçtiğimiz yaz enternasyonal alanda İspanyada düzenlenen 3. Enternasyonal gençlik festivalinde, ülkemizde Uluslararası işçi sınıfının dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ta ortaya sergilenmiştir. Oportunistler, ideolojik olarak baş edemedikleri komünistlere faşist devletin kolluk güçleriyle birleşerek hücum etmektedirler; yani açık seçik işi sınıf işbirliğine kadar vardiymaktadırlar. Tabanlarını M-L fikirlerden uzak tutmak için her türlü metodlara baş vurumaktadırlar. Son zamanlarda yaygınlaştırdıkları metodlardan biride karekela ve iftira yoluyla tabanlarından uzak tutma çabasıdır. Partizanın oportunist koro tarafından (Dev Yol, H.K. d.HB v.s.) "provakatör" yada "adi cinayet örgütü" ilan edilmesi; komünistlere ipe sapa gelmeyen iftiraların atılması, devrimci kitle teşkilatlarının (ATİF, ATÖF) yine oportunistler tarafından karşı devrimci metodlarla karalanması mücadelenin hangi boyutlara ulaştığını göstermektedir.

Komünistler yurt dışında özellikle B.Almanyada faşizme emperya -

lizme karşı dişe diş mücadele ederek kitleleri örgütlümeye çalışırken az önce burada "keskin" Mao Zedung "savunucusu" geçinen arkadaşlar, ikiz kardeşleriyle Aydınlık revizyonistlerinin başında bulunduğu kutsal bir ittifak oluşturmuşlardı. Amaç: komünistleri kitlelerden tecrit etmek... Bu ittifak içindeki nicel zayıflıkları sonucu şimdilik dıştalandılar. Akılları sıra burada kendilerinin (Mücadele Bayrağı) eski ortaklarından ayrı olduklarını kanıtlamaya çalışıyorlar. Fakat geçmişini inkar ederek pisliklerini örtmeye çalışanların samimiyetine inanılmaz. Şimdiye kadarki tecrübemiz onların tutarsızlıklarını kemikleştirdiklerini göstermektedir. Onlar Mao Zedung'un ve eski ÇKP'nin M-L eserlerini savunmadada en az o kadar tutarsızdırlar.

Burada ilginç olan diğer bir meselede salonda toplantıyı bizlerle birlikte izleyen ve salon dışında yayınlarını satan KAVA'nın durumudur. Onlar Stalin'i dünya işçi sınıfının büyük bir önderi olarak kabullenmelerine rağmen (çünkü aksini iddia etmiyorlar) tartışma süresince herhangi bir tavır takınmamalarıdır. Stalinin Milli Mesele konusunda ortaya koyduğu ölümsüz düşünceleri KAVA'nın küçük burjuva milliyetçisi anlayışına ağır darbeler indirmektedir. Toplantıyı organize eden parti ve dergilen (Partizan MLPÖ, GDS, WBK) milli mesele konusunda Stalinin M-L fikirlerini rehber edindiklerini vurgulamışlardır. Bu durumda KAVA'nın suskun kalması iki anlamda yorumlanabilir. KAVA, ya Stalinin Milli Mesele konusundaki M-L fikirlerini red etmektedir; yada bu fikirleri doğru bulduğu halde, küçük burjuva milliyetçisi tavrının kitleler önünde öz eleştirisini yapmaktan kaçınmaktadır. Suskunluğu başka şeye yorumlanamaz. Dünya işçi sınıfının çıkarlarını arka plana iten her türden burjuva milliyetçiliği mahkum edilmelidir. KAVA'da ülkemizde işçi sınıfını milliyetlerine göre bölmeye çalışan burjuva milliyetçisi bir akımdır.

Son olarak birde sorum var: Biz TKP'yi M.Suphi'nin ölümünden sonra 3.Enternasyonal'e bağlı olmasına rağmen reformist revizyonist bir parti olarak değerlendiriyoruz. MLPÖ den yoldaş Avusturya KP nasıl değerlendiriyor? Hangi tarihi gelişim sürecinde hatasını sistemleştirip revizyonist olduğunu değerlendiriyor?

SON

MESAJLAR

ONUR
TOPLUMSAL HAYAT VE KÜLTÜR
VAKFI

3 Aralık 1979

KANADA MARKSİST-LENİNİST ÖRGÜTÜ 'IN STRUGGLE!'

- AVUSTURYA MARKSİST-LENİNİST PARTİSİ
- BATI BERLİN'Lİ KOMÜNİST
- AKİMA KARŞI
- TÜRKİYE'den MARKSİST-LENİNİST yayın organı PARTİZAN'ın organize ettiği

STALİN'İN YAŞAMI VE ESERİ ÜZERİNE KONFERANSA SELAM MESAJI

Değerli yoldaşlar:

Jozef Stalin'in doğumunun 100. yıldönümünü kutlayan açık konferansınıza en sıcak dayanışma selamlarımızı göndermemize izin veriniz.

Örgütümüz Stalin'in savunulmasının,büyük bir komünist önderin savunulmasından öte bir şey olduğu;komünist hareketin tarihi derslerinin ve zaferlerinin önemli bir bölümünün savunulması olduğu görüşündedir.Stalin'in adı her zaman proletarya diktatörlüğünün hükmü altında sömürsüz sosyalist bir düzen kurmak için ilk başarılı çaba olan şanlı Ekim Devriminin ölümsüz öğretileri ile birlikte anılacaktır.Stalin'in eseri ilk baştan beri,önce Lenin ile birlikte,daha sonra da Sovyet Bolşeviklerinin birliğini ve proleter programını tehdit eden değişik oportünistlere karşı mücadelenin önderi olarak,Sovyetler Birliği Bolşevik Komünist Partisi'nin inşa çalışması olmuştur.Stalin 2. Dünya Savaşını takiben anti-faşist mücadelenin başlıca zaferlerine,ve bu zaferlerin ertesinde kurulan geniş sosyalist kampın emperyalizme ve onun revizyonist ajanlarına karşı savunulmasına önemli katkılar yapmıştır.Ve son olarakta Stalin'in önderliği,her zaman 3. Komünist Enternasyonalin dünyada komünist partilerinin kurulmasına ve sağlamlaştırılmasına yaptığı dev katkılarla ve komünintern'in kılavuzluğunda bu partilerin elde ettiği önemli başarılarla birlikte anılacaktır.Tüm bu nedenlerden dolayı biz,gerçek komünistlerin Marksizm-Leninizm'i savunma ve revizyonizmi altetme çabalarında,yoldaş Stalin'in pekçok katkısının incelenmesi ve savunulması gerektiği görüşündeyiz.

Aynı zamanda Örgütümüz bu katkılarının savunulmasının,komünist hareketin ve onun Stali gibi önderlerinin geçmişteki başarılarının basit bir tekrarından ibaret olmadığı görüşündedir.Dünya

komünist hareketinin bugünkü sorunları somut çözüm gerektiren can alıcı sorunlardır.Günümüzün acil sorunlarını çözmek için,özellikle uluslararası proleterya ve onun müttefiklerinin emperyalizmi altetme ve sosyalizmi kurmada takip edecekleri program olarak komünist programı yeniden ortaya çıkarmak için geçmişten öğrenmeliyiz.Ve bunu başarmak için,sadece bazı önderlerin sevarlarını ve hatta hatalarını incelemekle kalmamalıyız;bugün çıkış yolumuzu tesbit etmememizi olanaklı kılacak olan dünya komünist hareketi tarihinin tüm olumlu ve olumsuz derslerini kavramalıyız.Böyle bir kavrayışa varmak demek,yüzeysel yargılarla yada basit ayrılık çizgileri ile çözülmeyen karmaşık sorunları karşımıza almak anlamına gelmektedir.Bu sorunlar:varolan komünist partileri arasında Kruşçov revizyonizminin nerdeyse toptan zaferine imkân veren komünist harekete sızmış revizyonizmin niteliği ve biçimleri;Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğinde,Doğu Avrupa Halk Demokrasilerinin çoğunda ve Çin'de kapitalist yolun zaferi için objektif ve subjektif nedenler;proleter öncüsünün uluslararası örgütünün dağıtılması için 1943'te getirilen gerçekler ve bu gerçeklerin o zamandan beri çoğu komünist partiler tarafından kabulü gibi sorunları kapsamaktadır.Stalin gibi komünist önderleri gerçekten savunmak demek,bu gibi çözülmemiş sorunların varolduğunun inkarı değil,bugünkü sorunları karşımıza koymak ve çözmek için bu önderlerin Marksist-Leninist öğretilerinden ve bakış açısından öğrenmek demektir.

Komünist önderlerin rolüne ilişkin bu tarihi ve materyalist tavır,maalesef bugün dünya komünist hareketi içinde hakim olmaktadır.uzaktır.Her geçen gün daha sık bir şekilde,Moa'ya karşı,Hoca'ya karşı Stalin'e karşı tavrıda,gittikçe köktencilleşen ayrılıklar (saflaşmalar) görmekteyiz.Bu ayrılıkların,uluslararası hareketteki yüzeysel antagonizmaları derinleştirmek ve en sert tartışmaları komünist programın temel meselelerinden uzaklaştırmak gibi ikili bir etkisi olmaktadır.Örgütümüz;örneğin,Çin Komünist Partisi'nin tarihinde önemli hatalar tesbit edilmesinin,bu partinin ve onun önderi Mao Zedung'un Marksist-Leninist katkılarının reddedilmesi gerektiğini düşünenlerle aynı görüşte değildir.AEP ile önemli farklılıklar tesbit edilmesinin,bu partinin ve onun önderi Enver Hoca'nın büyük Marksist-Leninist katkılarının inkâr edilmesini gerektirdiği görüşünde değiliz.Ve Stalin'in savu-

nulmasının, onun yaşıamı zamanında dünya komünist hareketi içinde revizyonist etkilerin önemli derecede gelişmesine gözlerimizi kapamamız anlamına geldiği görüşünde değiliz. Bu görüşlerle uyuşmuyoruz, ve bunun da ötesinde, bu tür görüşlerin ardındaki düşünme yöntemiyle de uyuşmuyoruz, çünkü bu düşünme yöntemi, değişik önder partilerin tarihinin yüzeysel bir yorumlamasından ve komünist hareketin tarihsel önemdeki başarılarının tasfiyesinden başka bir yere götürmemektedir.

Yoldaşlar, dünya komünist hareketi hem büyük zaferlerle, hem de acı yenilgilerle dolu uzun ve zengin bir tarihe sahiptir. Bugün bu hareket; hem revizyonizmin yakın geçmişteki zaferleri, hem de bu hareketin saflarını bölen ve süregitmekte olan oportünizmin etkisi tarafından güçten düşürülmüştür. Fakat bu hareket varlığını sürdürmekte; proleter devrimin zaferi, sosyalizmin ve komünizmin geleceği için emperyalizme, gericiliğe ve onların revizyonist ajanlarına karşı mücadele etmektedir. Dünya proleter devriminin geleceği bu hareketin güçlendirilmesine; oportünizmin her biçimine karşı uzun dönemli bir mücadele süreci içinde bu hareketin dünya çapında siyasi ve örgütsel birleşmesine bağlıdır. Ve bu birlik ancak komünist program temelinde sağlanabilir-işçi hareketi içinde hala hakim olan reformistlerin ve revizyonistlerin siyasi çözümlerinden kendisini berrakca ayıran bir program; her ülkede Marksist-Leninist partileri yeniden inşa sınıf mücadele ateşinde ajitasyon ve propoganda ile savunulacak bir program; proleter öncüsünün dünya çapında tek birleşik önderliğini mümkün kılacak bir program. Ve böyle bir program, ancak dünya komünist hareketi içinde aktif olan tüm güçler arasında bu amaca yönelik açık ve kolektif bir tartışma varsa ortaya çıkarılabilir. Bunlar Üçüncü Kongremize sunduğumuz Siyasi Rapor da ve Uluslararası Komünist Hareketin Siyasi ve Örgütsel Birliği İçin Çağrı'da belirttiğimiz görüşlerdir; ve görüşümüzce, revizyonizmi altetme ve dünya komünist hareketini birleştirme ortak mücadelemizde başarıya ulaşmak için bu görüşler zafere erişmelidir.

Yoldaşlar, bugünkü Konferansınız yalnız yoldaş Stalin'in katkılarının tartışılmasına olanak sağlamakla kalmamakta, aynı zamanda dünya komünist hareketinin belirli güncel sorunlarının açık ve ciddi bir tartışmasını mümkün kılmaktadır. Bu önemli inisiyatifi

destekliyor ve bu ruh içinde size görüşlerimizi aktaran bu kısa yazıyı gönderiyoruz. Tüm kalbimizle umüt ediyoruz ki, çabalarınız yalnızca varolan Marksist-Leninist güçler arasında ki önemli bir takım sorunların berraklaştırılmasına yardım etmekle kalmayacak, aynı zamanda bu sorunların çözülmesiyle ilgili tüm güçlerin, dünya komünist hareketinin kendisini karşısında bulduğu temel sorunları gelecekte ciddi bir şekilde incelemesini olanaklı kılacak olan açık ve kollektif tartışma ruhunun geliştirilmesine de yardımcı olacaktır.

En sıcak proleter enternasyonalizmi selamlarımızla,
Kanada Marksist-Leninist Örgütü 'IN STRUGGLE'!

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

GUAFS - AFGANİSTANLI ÖĞRENCİLERİN GENEL BİRLİĞİ

SEVGİLİ YOLDAŞLAR, SEVGİLİ ARKADAŞLAR

Mücadeleci,devrimci Stalin toplantınızı selamlar,toplantınıza başarılar dileriz...

Demokratik,anti-emperyalist,anti-sosyal emperyalist,anti-faşist,ilerici bir örgüt olan GUAFS Stalin'i enternasyonal dayanışma ruhuyla,ezilen halklar ve milletlerin safında,onların mücadelesini tüm gücüyle desteklemiş,büyük bir devrimci olarak tanımaktadır.Lenin'in,Stalin'in ve Sovyet devletinin Afganistan halkının 1919 Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ndeki destekleri ve daha sonraki çeşitli yardımları Afganistan halkı hiç unutmayacaktır.

Biz,bugün Afganlı ve Sovyet sosyal faşistlerine karşı mücadelede Stalin'den çok şeyler öğreneceğiz.

SEVGİLİ YOLDAŞLAR, SEVGİLİ ARKADAŞLAR

Şu sıralarda,devrimci güçlerimiz Sovyet-sosyal emperyalistlerinin,diğer emperyalist ve gericilerin boyunduruğundan kurtulmak için kahramanca bir mücadele vermektedir.Onlar Partizan savaşı,tek tek eylemler ve toplu ayaklanmalarla düşmana ağır darbeler indirmektedir.Onlar bir çok defa çok sayıda köyleri ve bölgeleri kurtararak,Sovyet revizyonistlerinin köpeklerini buralardan kovdular.

Fakat sosyal-emperyalizm,Afganistan'ı sıkı sıkı elde tutmak için hiç bir canilikten çekinmemektedir.Yeni Kremler,Çarlar,biz-zat kendi askerlerini kullanarak Napalm bombaları,raketler,tank lar ve toplarla şehirleri,köyleri,caddeleri,ağaç ve ormanları yerle bir etmekte çocuk,kadın,yaşlı genç demeden,muhafif güçlere karşı bir imha kampanyası yürütmektedirler.

Yoldaşlar,300.000 Afganlı karşı-devrimci Halk-kliğinin ve onların efendilerinin imha hareketi nedeniyle ülkeyi terk etmiştir. 19 ay zarfında toplam 100.000 insan öldürülmüştür.En son canilikleri ise hükümetin bizzat kendisinin açıkladığı gibi 12.000 politik tutuklunun öldürüldüğüdür.Bu sadece nüfusu 500.000 olan Kabul'de olmuştur.

Yoldaşlar,şu anda ülkemizde devrimci,demokratik,komünist ve anti-emperyalist güçlerle,Halk-kliği ve Rus askerleri karşı karşıyadırlar.Batılı emperyalistler bir yandan baştaki kliğe karşı oldukları gibi öte yandan,bağımsız ve demokratik bir Afganistan isteyen güçlere de karşıdırlar.Sosyal-faşistlerin canilikleri ve imha kampanyalarına ve Batılı emperyalistlerin saldırılarına rağmen devrimci güçler daha fazla bölgeleri,Afganistan halklarının düşmanlarının elinden kurtarmakta ve kurtaracaktır.Onlar her gün çok sayıda silahlı eylemler yaparak düşmana ağır darbeler indirmektedir.Afganistandaki devrimci güçlerin vermiş olduğu bu mücadele ülkenin kurtuluşuna kadar sürecektir.

Biz,kendisini halkların ve barışın dostu olarak gösteren,sosyalist maskeli sovyet sosyal-emperyalizminin yüzünü teşhir ettiğimizden ve edeceğimizden dolayı kıvanç duyuyoruz.Afganistanda verilen bu mücadele dahada gelişecek ve ilk sıralarda Güney-Yemen Eritirya,Kamboçya ve Polanya'da ikinci sırada,sosyal-emperyalizm karşı diğer ülkelerde verilen mücadelelere yarar sağlayacaktır.

Yoldaşlar,Batılı propoğanda araçları şimdiki başkan Amin'i Stalin olarak ve gerici islamcılar ise Afganistan'daki rejimi Komünist-rejim olarak tanıtmaktadırlar.

Fakat bizler ve bizler gibi çok sayıda devrimciler bilmekte-
dirki ne sosyal-faşist Amin'in Stalin'le ve şu andaki rejimin
ise komünizmle yakından uzaktan bir bağlantısı olmadığını.

Amin başından bu yana faşist idi ve faşist eylemlerden başka
eylemlerde yapmadı.O öğretmen okulları müdürü iken Davut-Han'ın
Milliyetçiler klübü'nün üyesiydi.Bu klüp Nazilerin çalışmaları
ile kurulmuş ve onlar yürütmekteydi.

Bizler,Amin'in Stalin olduğu yolunda söylentilere suskunluk
gösteren oportünistlerin karşısına çıkmaktayız.

Yoldaşlar,bizler sizlerin emperyalizme,sosyal-emperyalizme ve
gericiliğe karşı vermiş olduğunuz mücadelede sizinle dayanışma
içinde olduğumuzu yeniden belirtiriz.

- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA
- YAŞASIN EMPERYALİZME SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI
VERİLEN MÜCADELE.
- YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK BİR AFGANİSTAN İÇİN
AFGANİSTAN HALKININ VERDİĞİ SİLAHLI MÜCADELE.

KKP/ML (ÖK) KIBRIS KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST-LENİNİST (ÖRGÜTLEME KOMİTESİ)

ÖNSÖZ :

J.V.Stalin üzerine olan bu makale Türkiye'li Marksist-Leninist'lerin düzenledikleri "Stalin Haftaları" için, bu eylemde Türkiye'li Marksist-Leninist'lerle olan uluslararası plandaki dayanışma görevimizi yerine getirmek için yazılmıştır. Çünkü Marksizm-Leninizm'in en temel ilkelerinden olan proleter enternasyonalizmi (p.e.) her M-L parti ve gurubun yerine getirmesi gereken bir görev; bundanda öte acil bir ihtiyaçtır. Uluslararası komünist hareketin bu gün içinde bulunduğu durum; p.e'ini ve bu anlayışla yapılacak olan maddi ve maddi olmayan her türlü yardımın yapılmasını gerektirmektedir. Bu yeni bir ayrışmanın doğum sancıları içinde olan komünist hareket içinde gözden kaçırılmaması gereken bir olgudur. İkinci bir mesele şu: Modern revizyonizmle (M-R'le) M-L arasında var olan tarihi mücadele bu gün tüm şiddeti ile devam etmektedir. Biz bu şartlar altında siyasi-ideolojik mücadelenin önemini vurgulamayı görev biliyoruz. Bu yapılan eylemi de bu mücadelenin bir parçası olarak değerlendiriyoruz.

Modern-revizyonizmin Kruşçef ile sistemleştirdiği pis soy-suzlaşmasını bugün komünist hareket henüz tam anlamıyla yerle bir etmemiştir. Tam aksine bu komünistlerin önünde bir görev olarak durmaktadır. Gerek Kruşçef gerek Üç Dünyacı M-R'ler bugün siyasi-ideolojik planda iktidarda olmanın verdiği avantajlarla M-L'e iğrenç saldırılar yöneltmektedir. Bunları alt etmek uluslararası k. hareketin bir görevidir. Ama mesele bu kadar değildir. Marksizmin o derin özünü birazcık irdeleme zahmetine katlanmalar görevin bu kadar olmadığını hemen anlayacaklardır. Bugün modern-revizyonizmle mücadele ederken geçmişten ders çıkarmak gerçekten kavranılması gereken bir noktadır.

Bugün komünist hareket içinde olup da M-R'den şu ya da bu ölçüde etkilenen bazı M-L parti ve gurubun da henüz bugün-sözcük yerindeyse çocukluk çağında olan ama eğer zamanında eleştirilerek ve özeleştirisi yapılarak terkedilmezse mutlaka büyüyecek olan yanlışlarıyla da mücadele etmek tüm dünya komünistlerinin önünde görev olarak durmaktadır. Görüldüğü gibi mücadele ikili hatta üçlü bir karakter taşımaktadır. Ama bu mücadelenin yöneldiği tüm hedeflerin de aynı nitelikte olduğu anlamına gelirmi? Kesinlikle hayır. Zaten bu mesele ortadadır. Çünkü biz AEP'de içinde olmak üzere M-L olarak tesbit ettiğimiz bazı parti ve guruplarla kardeşçe tartışma ve sorunları giderme isteğindeyiz. Bunun dışında halk saflarında olup da AEP'nin nüfuz ve otoritesi arkasına saklanıp "M-L" pozlarına giren sahtekarlar takımı var: İşte biz bunlarla meseleleri kardeşçe tartışmadan yana değiliz. Çünkü bunlar ya sosyal-şövenlerdir, AKP/ML gibi-veya kemikleşmiş küçük burjuva oportünistleridirler. -Örneğin Halkın Kurtuluşu ya da MLP(X) gibi- Biz bunları siyasi-ideolojik platformda ateş hattımız içinde mutlaka eriteceğiz; onların siyasi-ideolojik olarak sahtekarlıklarını uluslararası proleterya ve dünya

halklarının gözleri önünde teşhir edip onları yerle bir edeceğiz. bundan M-L'in yüce bilimine inanan hiç kimsenin şüphesi olmasın; Son olarak modern revizyonistleri halk düşmanı olarak tesbit edip bunlarla hayatın her alanında uzlaşmaz bir mücadele yürüttüğümüzü bizim yayınlarımızı okuyan ve sosyal pratiğimizi bilen herkes görecektir. İşte size üç ayrı tavr.

(*) MLP: (Marksist-Leninist Platform) Kıbrıs'ta AEP'yi savunduğunu söyleyen küçük-burjuva oportünistlerinin yayın organının adı.

Bunun dışında Stalin meselesi M-L'leri troçkistlerden, sosyal faşistlerden, oportunistlerden ve her türden revizyonistlerden öyiran önemli bir meseledir. Bu da akılda tutulmalıdır. Lenin yoldaşın en büyük öğrencisi ve uluslararası proletaryanın en büyük öğretmenlerinden J.V. Stalin yoldaşın mücadelesini ve onun M-L eserini komünist saflarda yenilmez bir silah haline getirmeyi, partimiz görev bilir.

J.V. STALİN'İN M-L ESERİ ULUSLARARASI PROLETARYANIN EYLEM KILAVUZUDUR

J.V. Stalin'in eserleri 18 cilt'te toplanmıştır. Bu eserlerin hepsi de tek tek Marksist-Leninist literatür için çok büyük öneme sahiptir. Bu eserlerin hepsini teker teker bu yazıda ele alıp incelemek söz konusu değildir. Biz Stalin'in M-L bilimine yaptığı katkılara, siyasi-ideolojik planda M-L'i geliştirdiği noktalara ve bunun yanında Stalin yoldaşın eksikliklerine ve veya hatalarına kısaca değineceğiz.

A- Uluslararası proletaryanın yüce öğretmeni Lenin'in eserini; onun öğretilerini en özlü bir şekilde Komünist harekete ve dünya halkları na sunan J.V. Stalindir. Leninizm olgusunu uluslararası proletaryaya formüle eden Stalin yoldaştır. İşte:

" O halde, son tahlilde Leninizm nedir?

Leninizm emperyalizm ve proleter devrimleri çağının Marksizmidir. Daha doğrusu Leninizm genelde proleterya devriminin özelde de proleterya diktatörlüğünün teori ve taktikleridir." (Leninizmin Sorunları, İng. bsk., s.16)

Stalin yoldaşın bu tanımı günümüzde geçerliliğini yitirmemiştir. Tam aksine. Bu sözler günümüzde sınıf bilinçli işçilerin leninizm alfabesini oluşturmaktadır.

Stalin Leninizmin tarihsel köklerini ortaya koyarak emperyalizm ve proleter devrimleri çağında dünya devrim sürecini oluşturan çelişkileri ortaya koydu. Bu meseleyle ilgili olarak Stalin yoldaş şöyle diyor:

"Lenin emperyalizme can çekişen kapitalizm demiştir. Niçin? Çünkü emperyalizm kapitalizmin çelişkilerini son safhasına; en aşırı safhasına ulaştırır; öyleki bunun ötesinde devrim başlar. Bu çelişkilerden üçü en önemliler olarak görülmelidir.

"Birinci çelişki (aŞç) emekle sermaye arasındaki çelişkidir.

"İkinci çelişki (aŞç) değişik finans gurupları ve emperyalist güçler arasındaki ham madde kaynakları ve yabancı topraklar üzerindeki mücadeleyi doğuran çelişkidir.

"Üçüncü çelişki (aŞç) bir avuç yönetici, "uygar" ulusla yüz milyonlarca sömürge ve bağımlı ülke halkları arasında olan çelişkidir. "(age., s.17-18)

Stalin yoldaşın bu M-L öğretileri bu gün komünist hareket saflarında tartışılan bir meseleye ışık tutmaktadır. Açıklayalım.

Dünya çapında baş çelişme meselesi :

Bilindiği gibi bugün proleter dünya devrim süreci 4 başlıca çelişmeden oluşmaktadır. Bu gün dünya çapında baş çelişme tesbiti komünist hareket saflarında önemli tartışma konularından biridir. Marksist-Leninistlerin dünya çapında baş çelişme tesbiti yapılmaz tezini yukarıda yoldaş Stalin'den yaptığımız alıntı doğrulamaktadır. Stalin yoldaş bu en önemli çelişmelerden (İngilizcesi: principal contradictions) her hangi birinin baş çelişme olduğunu ortaya koymuyor.

Stalin devrimci teorinin proleterya hareketindeki önemini vurgular ve oportünistlerin kendiliğindencilik "teorisi"ne ağır darbeler vurur. Onun proleter devrim teorisi konusunda ise söylediği, Öğretmeni Lenin'in ortaya koyduğu şiardan başka bir şey değildir.

"Emperyalizm sosyalist devrimin arifesidir." (V.I.Lenin, Toplu Eserler, c.29, s.71)

Stalin yoldaşın Leninist proleter devrim teorisini açıkladıktan sonra söylediği şu sözler sosyal-pratik tarafından doğrulanmıştır.

"Devrim nerede başlayacaktır? Sermaye cephesi önce nerede, hangi ülkede kopabilir?

"...Sermaye cephesi emperyalist zincirin en zayıf olduğu yerde kopacaktır." (Leninizmin Sorunları, s.37)

D-Proleterya diktatörlüğü konusunda:

Bu konuyu da Stalin üç katagoride ele alır.

1-Proleter devrimin aracı olarak proleterya diktatörlüğü

2-Proleteryanın burjuvazi üzerindeki baskısı aracı olarak proleterya diktatörlüğü.

3-Proleterya diktatörlüğünün devlet biçimi olarak Sovyetler

Leninizm her devletin temel sorunun devlet iktidarı olduğunu ortaya koyar. Ama bu proleteryanın devlet iktidarını ele geçirmesiyle her şeyin hallolduğu anlamına gelmez. Hayır. Bu yalnızca bir başlangıçtır. Yeniden burjuvazi devrimden sonra oldukça uzun bir süre belirli nedenlerden dolayı proleterya'dan daha güçlüdür. Bu yüzden iktidarı ele geçirdikten sonra, bu iktidarı korumak, pekiştirmek ve onu yenilmez yapmak işte proleterya diktatörlüğünün görevi tam da budur.

Proleterya diktatörlüğü konusunda Stalin yoldaşın Lenin'den yaptığı alıntılar 'Kruşçef modern-revizyonistleri ve tüm sosyal-faşistler için- bu köpekler seriye dönüşün olanaksız olduğunu söylüyorlar- öldürücü niteliktedir:

"Kapitalizmden komünizme geçiş bütün bir tarihsel dönemi kapsar. Bu dönem bitene kadar, sömürücüler restorasyon umutlarını yaşatırlar ve bu umut (alç) restorasyon girişimlerine dönüşür. Ve ilk ciddi yenilgilerinden sonra, iktidardan devrilmiş sömürücüleri-ki devrilmeyi bunlar hiç bir zaman beklemiyorlardı, bunun olası olduğunu düşünememişlerdi, düşüncesini bile kabul etmemişlerdi. 10 kat büyüyen bir enerji ile, kızgın bir hevesle ve yüz kat artan bir nefretle, kendilerinin mahrum edildiği, ailelerinin üzerinde tatlı ve kolay bir hayat sürdüğü ve şimdi "Ortak sürünün" veya "Ortak" emeğin harabeye ve sefarete mahkum ettiği "Cenneti" geri getirme savaşına girişirler. Kapitalist sömürücüler trenine, yıllar süren tarihsel deneyimin de gösterdiği ve kanıtlandığı gibi yalpalayan ve duraklayan, bir gün proleteryanın arkasından yürüyen ertesi gün devrimin doğrultularından korkan; işçilerin birinci yenilgisinde veya yarı yenilgisinde paniğe kapılan, sinirlenen, sağdan sola ne yaptığını bilmez bir şekilde konuşan, sızlanan, bir kamptan ötekine giden geniş küçük-burjuva kitlelerde ketılır. (V.I.Lenin, Toplu Eserler, C.33, s.355)

Burjuvazinin iktidardan devrildikten sonra restorasyon girişimlerini maddi temellerini Lenin'den yaptığı alıntılarla ortaya koyan yoldaş Stalin bu gün Kruşçof modern-revizyonistlerine karşı tüm dünya komünistlerinin elinde yenilmez bir silahtır. Bu maddi temel ana hattı ile şöyle açıklanabilir:

1-Uluslararası burjuvazinin gücü ve uluslararası bağları.

2-Devrimden uzun bir zaman sonra kadar sömürücü sınıflar belirli pratik avantajlara sahiptir; Örneğin :Paraya; (çünkü parayı birden ortadan kaldırmak olanaksızdır) Taşına bilir mülkiyete, örgütleme ve düzenleme alışkanlığına, bütün 'sırların' bilgisine, daha fazla eğitime vs. Sahip olması.

B-METOD konusunda da Stalin yoldaşın öğretileri bu gün tartışılan belirli meselelere yol göstermektedir.

Her şeyden önce şu ortaya konulmalıdır: Leninist metod tarihsel şartların yarattığı bir olgudur. Bu şartlar özellikle 2. Enternasyonal'de oportünistlerin sosyal şövenlerin hakimiyeti ile ilgili olarak ortaya çıkmıştır. Sözü Stalin yoldaşa bırakıyoruz: "Bu metodun (Leninist metodun demek isteniyor-bn) gerekleri nelerdir?

"Birincisi 2. Enternasyonal'in teorik doğmalarını kitlelerin devrimci eylem deneyiminden, hayatın gerçekleriyle kontrol etme yani teori ve pratik arasındaki bozulan birliği restore etme... Çünkü ancak böyle devrimci teori ile donanmış bir proleterya partisi yaratılabilir.

"İkincisi, 2. Enternasyonal partilerin siyasetini karar ve sloganları ile değil yaptıkları ile deneme, çünkü proleterya kitlelerinin güveni ancak böyle kazanılır ve hak edilir.

"Üçüncüsü, tüm parti çalışmasının yani devrimci bir çizgide, kitleleri devrimci mücadele için eğitime ve hazırlamaya dayalı bir şekilde tekrar düzenlenmesi (aŞç)

"Dördüncüsü, proleterya partileri içinde özeleştiri (aŞç), bu partilerin kendi yanlışlıklarından öğrenmesi ve eğitilmesi; çünkü ancak bu yolla gerçek parti kadroları ve önderleri eğitilebilir. İşte Leninizm metodunun temeli ve özü budur."

(Leninizmin Sorunları, İng.bsk., s.26)

Leninist metod tüm M-L partilere devrimci eylemde kılavuzluk etmelidir. Bugün uluslararası komünist hareket içinde Leninist metod iyice kavranmamıştır. Ne yazık ki bu kavrayış eksikliği özellikle AEP'de vardır. Açıklayalım.:

Alıntıdan da görüleceği gibi M-L partiler yanlışlarından öğrenmeli ve kendilerini düzeltmelidirler. Bunun yolu özeleştiri mekanizmasını doğru bir şekilde kullanmaktan geçer. Örneğin AEP'de bugün "parti yanılmaz" anlayışı hakim durumdadır. AEP "ÜDT" ile mücadelede çok önemli bir yere sahip olmasına rağmen bu konuda gözle görülür hatalar yapılmıştır. Mesela 7. Kongrede ÜDT'in mahkum eden AEP zaten kendilerinin bu teoriyi hiç savunmadığını söylemektedir. Bu doru değildir. AEP "ÜDT"ni savunmuştur. Ve Leninist metod bunun özeleştirisini yapmaktır. Proleteryanın öncü müfrezesi olan KP'ler hiçbir zaman hatalarından korkmaz; tersine hatalarını ortaya çıkarır: Bunlara bakarak kendini düzeltir. AEP'yi yanılmaz otorite sayan AKP/ML, Halkın Kurtuluşu (pardon TDKP-İÖ()), MLP gibi sosyal-şövenlerden ve küçük burjuva oportünistlerinden bu konuda söz etmeyi gereksiz görüyoruz. Bu baylara özeleştiri yapmak oldukça zahmetli geliyor.

Yine Leninist metodla ilgili olarak değinmek istediğimiz bir başka mesele de uluslararası k.hareket içinde şu günlerde ortalığı oldukça karıştıran baş düşman meselesidir. "İki süper devletin dünya halklarının baş düşmanı" olduğunu söyleyen AEP diğer emperyalist devletlerin de dünya halklarının düşmanı olduğunu teorik planda söylüyor; ama kavrayış olarak AEP'nin pozisyonu bu değil. Bunu Partimiz "Baş Düşman Meselesini Doğru Kavrayalım" adlı yazısında ortaya koydu. AEP kavrayış olarak emperyalizmi. "iki süper devlet" dediği ABD ve Rus sosyal emperyalizmine eşitlemektedir. Ve Leninist metod bizi bu meseleye bu açıdan yaklaştırmaktadır. Diğer sevgili dotlarımızdan yine fazla söz etmeye gerek yok. İşte MLP ülkemiz Kıbrıs'ta hemen bütün tahlillerinde İngiliz emperyalizminin yaptıklarını gözardı etmektedir.

C- Devrimci teorinin önemi konusunda :

Stalin yoldaş bu sorunu üç bölümde koyar :

- 1-Proleterya hareketi açısından teorinin önemi
- 2-Kendiliğindencilik "teorisi"nin eleştirisi
- 3-Proleter devrim teorisi

3-Alışkanlık gücünün var olması, küçük üretimin söz konusu olması bütün bütün dünyada yaygın olması ve bunun büyük miktarda her an, her saat, her gün kapitalizmi ve burjuvaziyi doğurması.

İşte bütün bunları Lenin restarasyonun maddi temelleri, devrilen burjuvazinin maddi temelleri olarak ortaya koymuştur. Bu halk düşmanı modern-revizyonistlerin talihsizliğidir.

E-Köylü sorunu hakkında :

Bu sorunun özü köylülüğün proleteryanın yedeği durumunda olup, olmadığıdır. Köylü sorunu Stalin yoldaşın da dediği gibi Leninizmin temel sorunu değil tam aksine proleterya diktatörlüğünün tarihi bir sorunudur. Leninizmin bu konudaki tavrı açıktır: Köylülük proleteryanın bir yedeğidir ve hem demokratik devrimde, hem sosyalist devrimde, hem de sosyalizmin inşa döneminde proleteryanın ittifak kurması gereken bir güçtür.

F-Milli Mesele hakkında :

J.V. Stalin milli mesele konusunda M-L litaratürde "usta" olarak bilinir. Çünkü bu konuda getirdikleri ile Stalin M-L biliminde özgül bir yere sahiptir.

Stalin yoldaşın bu konudaki öğretileri diğer öğretileri ile tam bir uyum içindedir: Emperyalizm ve proleter devrimleri çağında milli mesele özel ve bir devletin iç sorunu olmaktan çıkıp genel bir sorun olmuş ve proleter dünya devriminin bir yan sorunu haline gelmiştir. Bu milli meselenin çözümünün proleter dünya devrimine bağlı olarak ele alınmasını ve ona tabii kılınmasında beraberinde getirir. Stalin yoldaş Leninizmin genelde proleterya devriminin, özelde de proleterya diktatörlüğünün teori ve taktikleri olduğunu söylerken bunu diğer meselelerde ne kadar ustaca uyguladığını görmek zor değildir. İşte:

"Daha önceleri, milli mesele sermayenin hegemonyasında, emperyalizmin devrilmesinden ve proleterya devrimi ile ilgisi olmayan bağımsız bir mesele olarak reformist bir görüş açısından ortaya konuyordu. Konuşulmadan, avrupada proleteryanın zaferinin sömürgelerdeki kurtuluş hareketleri ile doğrudan bir ittifak yapılmadan olası olduğu, milli, sömürge sorunu ses-sizce, kendine göre, proleterya devriminin yüksek yolu dışında, emperyalizme karşı mücadele etmeden çözüleceği sanılıyordu. Şimdi bu karşı-devrimci görüşün teşhir edildiğini söyleyebiliriz. Leninizm kanıtlamış ve emperyalist savaş ve Rus devrimi doğrulamıştır ki milli mesele ancak proleterya devrimi üzerinde çözülebilir ve Batıda devrimin zaferine giden yol, sömürgelerin ve bağımlı ülkelerin emperyalizme karşı verdikleri kurtuluş mücadeleleri ile olan devrimci ittifaka bağlıdır. Milli mesele genel proleterya devrimi sorununu, proleterya diktatörlüğü sorunun bir parçasıdır. (abc)" (Leninizmin Sorunları s.73)

İnsan açık diye düşünüyor.

G-Strateji ve Taktik konusunda

Bu sorunun özü proleteryanın devrimde önderliği ile ilgilidir. proleteryanın mücadelesinde önderlik bilimi strateji ve taktiklerdir.

Stalin yoldaş konuyu 6'ya ayırır.

- a) proleteryanın sınıf mücadelesinde önderlik bilimi olarak strateji ve taktikler
- b) devrim aşamaları ve strateji
- c) hareketin yükselmesi ve geri çekilmesi ve taktikler
- d) stratejik önderlik
- f) reformculuk ve devrimcilik

"Strateji devriminin esas güçleri ve yedekleri ile ilgilidir. Devrimin bir aşamadan başka bir aşamaya geçmesiyle değişir ama belirli bir aşamada strateji değişmez." (age,.83)

Taktikler ise devrimci hareketin yükselme ve gerileme döneminde proleteryanın mücadele yöntemleri, örgütlenme biçimleri, sloganları vs. ile ilgilidir.

Bu yüzden taktikler doğası gereği staretajiden çok daha az önemli hedeflere yönelirler ve anlaşılacağı gibi taktikler savaşın bütünü kazanmak için değil ama o belirli mücadeleyi, kampanyayı vs. kazanmak için çizilir.

H-Parti meselesi hakkında.

Yeni tipte devrimci partilerin mühendisi ve öğretmeni Lenindir. Ama Lenin'in öğretilerini parti içinde en iyi anlayan, onun en yakın yoldaşı Stalin'den başkası değildir.

Parti sorunu Leninizmin en önemli meselelerinden biridir. Proleterya devrimi ve proleterya diktatörlüğü açısından parti öğretisinin önemi büyüktür.

J.V.Stalin yoldaş bu konuda şunları söylüyor:

"Bu yeni partinin özellikleri nelerdir?

"1-Parti işçi sınıfının öncüsüdür.(aŞç)...

"2-Parti işçi sınıfının örgütlü bölümüdür(aŞç)

"3-Parti proleteryanın sınıf örgütlenmesinin en yüksek seklidir (aŞç)..

"4-Parti proleterya diktatörlüğünün aracıdır (aŞç)..

"5-Parti hızıların varlığı ile celilen bir irade birliğinin sekillenmesidir (aŞç)..

"6-Parti kendini oportünist unsurlardan temizleyerek güçlenir.(aŞç)..

Biz parti konusunda Stalin yoldaşın söylediklerinin ülkemiz Kıbrıs'ta "komünist"(!) geçinen halk düşmanı AKEL sosyal faşizmini ve genelde tüm modern revizyonistleri teşhir eder nitelikte olduğunu söylemekle yetineceğiz.

G-Kadınlar konusunda.

Stalin yoldaşın bu konudaki öğretileri de M-L'lerin kadınlar konusundaki görüşlerinin temel taşıdır:

"Ezilenlerin tarihinde, çalışan kadınların rol oynamadığı bir tek büyük hareket bile yoktur.Ezilenlerin en ezilenleri olan çalışan kadınlar kurtuluş mücadelesinden kopuk duramazdılar ve durmadılar.Kölelerin kurtuluş mücadelesinde düşen yüzlerce, binlerce kadın şehidin ve yiğit kadınların olduğunu biliyoruz. Onbinlerce çalışan kadın serflerin kurtuluşu için mücadele edenlerin saflarında yer aldı...

"Çalışan kadınlar, endüstri ve köylü kadın, işçiler nüfusunun yarısını oluşturan bir yedeği, işçi sınıfının yedeğini oluştururlar. Bu yedeğin işçi sınıfına karşı takındığı tavır proleterya hareketinin kaderini, proleterya devriminin zaferi veya yenilgisini, proleterya hükümetinin zaferi veya yenilgisini belirleyecektir.(abc). O halde proleteryanın ve onun öncüsünün, Komünist partisinin, ilk görevi, kadınları, kadın işçi ve köylüleri burjuvazinin etkisinden kurtarmak, onları proleteryanın bayrağı altında toplamak için kararlı bir mücadele vermektedir.

"Ama çalışan kadınlar yedekten daha fazla bir şeydir. Onlar-eğer işçi sınıfı doğru bir siyaset izlerse burjuvaziye karşı savaşan işçi sınıfının düzenli bir ordusu haline gelebilirler ve gelmelidirler.Bu çalışan kadınlar yedeğini büyük proleterya ordusu ile omuz, omuza çarpan bir işçi ve köylü kadınlar ordusuna dönüştürmek- işte bu da işçi sınıfının ikinci ve tayin edici görevidir."(Kısa biyografi,s.103-104)

Stalin büyük bir Leninisttir. O, Leninizmin ne demek olduğunu uluslararası proleterya öğretene bir önderdir. Leninizmin özünün proleterya devriminin ve proleterya diktatörlüğünün teorisi ve taktikleri olduğunu öğreten yoldaş Stalin kadınlar sorununun çözümünü de -tam da bir Leninistin yapması gerektiği gibi- proleterya devrimine ve proleterya diktatörlüğüne tabi kılıyor.(BKZ alıntıda altı çizilen yere)

J.V.Stalin'in eksikleri; yanlışları varmıydı?

Stalin yoldaşın M-L eserini savunurken yukardaki soruyu sormak-her komünist yapması gereken işte budur-.

Biz diyoruz ki vardı. Açıklıyalım:

Stalin yoldaş önemli bir meselede çelişkiye düştü. Aralık 1924'te yayınlanan "Ekim devrimi ve Rus komünistlerinin taktikleri" adlı eserinde Lenin tek ülkede sosyalizmin zaferinin olanaklı olduğu yolundaki tezi açıklayıp geliştiren Stalin, sorunu iki planda ele alıyordu: Ulusal ve uluslararası planda. Ulusal planda sorun sosyalizmi kuran SB'nde sınıf ilişkilerini içeriyordu. SSCB işçi ve köylüleri SB içindeki çelişkileri rahatlıkla halledebilirlerdi; kendi burjuvazilerini ekonomik olarak yok edip tamamıyla sosyalist bir toplum kurabilirlerdi. Ama SB kapitalist bir dünya tarafından çevrildikçe, kapitalist müdahale ve kapitalizmin restorasyonu tehlikesi de var olacaktı. Bu tehlikeyi ortadan kaldırmak için kapitalist kuşatmayı ortadan kaldırmak gerekiyordu; bunun da yolu en azından bir çok ülkede proleterya devrimlerinin zaferine ulaşmasıydı. Ancak o zaman SSCB sosyalizmin zaferi tam ve kesin olarak düşünülebilirdi.

Ama Stalin yoldaş daha sonra yukarıda ortaya koyduğumuz görüşleri ile çelişen görüşler ortaya koydu.

"Belli başlı kapitalist ülkeleri üretim tekniği ve endüstrinin gelişme hızı açısından geride bıraktık. Bu çok iyidir, ama yeterli değildir. Onları ekonomik olarak da geride bırakmalıyız. Bunu yapabiliriz ve yapmalıyız. Eğer kapitalist ülkeleri ekonomik olarak geçerse ülkemizi tüketim malları dovgunluğuna ("saturation-bn) eristiğini, ürün fazlalığı olduğunu ve komünizmin birinci safhasından ikinci safhasına geçeceğimizi düşünebiliriz(abç). (Leninizmin Sorunları, Ing. bsk, s.606)

Görüldüğü gibi Stalin yoldaş burada yanlışya düşmektedir. Daha önce ulusal planda komünizmin ikinci safhasına ancak en azından bir çok ülkede proleterya devriminin zaferi ile ulaşacağını söylerken şimdi ekonomik olarak en büyük kapitalist ülkeleri geride bırakırsa SSCB'nde komünizmin ikinci safhasına geçilebileceğini söylüyor. Açıktır ki bu yanlıştır. Bu noktada Stalin yoldaş yanılmıştır.

Bu görüşlerini 18. Parti kongresi ile sistemleştiren J.V. Stalin daha sonra bu yanlışına paralel olarak komünizmde-ikinci safhasını anlatmak istiyoruz- eğer kapitalist kuşatma devam ediyorsa devletin varlığını sürdürmesi gerektiğini ortaya koydu. Bu açıktır ki Lenin yoldaşın devlet tahlilleriyle çelişen bir tesbit'i. Çünkü komünizmin ikinci aşaması sınıf farklılıklarının ortadan kalktığı, kol ile kafa emeği arasındaki farkın ortadan kaldırıldığı, köy ile kent arasındaki farkın ortadan kaldırıldığı... kısaca sınıfların ortadan kalktığı tarihsel dönemdir. Ve devlet sınıfların; sınıf çelişkilerinin varlığının zorunlu sonucudur. Komünizmde sınıflar ortadan kalkıyorsa devlet nasıl olarak yaşamaktadır? Bu açık bir çelişkidir. Ve Stalin yoldaşın bir yanlışısıdır. Ama daha önce de ortaya koyduğumuz gibi yanlışın esas kökü SB'nde komünizmin ikinci safhasına geçmenin ekonomik gelişme ile olanaklı olduğu şeklindeki tesbittir.

Stalin yoldaşın aynı yanlışını ve ondaki bu kavrayış eksikliğini başka yazılarında da görmek olanaklıdır. Örneğin SB'nde Stakhanov hareketini değerlendirirken de (1935-1936) Stalin yoldaş bu hareketin komünizme yolu açtığını ve bu şekildeki teknik ilerleme ile kol ile kafa emeği arasındaki farkın ortadan kalkacağını ve komünizme-ikinci safhasına- geçişin olanaklı olacağını getiriyor.

Stalin'in bu yanlışının pratik önemi nedir?

Bunun önemi uluslararası komünist hareket saflarında Kruşçef-Brejnev revizyonizmine karşı verilen amansız mücadele açısındandır. Bilindiği gibi Kruşçef karşı devrimcisinin 20. PK'sindeki ünlü "bütün halkın partisi" ve "bütün halkın devleti" teorileri SB'nde komünizme erişildiğinden hareket etmekte ve işçi sınıfı hareketine, ortaya koyduğu sahtekar hain tezlerle zehir saçmaya çalışmaktadırlar. Bu alçaklar Stalin yoldaşın, bu büyük M-L'in, bu konudaki yanlışını modern revizyonist tezlerine temel olarak kullanıyorlar.

Ama bu halk düşmanı ideolojinin temsilcilerinin, işçi sınıfı hareketi içindeki bu burjuva ajanlarının unuttuğu bir şey var! Gerçekler oldukça inatçı şeylerdir! Tahrif etmeye çalışmakla da bunlar değişmez!

